

JEVANĐELJE PO MATEJU

POUKA ZA MLADE

april, maj, jun 2016.

Sadržaj:

1. Sin Davidov	4
2. Početak službe	13
3. Propoved na Gori	22
4. »Ustani i hodi!«	31
5. Vidljivi i nevidljivi rat	40
6. Odmor u Hristu	49
7. Gospod Jevreja i neznabožaca	58
8. Petar i kamen	67
9. Idoli duše	76
10. Isus u Jerusalimu	85
11. Događaji poslednjih dana	94
12. Isusovi poslednji dani	103
13. Raspet i vaskrsao	112

JEVANĐELJE PO MATEJU

Broj 2/2016

Naslov originala:

The Book of Matthew

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

300 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade?

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista svake godine doprinosi oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi, pre nego što pročitаш komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 26. marta do 1. aprila 2016.

Sin Davidov

»Jer će On izbaviti svoj narod od grijeha njihovijeh.«

(Matej 1,21)

ŠTA JE UČINIO MOJ PRADEDA?

UVOD (Matej 1,1-17)

Su

Za čas iz jednog izbornog predmeta morala sam da proučim svoju porodičnu istoriju. Tako se ta istorija sada više ne svodi samo na nešto malo obaveštenja prikupljenih iz porodičnog stabla u Bibliji mojih roditelja. To sada predstavlja materijal od desetak stranica sa podacima iz najmanje deset izvora. U početku, to je izgledalo kao skoro nemoguć posao. Ne sumnjam da se moja porodična loza proteže stotinama godina unazad, ali ko je to uopšte pratio? Da li se moji baba i deda sećaju? Da li tu ima ičeg zanimljivog što bih mogla da pronađem?

Baveći se ovim istraživanjem, razgovarala sam sa članovima porodice i pro-našla knjigu, koju je objavio jedan moj rođak, i u kojoj je izneo detalje iz istorije jednog dela moje porodice. Tako sam otkrila da, ipak, postoji nešto na šta bih mogla da budem ponosna, iako je u toj istoriji bilo i događaja koji su bili zaista strašni. Preko rođaka koji su učestvovali u istraživanju Severne Amerike, do onih koji su živeli sakrivenim životom na morskoj pučini, moja porodična istorija predstavlja mešavinu slučajnih susreta, avantura, poverenja i ljubavi.

Isusova loza je umrljana nekim ružnim greškama i obeležena patnjom...

Tako je bilo i sa Isusom. Matej je od samog početka svog Jevanđelja iskren u prikazivanju Isusove loze. Prvo poglavlje Jevanđelja po Mateju predstavlja zanimljiv početak knjige koja se najavljuje kao Isusov životopis. U njemu se pojavljuje Tamara, žena koja je bila u nedoličnoj vezi sa svojim svekrom da bi preživela. Zatim, tu je Rava, još jedna žena sumnjivog morala, koja je spasila Haleva i Isusa Navina dok su uhodili Jerihon. Tu ćete sresti Davida, preljubočinca, i Jezequiju, cara koji je odlučio da Božje blagoslove zahteva za sebe, što je dovelo do raspada njegove porodice i pokolja u carstvu.

Tako je Isusova loza je umrljana nekim ružnim greškama i obeležena patnjom, ali Bog je, ipak, radio sa tim skrhanim ljudima koje je mnogo voleo i iskoristio čak i tu njihovu slabost da zaokruži priču o otkupljenju.

Ove sedmice saznaćete i na koji način Božja ljubav prevazilazi vaše greške. Kada pogrešite, On ima rezervni plan koji počinje da deluje onda kada uvidite svoju grešku. On izvodi prijatelje na vašu stazu i upućuje vas na Bibliju. On vas podseća na svoja obećanja. Kakav je bio ranije, takav će biti ponovo, jer On se ne menja.

Dok budete čitali pouku za ovu sedmicu i proučavali zemaljske početke Isusa Hrista, potrudite se da pronađete nešto novo. Ne preskačite 1. poglavlje Matejevog Jevanđelja samo zato što ono predstavlja dugu listu imena. Kopajte dublje. Proučite pojedince koji se nalaze u Hristovoj genealogiji. Pronađite kako je On koristio čak i najnedoslednije ljude u želji da dovrši priču o ljubavi i životu. Proučite i ličnu istoriju. Kako vas je Bog doveo do ovog trenutka? Kako možete naći utehu u obećanju da će vas On provesti kroz sledeću godinu?

Elena Kornvel, Hilo, Havaji

Evanđeoske priče (Marko 2,16.17; Rimljanima 3,23)

Jedne godine bila sam zadužena da pomažem učiteljici u prvom razredu osnovne škole. Posmatrala sam kako učiteljica, tokom cele godine, daje đacima kratke kontrolne zadatke da bi procenila koliko su razumeli različite nastavne teme. Ti zadaci doprinosili su njihovoj konačnoj oceni, ali ne u tolikoj meri kao završna provera znanja. Za tu završnu proveru, učiteljica je obično pripremala dva tipa kontrolnih zadataka. Jedan je bio podeljen svim đacima. Međutim, drugi je bio namenjen samo onima koji nisu dobili prelaznu ocenu na prvom. Ti zadaci nisu bili ni teži ni lakši, već jednostavno drugačiji. Učiteljica je znala da neće svaki učenik uspeti iz prvog pokušaja, tako da im je uvek pružala i drugu priliku.

Bog nas je stvorio sa određenom namerom.

U Jevanđeljima čitamo da je Isus često činio nešto neočekivano, kao kada je razgovarao sa Samarjankom, dodirivao i lečio gubavce i posetio dom Mateja, skupljača poreza. U to vreme, kao i danas, porezi i oni koji ih naplaćuju nisu naročito omiljeni. Isus je, međutim, prepoznavao vrednost svakog čoveka. Kada ga je pozvao da bude učenik, Matej je napustio svoj stari način života i krenuo za Njim.

Isus je jeo sa grešnicima i govorio o njima kao o svojim prijateljima. »A književnici i fariseji vidjevši Ga gdje jede s carinicima i s grješnicima govoraahu učenicima Njegovijem: Zašto s carinicima i griješnicima jede i pije?« (Marko 2,16) Ljudi nisu shvatili Isusov odnos sa naizgled »nedostojnima«. Smatrali su da bi Njegovo vreme bilo bolje upotrebljeno da ga je provodio sa ljudima na višim položajima. Međutim, Isus nije delio to mišljenje. Kada je čuo o čemu pričaju, rekao im je: »Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja nijesam došao da dozovem pravednike no gješnike.« (Marko 2,17) Svaki živ čovek je obuhvaćen izjavom: »Jer svi sagriješe i izgubili su slavu Božiju.« (Rimljanima 3,23)

Sloboda odlučivanja (1. Mojsijeva 1,26; 1. Mojsijeva 3; Rimljanima 6,23)

Bog je od samog početka znao da će Njegov narod biti zaveden radoznavnošću i uvučen u omamljujući splet grešnih okolnosti. Znao je da oni lako mogu upasti u zamku kao vuk koji liže smrznuti krvavi nož zaboden u zemlju na lovačkoj stazi. Zato je osmislio plan spasenja. Nije bio spreman da zbog greha izgubi bilo koga od nas.

»Zašto je Isus morao da umre?« To je pitanje koje se često ponavlja. Odgovor je jednostavan. Isus *nije morao* da umre. On je *odlučio* da umre. Kazna za greh je smrt (Rimljanima 6,23). Neko će možda pitati: »Zašto je Bog morao da stavi drvo poznanja dobra i zla u vrt i time nam pruži priliku da pogrešimo?« Međutim, ne radi se o tome da je Bog hteo da nam pruži priliku da pogrešimo. On je želeo

da nam pruži priliku da se svesno i dobrovoljno odlučimo za Njega. Da se drvo poznanja dobra i zla nije nalazilo u Edemskom vrtu, i da Bog nije dopustio zmiji da kuša Evu, Njegov narod bi Ga slušao ne svojom voljom, već zato što ne bi ni imao druge mogućnosti.

Tekst iz 1. Mojsijeve 1,26. objašnjava zašto nas je Bog stvorio: »Da načinimo čovjeka po svojem obličju, kao što smo Mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele Zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji.« Bog nas je stvorio sa određenom namerom. On nije želio da umiremo u grehu. Zato je poslao svog Sina koji će svojom smrću platiti kaznu da bismo mogli imati večni život. »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedino-rodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16) Učiteljica u prvom razredu nije znala da li će njeni učenici dobro uraditi kontrolni zadatak ili ne. Ona bi bila oduševljena kada bi svi iz prve dobro uradili, ali za svaki slučaj, imala je plan, drugu priliku za uspeh.

Za razliku od ove učiteljice, Bog je od početka znao kraj. On nije predvideo naš pad, iako je znao da smo u opasnosti da zgrešimo. Celo Nebo iskreno je očekivalo da ljudi poslušaju Boga, ali On je imao plan.

Isus je umro za naše prošle i buduće grehe. Žrtva je prineta. On ne mora ponovo da umre. Tekst u Efescima 2,8. kaže nam da smo u ovom trenutku spaseni blagodaću kroz veru, ali je naša odgovornost da prihvatimo Njegovu žrtvu i živimo u skladu sa tim saznanjem.

ODGOVORITE

1. Kako je moguće živeti bezgrešnim životom u svetu koji je preplavljen grehom?
2. Ako nas greh odvaja od Boga, kako Mu, ipak, možemo pristupiti da bismo primili oprostjenje?
3. Ako je Hristova smrt pokrila naše grehe, da li to znači da je dat zalog i za naše buduće grehe? Objasnite svoj odgovor.

Sara Elizabet Endrjus, Maunt Dora, Florida, SAD

Njeni zubi zagrizli su koru, a slatki sok joj curi niz usta. Ona zagriža sočan plod, dok je on posmatra. Zatim joj se i sam pridružuje u tom naslađivanju, čime zapečaćava njihovu propast. Ta scena se stalno ponavlja u sotoninom umu, ali kako se ona primiće kraju, tako odjek nekog drugog glasa poćanje da ugrožava njegovo zadovoljstvo zbog pobede.

»I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između potomstva tvogega i potomstva njezina; ono će ti na glavi stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati.« (1. Mojsijeva 3,15) Kada se plać bebe začuo iz vitlejemske štalice, široki osmeh je prešao preko sotoninog lica. »Četiri hiljade godina«, pomislio je. »Da vidimo koliko si sada jak.«

»Mi ne moramo da podnosimo ništa što On već nije podneo.« »Za Božjeg Sina bilo bi gotovo beskraino poniženje da je uzeo ljudsku prirodu, čak i onda kada je Adam u svojoj nevinosti prebivao u Edemu. Međutim, Isus je prihvatio ljudsku prirodu kada je ljudski rod već četiri hiljade godina bio oslabljen grehom. Kao i svako Adamovo dete, On je primio na Sebe rezultate delovanja velikog zakona nasleđa. Kakvi su ovi rezultati bili pokazano je u istoriji Njegovih zemaljskih predaka. On je došao sa takvim nasleđem da deli naše tuge i iskušnja i da nam pruži primer bezgrešnog života.«¹

»Sotona je na Nebu mrzeo Hrista zbog Njegovog položaja u Božjim dvorovima. Kada je svrgnut sa položaja još više Ga je mrzeo. On je mrzeo Onoga koji se zavetovao da će iskupiti grešni ljudski rod. Ipak, Bog je dopustio svom Sinu da kao bespomoćno dete podložno slabosti čovećanstva dođe na svet, koji je sotona proglasio svojim posedom. Dozvolio Mu je da upozna životne opasnosti svojstvene svakoj ljudskoj duši, da vodi borbu koju mora da vodi svako ljudsko dete, izložen opasnosti neuspeha i večnog gubitka.«²

Isus »je preuzeo ljudsku prirodu sa mogućnošću da podlegne iskušnju. Mi ne moramo da podnosimo ništa što On već nije podneo.«³

ODGOVORITE

1. Isus je savladao sotonina iskušnja zahvaljujući znanju o Bogu koje su Mu preneli verni članovi Njegove porodice. Na koje se duhovne uzore vi ugledate i zašto?

2. U trenutku iskušnja, između vas i đavola stoji jedino Bog. Šta možete učiniti da biste ojaćali svoj odnos sa Njim?

Ana Bartlet, Koledž Park, Merilend, SAD

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 49. (original)

2. Isto.

3. White, *The Faith I Live By*, p. 48.

ON NAS JE POZNAVAO PRE NEGO ŠTO SMO I SAMI SEBE UPOZNALI

DOKAZ (Matej 1,2-6; Jovan 2,24.25)

Ut

Živimo u društvu koje neprekidno pokušava da stvori određenu sliku o sebi. Tehnologija nam je obezbedila sredstva koja nam to olakšavaju. Iako sva ta medijska sredstva proširuju naše vidike i daju nam nove prilike da svedočimo drugima, ona nam u isto vreme omogućavaju da ne budemo uvek ono što jesmo. Časopisi prikazuju fotografije obrađene u foto-šopu koje tinejdžeri i mladi ljudi svakodnevno posmatraju. Oni čeznu da postignu takav izgled koji je često nedostižan. Bliže kući su sajтови društvenih medija koji nam dopuštaju da postavimo slike i komentare koji predstavljaju samo onu stranu koju želimo da pokažemo. Sada je sasvim lako pokazati svoju najbolju stranu, onu koja čini da izgledamo i zvučimo na način za koji smatramo da je najpoželjniji.

Pitanje koje nam često pada na um glasi: »Da li bi me voleli kad bi me poznavali u pravom svetlu?« Jedna od najjačih potreba koje imamo kao ljudi je da osetimo da smo prihvaćeni i voljeni. Mnogi provedu ceo život tragajući za ljubavlju i prihvatanjem, ali često ih traže na potpuno pogrešnim mestima. Biblija kaže da Bogu nije potrebno »da ko svjedoči za čovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u čovjeku«. (Jovan 2,25) To je čudesna izjava. Isus već zna kakvi ste! On zna da ste grešni i da mnogo šta što ste učinili u prošlosti nije vredno pomena. A da li to umanjuje Njegovu želju da vas prihvati? Ne. Ako tragate za prihvatanjem, pronaći ćete ga u Hristu, dok budete izgrađivali odnos sa Njim.

**U Isusovom
rodoslovu nalaze se
i neki ljudi koji nisu
bili najmoralniji.**

U Isusovom rodoslovu nalaze se i neki ljudi koji nisu bili najmoralniji. Među Njegovim precima bilo je i lopova, ubica i pljačkaša. David, jedan od Isusovih predaka, ubio je čoveka da bi mogao da se oženi njegovom ženom. I mnogi drugi koji se pominju u Isusovom rodoslovu bili su daleko od savršenstva. Mislim da je, preko svog Jevanđelja, Matej hteo da poruči da Bog može da nas upotrebi čak i ako nismo savršeni. Ni Isusovi učenici nisu uvek činili ono što je pravo. Bog je oduvek tražio samo otvoreno, spremno srce. Iako Mu pridemo kao nesavršeni ljudi, On može da nas silno upotrebi.

ODGOVORITE

1. Kako možemo imati više ljubavi prema onima koji ne donose uvek ispravne odluke, i pokazati više spremnosti da ih prihvatimo?
2. Kada bi Isus danas živio, kako bi se On postavio u društvu koje često pridaje značaj samo spoljašnjem izgledu?

Kendra Avila, Sodi-Dejzi, Tenesi, SAD

Jedna od značajnih ideja u hrišćanstvu je oproštenje. Međutim, Crkva obično više naglašava opraštanje drugima nego opraštanje sebi. Kao grešnici, svi smo skloni da pravimo greške, da padamo na probama i budemo neposlušni Božjem prvobitnom planu za naš život. Često, kada se suočimo sa tim nedostacima, počinjemo gorko da prebacujemo sebi. Tokom tih mučnih trenutaka u svom životu, zaboravljamo da je Hristos već umro za naše grehe. »Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas.« (Rimljanima 5,8)

Ponekad nam može biti teže da oprostimo sebi nego drugima, naročito ako neprestano težimo savršenstvu u svim oblastima svog života. Srećom, sledeći saveti daće nam snage da pobedimo.

Sreću ne određuje svota novca koji posedujete niti materijalne vrednosti.

Razgovarajte sa Bogom o tome kako se osećate. Kada izneverimo sopstvena merila, uvek smo skloni da okrivljujemo sebe, a uz osećanje krivice negativnost počinje da obuzima naš um. Bog nikada nije želeo da ispunjavamo svoj um negativnim mislima o sebi, jer smo stvoreni po Njegovom obličju. »Hvalim te što sam divno sazdan. Divna su djela Tvoja, i duša moja to zna dobro.« (Psalam 139,14)

Prihvatajte da niste savršeni. Može nam se dogoditi da poverujemo da ćemo zadiviti Boga približivši se savršenstvu što je više moguće. Prema Bibliji, ne samo da smo grešnici koji padaju, već ne možemo ni biti spaseni za Božje carstvo na osnovu svojih dobrih dela i poštovanja svih propisanih zakona. »Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij. Ne od djela, da se niko ne pohvali« (Efescima 2,8.9).

Oпустite se i predajte sve Bogu. Umreti sebi donekle znači i dopustiti Bogu da očisti vašu prošlost. Božja namjera za nas nije da osećamo stalnu krivicu zbog svojih mana, jer ih Njegova krv sve pokriva. »Isto tako hrišćanin nije čovek koji nikad ne greši, već onaj koji je sposoban da se pokaje i pribere, da počne iznova posle svakog pada – jer se Hristov život u njemu neprekidno oporavlja i omogućava mu da iskusi (u izvesnoj meri) onu vrstu dobrovoljne smrti koju je Hristos lično podneo.«*

ODGOVORITE

1. Kako nam to što opraštamo sebi pomaže da oprostimo drugima?
2. Zašto treba da budemo zadovoljni time što smo nesavršeni?

Loren Ešli Foster, Arlington, Teksas, SAD

* C. S. Lewis, *Mere Christianity*, p. 63.

Rođaci uglednih, slavni ljudi mogu da idu uzdignute glave. Možda ne govore o tim svojim rođacima svaki put kad im se ukaže prilika, ali će ih verovatno pomenuti onda kada im to može biti od koristi.

Zatim, tu su i oni u čijoj je porodičnoj istoriji bilo mnogo pogrešnih odluka i lošeg uticaja – alkoholičara, lopova, lažova, itd. Kada je reč o njima obično se postavlja pitanje: »Šta se može očekivati od nekog ko potiče iz takve kolekcije neuspeha?«

Naravno, prema svim očekivanjima, trebalo bi da Isus, Car nad carevima, ima ugledan rodoslov. Međutim, u Jevanđelju po Mateju, uočavamo da to nije slučaj. Na primer, taj rodoslov uključuje i cara Ahaza, koji zbog svoje nevernosti Bogu nije položen u »grob careva Izraeljevijeh«. (2. Dnevnika 28,27) On obuhvata i sledeće ljude: cara Davida, koji je bio ubica i preljubočinac, i čiji greh je izazvao smrt njegovog sina, i car Manasija, koji je u potpunosti prkosio veri u Gospoda, odlazeći tako daleko da je ubijao one koji su sledili primer njegovog bogobojaznog oca.

Hristos nas poziva da se pridružimo Njegovom carskom sveštenstvu.

Međutim, Hristos se nije ugledao na nedostatak pobožnosti svojih predaka u prošlosti, već na Božji primer doslednosti, vođstva i usmerenja. On je pobedio stavljajući Boga u središte svog života. To je bilo ono što Ga je vodilo kroz Njegova mnogobrojna iskustva na zemlji.

Matej, koji otpočinje svoje Jevanđelje Isusovim rodoslovom, mogao je da se poistoveti sa Isusovim ugledom. Konačno, on je bio obični sakupljač poreza, pod velikim teretom svoje nepopularne profesije i neprijatnih susreta sa gnevni građanima. Ubirači poreza bili su poznati kao neiskreni i prevaranti, a to su u većini slučajeva i bili. Pa ipak, njegovo prezreno zanimanje nije ga sprečilo da priđe Isusu. »Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas.« (Rimljanima 5,8) To znači da nas Isus voli i prihvata u svoj zagrljaj iako smo nesavršeni.

Bez obzira kako izgleda naše porodično stablo, ili kako logično prilike mogu da se odvijaju, Hristos nas poziva da se pridružimo Njegovom carskom sveštenstvu. Bilo ko može da Mu pristupi u bilo koje vreme. Učlanjenje je besplatno. Biografija nije neophodna. Sve što se traži je ponizno srce, koje je spremno da služi i voli.

Zašto odbacujemo ljude zbog njihove prošlosti? Da li se mi i prema sebi, dok razmatramo sopstvene mogućnosti, postupamo na sličan način? Da li vas je nekad izninadilo kakvim se neko pokazao, uprkos svojim okolnostima? Zar Isus ne gleda tu osobu na isti način na koji ste i vi počeli da je gledate?

Simon Maršal, Nešvil, Tenesi, SAD

ZAKLJUČAK

Matej slika Isusa kao nekoga ko potiče iz narušene loze. Uprkos slabosti te ljudske porodice, On je uspešno obavio svoje delo spasavanja cele planete od pustoši greha. On je vodio bitku protiv greha kakvu i svaki grešnik mora da vodi. On nas voli i razume u svemu. One koji Mu još uvek nisu dopustili da uđe u njihov život, opis Čoveka iz Nazareta poziva na prijateljstvo. One koji Ga već vole, Matejev prikaz podseća na neophodnost svakodnevne povezanosti sa poniznim Učiteljem.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte Isusovo porodično stablo prema opisu u Jevanđelju po Mateju 1,1-17. Da biste dobili ideju kako da to učinite, ukucajte u pretraživač Gugl: »Kako nacrtati porodično stablo?« Dok budete sastavljali to stablo, razmislite zašto je Bog izabrao te nesavršene ljude da budu deo Hristove loze.
- Istražite svoje porodično stablo. Da li ste otkrili neke svoje ne baš poželjne crte koje ste možda nasledili? Kako možete povezati ono što ste naučili o Isusovom porodičnom stablu sa svojim ličnim?
- Komponujte pesmu o planu spasenja. Kako se Isus osećao kada je odlučio da napusti Nebo i kao beba dođe na Zemlju? Kako se Bog osećao, kada se odrekao svog Sina? Koliko smo mi blagosloveni što imamo takvog Boga!
- Sarađujte sa drugima da biste razvili malu grupu koja će pružiti isceljenje onima koji žive u teškim porodičnim prilikama. Organizacija »Family Life« ima seriju hrišćanskih knjiga o malim grupama sa mnoštvom tema o braku i roditeljstvu. Videti: www.familylife.com.
- Napravite mali skeč koji dočarava razgovor na Nebu o planu spasenja. Predvidite delove za Oca, Isusa, Svetog Duha, kao i anđele kad su upoznali taj plan.
- U molitvenom dnevniku opišite svoj razgovor sa Bogom u vezi sa tekstom iz Jevanđelja po Jovanu 2,23-25. Bog vas poznaje. On zna sve vaše grehe. Ali, On vas voli i prihvata, i privlači vas bliže Sebi. Priznajte svoje grehe i pozovite Ga da vas očisti.

POVEŽITE

Matej 1.

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, 1. poglavlje.

Frederick Pelser, »If You Could Choose Your Family Tree«, *Adventist Review*, <http://archives.adventistreview.org/issue.php?id=1547&action=print>.

Kristi Jingling Gis, Loma Linda, Kalifornija, SAD

Pouka 2

Od 2. do 8. aprila 2016.

Početak službe

»Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem.«

(Matej 4,19)

Ribolov je, kao i mnogi drugi vidovi razonode, aktivnost koja ljudima pomaže da razviju izuzetno strpljenje i veštinu. Sećam se svoje prve lekcije o ribolovu. Sedeo sam sa porodicom mojih domaćina na tropskoj plaži i zabacio svoju udicu kao i ostali. Sedeo sam mirno, kako mi se činilo, čitavu večnost, pre nego što sam osetio trzaj sa kraja svog štapa. Sigurnost da sam uhvatio svoj prvi ulov pretvorila se u šok, kada sam shvatio da sam u stvari upecao hobotnicu. Naglo sam bacio štap u vodu zajedno sa hobotnicom i pobegao. Tako obeshrabrenom, bilo mi je teško da zaboravim razočaranje koje sam tog popodneva doživeo na pecanju. Ovaj događaj teško je iskušao moje strpljenje.

U biblijsko vreme, ribolov je predstavljao važnu granu u palestinskoj privredi. To značajno tržište obezbedilo je dovoljno prostora Isusu da ga iskoristi kao oskočnu dasku u svojoj službi. Jednog dana, dok je hodao duž obale Galilejskog mora, sreo je dvojicu braće koja su bacala mreže u vodu. U toj velikoj, prelepj učionici na otvorenom, Isus je pozvao dvojicu mladića da Mu se pridruže u Njegovoj službi. »Hajdete za Mnom«, rekao im je Isus, »i učiniću vas lovcima ljudskijem.« (Matej 4,19) Dok su duž obale hodali dalje, naišli su na još dvojicu braće i njihovog oca kako krpe svoje mreže. I oni su prihvatili isti poziv. Čemu je Isus pokušavao da ih nauči? On ih je u stvari pozivao da napuste svoju ovozemaljsku imovinu.

On ih je u stvari pozivao da napuste svoju ovozemaljsku imovinu.

Hteo je da im pokaže kako da, umesto toga, unapređuju život ljudi. To bi bio mnogo vredniji i važniji ulov, jer su ljudi dragoceniji od riba. Ta četvorica mladih ljudi postali su Isusovi prvi učenici.

posle svog vaskrsenja, Isus se pred svojim učenicima ponovo pojavio pored Galilejskog mora. Oni su se svojski trudili da nešto ulove, ali nisu uspevali. Neo-bični Učitelj im je naložio da bace mrežu sa desne strane čamca. »Onda bacite, i već ne mogahu izvući je od mnoštva ribe.« (Jovan 21,6) »To čudo je podsetilo učenike na raniji poduhvat kada su ostavili sve da bi sledili Učitelja.«*

Sesili A. Deli, Hantsvil, Alabama, SAD

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 5, p. 1070.*

DAR KOJI NIKO NIJE ŽELEO

DOKAZ (Matej 4, 18-22)

Ne

Svakog dana u isto vreme jedan oskudno odeven, razbarušeni mladić uzimao je svoju staru tablu i prolazio posred ulice. »Beskućnik – radio bi za hranu«, pisalo je na njegovoj tabli. Zurio je pravo ispred sebe, stisnutih usana. Držao je glavu uspravno i nosio taj znak čvrsto među svojim grubim, potamnelim prstima. Dok je prolazio između automobila, vozači su zatvarali svoje prozore uz podrugljiv osmeh i izrazom sumnje na licu. Ali, možda će se, ipak, pojaviti neka osoba – makar jedna – koja će poverovati da je on *zaista* beskućnik.

Matej je, kao i taj ulični prosjak, imao jednu misao na umu, dok je pisao svoje Jevanđelje – da podigne »plakat« i podseti jevrejski narod da je njihov Mesija *zaista* došao – da je Bog bio prisutan među njima, u ljudskom obličju, sposoban da se pobrine za njihove svakodnevne potrebe. Da su samo poverovali u Njega, da su Ga prihvatili i sledili! Matej, dobar i pravoveni Jevrej, proučavao je i sledio zakon kao i mnogi učeni ljudi iz tog vremena.

Mesija čiji su dolazak proroci predskazali, sada je stajao tu pred njihovim očima.

Bili su tu i oni – načitani ljudi koji su željno očekivali da Mesija dođe i preuredi njihov život. U suštini, nadali su se nekom brzom rešenju. Kao deset nerazumnih devojaka, koje se nisu pripremile za Gospodnji dolazak, tako ni jevrejski narod nije verovao da se vreme Njegovog dolaska navršilo. Bilo je potrebno da napuste sve čime su se dotad bavili istog trenutka kad su ugledali Isusa. Međutim, samo je mali broj između njih prepoznao i sledio Njegovu zapovest: »Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim.« (Matej 4,19)

Sve što je Isus želeo bilo je da osmisli njihov nesređeni život. Iznoseći lične zapise o Isusovom životu, Matej je Jevreje poučavao imajući jedan jedini cilj – da ih obavesti da je Onaj koga su očekivali konačno stigao. Sve što je trebalo da učine bilo je da Ga prihvate. Tako jednostavno! Međutim, oni su to učinili složenim više nego što je trebalo.

ODGOVORITE

1. Opišite kako bi na vaš život uticalo, u praktičnom i duhovnom smislu, kada biste jedan ceo dan proveli sa nekim beskućnikom?
2. Uporedite to iskustvo sa primanjem poklona koji vam je *zaista* bio potreban, ali niste ni znali da vam je bio potreban, sve dok ga niste primili. Kako bi to uticalo na vaš svakodnevni život?
3. Tokom naredna tri dana zapisujte u dnevnik svoja osećanja u vezi sa iščekivanjem, svesnošću i prihvatanjem. Koja područja u svom životu je potrebno da žrtvujete u podnožju Isusovog krsta?
4. Ako bi vas prijatelj pitao kako možete verovati u Isusa iako Ga nikad niste videli, šta biste odgovorili?

Hilari Deli-Kembel, Beltsvil, Merilend, SAD

Sveta odvažnost: Priprema za putovanje (Matej 3,7-10; 4,1.19)

Kada zastanete da razmislite o životu u Isusovo vreme, ne možete a da se ne zapitate kakav je utisak na njegove slušaoce ostavilo propovedanje Jovana Krstitelja dok ih je upućivao: »Pripravite put Gospodu.« (Matej 3,3)

Jovan Krstitelj pripadao je propovednicima koji govore vrlo otvoreno. On je govorio onako kako jeste. Njegovo stupanje na scenu udahnulo je novi život jevrejskoj religiji. Bilo je onih koji su verovali da je on u stvari veliki prorok Ilija. Drugi su u njemu videli oslobodioca od ugnjetačke vlasti Rimskog carstva.

Međutim, niko nije bio više zainteresovan za tog novog propovednika od fariseja i sadukeja – religioznih vođa tog vremena. Oni su spletkarili i slali uhode u pustinju da bi saznali ko je taj neobični čovek obučen u odeću od kamilje dlake koji tako vatreno propoveda Jevanđelje. Jovan Krstitelj bio je dovoljno hrabar da izjavi da svi – uključujući i verske vođe – treba da se pokaju, jer se približilo nebesko Carstvo (Matej 3,2). On je zaista bio Mesijin preteča, koji je svoje ispunjenje i svrhu svog života pronašao u tome da pripremi put Isusu.

Sličnosti i razlike (Matej 4,1; 6,13)

Odmah nakon što je Jovan krstio Isusa, Njega »odvede Duh u pustinju da Ga davo kuša«. (Matej 4,1) Isus je u pripremi za ta iskušenja proveo četrdeset dana i četrdeset noći posteci i moleći se svom nebeskom Ocu (Matej 4,2). Hristos je morao da podnese ta iskušenja iz najmanje četiri razloga: 1. Zato što je nemoguće da neko ko je došao da sruši sotonino carstvo ne bude na samom početku napadnut od strane velikog suparnika. 2. To je trebalo da Ga okuša. 3. To je trebalo da Ga pripremi, tako što će biti kušan kao i mi, a ipak pobediti, da »može pomoći i onima koji se iskušavaju«. (Jevrejima 2,18) 4. To je trebalo da ostane primer za nas kada se nađemo u iskušenju.*

Isus nas ne poziva na neuspešan život.

Iako se lično suočio sa đavolom, Isus je svojim učenicima rekao da se mole: »Ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla.« (Matej 6,13)

Iako se ova dva koncepta mogu shvatiti kao potpuno suprotna, važno je razumeti da Bog nije taj koji nas dovodi u iskušenje, ali ipak dopušta ona iskušenja za koja zna da ih, uz Njegovu pomoć, možemo podneti (O Jovu 1,8-12).

Iskustvo pustinje (Isaija 43,2; Matej 4,2.3; 2. Timotiju 3,12)

Život može ponekad da nas iznenadi blagoslovima proisteklim iz zajedništva koje nam Bog daruje. Zahvalni smo za ljubav i staranje koje dobijamo od svoje porodice. Uživamo da slušamo o tome kako Bog ponekad u poslednjem trenutku čudesno odgovora na naše molitve. Uzbudjeni smo kada dobijamo visoke ocene na ispitima u ustanovama višeg obrazovanja. Zahvalni smo kada imamo

dovoljno novca da svoje račune na vreme platimo. Pa ipak, život se ponekad sastoji i od teških, nepredvidljivih događaja.

Kako reagujete kada dobijete poražavajuću lekarsku dijagnozu, ili kada se to desi nekome koga volite? Da li se držite vere i onda kada izgleda kao da Bog čuti o nekom problemu za koji se molite, ili sa kojim se godinama borite? Kako reagujete kada vam izgleda da su svi oko vas blagosloveni osim vas samih? Kako da ostanete verni Bogu ako jedva uspevate da sastavite kraj s krajem? Isus je na iskušenja i probe, kada Ga je sotona napadao, odgovorio tako što se oslonio na svog Oca i ukazao Mu poverenje (Matej 4,1-10; Videti 1. Korinćanima 10,13).

Poziv da sve treba napustiti (Matej 4,18-22)

Božji poziv može doći u obliku tihog ubeđenja, nekog događaja, niza događaja koji nas navedu na odluku da Ga sledimo, ili kao odgovor na molitvu članova porodice koje Božjem Duhu omogućavaju da nas uveri i osvedoči u greh.

Bez obzira na koji način smo pozvani, pozitivan odgovor podrazumeva da napustimo nešto što nam može biti veoma blisko i drago. Neki su morali da se odreknu prijatelja koji su vršili negativan uticaj u njihovom životu. Drugi su morali da se odreknu poslovnih prilika koje nisu bile u skladu sa njihovom verom. A neki su opet morali da promene izgled i način oblačenja.

Zamislite iskustvo učenika. Isus je bio novi propovednik u Judeji i nije pripadao nijednoj od visoko cenjenih religioznih zajednica. Nije imao neko priznato ime i nije mogao da im ponudi slavu, moć i prestiž u njihovoj zajednici. On je jednostavno šetao pored Galilejskog mora, kada je svoje prve učenike pozvao da Ga slede (Matej 4,18-22).

U skladu sa ovim možemo zaključiti da Isusovi prvi učenici nisu postavljali pitanje da li će njihove fizičke potrebe biti zadovoljene, da li će dobiti platu, pa čak ni kuda ih Isus vodi. Oni su jednostavno poklonili svoje poverenje jednom strancu.

Isus nas ne poziva na neuspešan život. On ima plan za nas (Jeremija 29,11-13). Radujmo se onome što nam On priprema (Jovan 14,1-4).

ODGOVORITE

1. Kako reagujete kada se suočite sa probama i iskušenjima, dok prolazite kroz svoje iskustvo pustinje?
2. Kakav je značaj »napuštanja svega«, kada primimo poziv da budemo Isusovi sledbenici?

Trevor Džonson, Hantsvil, Alabama, SAD

* *People's New Testament Commentary, »Matthew, Chapter IV: The Temptation, and Christ's Ministry in Galilee«, BibleStudyTools.com, <http://www.biblestudytools.com/commentaries/peoples-new-testament/matthew/4.html>.*

U trenutku kada ga je Isus pozvao da bude jedan od Njegovih učenika, Matej je bio jevrejski sakupljač poreza u korist rimskih vlasti. Matejevo Jevanđelje pruža nam izveštaj »očevica« o počecima Mesijine službe. Vekovima kasnije, Božji prorok, Elen G. Vajt, dobija uvid u prirodu te službe i piše: »Za obavljanje svoga dela, Hristos se nije opredelio za učenost ili rečitost jevrejskog Sinedriona ili moć Rima. Zaobilazeći jevrejske učitelje uverene u svoju pravednost, Veliki Učitelj izabrao

**»Tri i po godine
učenici su slušali
pouke najvećeg
Učitelja koga je svet
ikada upoznao.«**

je skromne, neobrazovane ljude da objave istine koje će pokrenuti svet. Imao je nameru da te ljude obuči i obrazuje za vođe u svojoj Crkvi. Oni su sa svoje strane, trebalo da obrazuju druge i da ih pošalju u svet sa evanđeoskom porukom. Da bi postali uspešni u svom delu, trebalo je da dobiju silu Svetoga Duha. Jevanđelje je trebalo objaviti ne ljudskom silom ili ljudskom mudrošću, već Božjom silom.

Tri i po godine učenici su slušali pouke najvećeg Učitelja koga je svet ikada upoznao. Hristos ih je susretima i druženjem sa njima, obučio za svoju službu. Oni su, iz dana u dan hodajući i razgovarajući sa Njim, slušali reči ohrabrenja, koje je upućivao umornima i natovarenima i gledali kako se Njegova sila otkriva na dobro bolesnim i izmučenim.«¹

»U danima koje je Hristos proveo sa svojim učenicima, oni su stekli novo iskustvo. Dok su slušali svoga ljubljenog Učitelja kako objašnjava Pisma u svetlosti svega što se dogodilo, njihova vera u Njega bila je potpuno utvrđena. Postali su toliko utvrđeni da su mogli da kažu: 'Znam kome verovah!' (2. Timotiju 1,12) Počeli su da shvataju prirodu i veličinu svoga rada, da vide da svetu treba da objave istine koje su im poverene.«²

Danas, Hristos poziva nas da Ga »sledimo«. »Tako se svaka duša iskušava da li je jača želja za prolaznim dobrima ili želja za druženjem sa Hristom...

Kada ljudi pravilno shvate veliko spasenje, samopožrtvovanost, koja se ogleдалa u Hristovom životu, pokazaće se i u njihovom. Kojim god putem da ih povede, radovaće se da Ga slede.«³

ODGOVORITE

Ako vas je Hristos pozvao da širite Njegovo Jevanđelje, da li ćete se odreći svoje plate, svojih političkih stavova/svog političkog ugleda, ili čak i svoje porodice i prijatelja da biste odgovorili tom pozivu?

Sonja E. Pol, Hantsvil, Alabama, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva - Hristovim tragom*, str. 17. original

2. Isto, str. 27. original

3. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 273. original

6. april 2016.

ISKUŠENJE

PRIMENA (Matej 4,1-19)

Sr

Tokom sedamdesetih godina prošlog veka, američki komičar Filip Vilson skovao je uzrečicu: »Đavo me je primorao na to«. Ljudi su ponavljali tu uzrečicu kuda god su išli i sa kim god su bili. Njegova ozloglašena heroína, Džeraldina Džons, bila je poznata po tome što je upadala u razne nezgodne prilike u kojima je imala mogućnost da je često koristi. Izgleda da nije bilo iskušenja koje je ona mogla da izbegne.

Kao Džeraldina, i mi svakodnevno upadamo u sve vrste iskušenja, od varanja na ispitu do izgovaranja naizgled nevinih laži. Kako možemo pomoći sebi u tome?

Umesto da se usredsredite na iskušenje koje vas mami, usredsredite se na Spasitelja koji vas štiti. Isus, naš Zastupnik, bio je izložen najvećim od svih iskušenja. Zapitajmo se koliko je teško moralo biti za Njega da ostane ponizan, kada je bio svestan da poseduje silu da zaustavi svakog svog progonitelja. Kada svojevolejno ispustimo Hristovu ruku, mi se prepuštamo iskušenjima. Od nas zavisi da li ćemo svakodnevno tražiti od Njega: »Izbavi nas oda zla.« (Matej 6,13)

Priznajte da u sebi i po sebi nemate nikakvu moć nad iskušenjem. Uvek imajte na umu da treba da se potčinite Bogu i da se odupirete đavolu. Kada mu kažete da vas napusti, da ste vi Božje dete, on će pobeći od vas.

»Pokorite se, dakle, Bogu, a protivite se đavolu, i pobeći će od vas. Približite se Bogu, i On će se približiti vama. Očistite ruke, grješnici, popravite (posvetite) srca svoja, nepostojani.« (Jakov 4,7.8)

Navedite svoja najveća iskušenja. Budite u tome iskreni prema sebi! Zatim isplanirajte šta da radite kada vas svako od tih posebnih iskušenja napadne. Imajte na umu da je za svako iskušenje možda potreban drugačiji plan.

Živite u Reči. Vi jedete i spavate svakog dana. Svakodnevno se viđate sa svojim prijateljima. I najverovatnije, radite za platu određeno vreme svakog dana. A da li svakog dana provodite vreme u čitanju i proučavanju Biblije? Ako ne provodite, razmislite kako biste mogli da preuredite svoj raspored i živite u Reči makar 15 minuta svakog dana.

Ester Ister Hempton, Džoplin, Misuri, SAD

**Kada svojevolejno
ispustimo
Hristovu ruku, mi
se prepuštamo
iskkušenjima.**

Isus se u svojoj službi na Zemlji usredsredio na otkupljenje čovečanstva. Vreme koje je proveo u zemlji Zavulonovoj i Neftalimovoj svedoči o Njegovom pravom karakteru i ispunjenju proročanstva (Isaija 9,1-7). Njegovo saosećanje, iskrenost, poštenje i briga za ljude, bez obzira na njihovu nacionalnost, pokazali su onima koji su poverovali u Njega da će to što Ga slede voditi prema pozitivnoj promeni za kojom su očajnički tragali u svom životu. Njihova patnja, bol, razdori i razočaranja naveli su ih da se okrenu Isusu u potrazi za fizičkim, mentalnim i duhovnim isceljenjem. Shvatili su da sa Bogom ništa nije nemoguće.

**(Isus) je
raskrinkao laž da
smo nesposobni
da se pokajemo za
svoje grehe.**

Mi često sumnjamo u Božja obećanja. Često propuštamo da provedemo neophodno vreme sa Njim da bismo mogli da primimo pouke ključne za život kako na Zemlji tako i na Nebu. Zaboravljamo da je Isusova snaga natprirodna i da je On svakodnevno provodio vreme sa svojim nebeskim Ocem tražeći vođstvo i silu za svoju službu drugima i suprotstavljanje neprijateljevima lukavstvima. Mi smo skloni da se udaljimo od Njegovog primera. Stojimo sami, nezaštićeni. Trudimo se da sami izađemo na kraj sa nedaćama i ugnjetavanjem, ali bivamo obeshrabreni prljavštinom i kaljugom koju greh stvara u našem životu.

Isus je oduvek bio »Put i Istina i Život«. (Jovan 14,6) On je raskrinkao laž da smo nesposobni da se pokajemo za svoje grehe. Pokazao nam je, ličnim primerom, da smo u stanju da zadobijemo pobeđu onda kada se potpuno oslonimo na Boga. Osim toga, Isus je isticao činjenicu da Bog voli svu svoju decu, bez obzira na njihov društveni, fizički, ili ekonomski položaj. Pokazao nam je da će naša vera napredovati ukoliko imamo poverenja u Božji veliki plan (Jeremija 29,11).

Isus je naglasio da »ljudi koji sjede u tami, vidješe Vidjelo veliko, i onima što sjede na strani i u sjenu smrtnome, zasvijetli Vidjelo«. (Matej 4,16) Obnovljena zemlja i Obećana zemlja, a to je Nebo, u planu je za nas. Ostanite na osvetljenoj stazi. Ona vodi u mir »koji prevazilazi svaki um« (Filibljanima 4,7), u molitvení život koji treba negovati u isceljujuću radost koja potiče od saznanja da će se naš život neprestano obnavljati prema Božjem planu.

Svetli se, Care Isuse! Svetli se!

Linda Stit Meklilan, Hantsvil, Alabama, SAD

ZAKLJUČAK

Isusova služba je jedinstvena. Ni pre Njegovog dolaska na zemlju, ni posle Njegovog vaznesenja na Nebo, niko nije, niti će ikad biti u stanju da nadmaši Njegovu bezuslovnu ljubav prema čovečanstvu. Njegovo saosećanje i spremnost da druge stavi ispred sebe ne mogu se ni sa čim uporediti. Međutim, to ne znači da nas je On ostavio bez ikakve odgovornosti. Naprotiv. Kao grešnici, nikada nećemo dostići savršenstvo. Ali primili smo zapovest da učinimo sve što je u našoj moći da bismo negovali Božju ljubav i brigu o drugima, baš kao što je On negovao svoju ljubav i brigu prema nama. Hristova služba na zemlji potvrđuje nam da možemo činiti i više od onoga što je On činio (Jovan 14,12). Upravo zato nam je dao Svetog Duha i obećao da će uvek biti sa nama (Matej 28,20). Sledimo rado Njegove večne stope.

RAZMOTRITE

- Započnite sopstvenu službu u školi, na poslu, ili u crkvi (npr. neku volonter-sku službu, molitvenu grupu, grupu za proučavanje Biblije, Fejsbuk stranicu, itd.).
- Organizujte grupno proučavanje Jevanđelja po Mateju. Pozovite Svetog Duha da preko vas radi dok budete vodili članove grupe bliže Njemu.
- Zviždućite ili pevušite na javnim mestima. Veselim raspoloženjem možete nekome ulepšati dan. To može imati čak i veći uticaj od osmeha. Pokušajte to i podelite svoje iskustvo u razredu sledeće Subote.
- Zapišite svoja razmišljanja o Isusovom rođenju, životu i smrti. Elen G. Vajt je pisala: »Dobro bi bilo da svakog dana provedemo bar jedan sat u ozbiljnom razmišljanju o Hristovom životu od jasala do Golgote.«* To možda zvuči nestvarno nekima između nas koji imaju pretrpan raspored, ali ako bismo proizvodili makar pet minuta dnevno u razmišljanju o onome što je On učinio za nas, zavoleli bismo Ga još više.
- Organizujte subotnoškolski program sa himnama koje govore o Hristovom vaskrsenju i vaznesenju. Potražite u adventističkoj pesmarici spisak himni koje se odnose na tu temu.

POVEŽITE

Matej 5,16; Dela apostola 9,36.

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, 18. poglavlje.

Martin F. Scott, *Reaching the Unreachable*.

Darijus Ričmond, Balbek, Liban

* Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 4, chap. 33, »Consecration in Ministers«, p. 374.

Pouka 3

Od 9. do 15. aprila 2016.

Propoved na Gori

*»Kad svrši Isus riječi ove, divljaše se nauci Njegovoj.
Jer ih učeše kao onaj koji vlast ima, a ne kao književnici.«*

(Matej 7,28.29)

9. april 2016.

PREDSTAVLJAM VAM...

UVOD (Matej 5,1-3)

Su

Taj dan je konačno došao. Očekivao sam ga zaista dugo. Vidite, danas će se Isus obratiti izrailjskom narodu. On je propovedao Jevanđelje o Carstvu i lečio sve vrste bolesti i nemoći. Mnoštvo Ga je sledilo iz grada u grad, a danas ćemo otići na vrh gore da bismo Ga čuli kako govori. Ono što me posebno raduje je to što sam zamoljen da predstavim Isusa tom velikom mnoštvu...

Kad sam stao pred tu masu ljudi i počeo da govorim, moja nervoza brzo je prerasla u uzbuđenje.

»Drago mi je što ste danas došli da prisustvujete ovim posebnim trenucima na vrhu Gore. Stari i mladi, izbliza i izdaleka, došli su da bi čuli Reč. Ne bilo koju, već onu koja potiče iz Božje reči. Mnogi veliki ljudi išli su ispred nas – ljudi puni vere, snage, saosećanja, mudrosti i čestitosti. Ti ljudi bili su pioniri u stranim zemljama, oslobađali nas okova i govorili: 'Da, mi smo više nego pobednici dok svi ostali sumnjaju!' Pa ipak, svi ti ljudi, tako veliki kakvi su bili, predali su svoj život Caru nad carevima.

»Bio sam izgubljen, ali On me je pronašao.«

Danas pred sobom imamo čoveka koga je rodila devica. To je Onaj za koga su anđeli najavili da će doći i spasti svoj narod od njihovih grehova. Nekima je On poznat kao Mesija, drugi ma kao Emanuilo. Za Avrama On je bio Jehova Jire koji je obezbedio žrtvenog ovna. Za Mojsija, On je bio veliki 'Ja sam'. Za Davida – El Šadaj uz čiju pomoć je pobedio diva samo praćkom u ruci. Za Jovana, On je bio Početak i Svršetak. A za mene, On je divni Savetnik, moćni Bog, večni Otac, Knez mira. On je došao da bi bio moj Otkupitelj, moj Spasitelj, moj Iscelitelj i moj Gospod za sva vremena.

Vi koji ste se okupili ovde danas, pripremite svoje srce da primite reč od Gospoda. Iz Njegovih usta poteći će čudesne reči života, mira, nade i radosti. Bio sam izgubljen, ali On me je pronašao. Kada sam pomišljao da odustanem od svake nade, On je obnovio moju dušu. Izbavio me je i dao mi razlog da živim. Ispunjen sam Njegovom svetlošću i nameravam da joj dopustim da svetli kuda god budem išao. Vikaću sa vrha gore: 'Gledajte! Naš Otkupitelj je živ! Sva slava caru Isusu! Sva slava Emanuilu. Predstavljam vam Božjeg Sina – Isusa Hrista.«

Tada je Isus istupio pred narod i izgovorio reči: »Blago siromašnima duhom...« (Matej 5,3)

Riki D. Venters Jr., Bel Er, Merilend, SAD

Principi i merila (Matej 5,3-10)

Beseda na gori je remek-delo u hrišćanstvu. Izložena na početku Isusove javne službe, ona sažima načela koja je On pokazivao u svom životu i kojima je učio svoje učenike. Ta učenja mogu se smatrati preobražavajućim evanđeoskim oruđima. Međutim, ona su isto tako i životna načela na kojima oni koji su već

**Putevi kojima se
približavamo Bogu
brojni su i raznovrsni
kao i čovečanstvo.**

Hristovi sledbenici treba da izgrađuju svoj život. Džon Stot, britanski teolog iz 20. veka rekao je da Blaženstva opisuju »tip ljudi kakvi su novorođeni hrišćani (ili kakvi bi trebalo da budu)«. ¹ U Jevanđelju po Mateju, u poglavljima 5-7. proglašen je sistem vrednosti koji odražava Božji karakter i nebesku atmosferu. Ta poglavlja nastavljaju da i danas nadahnjuju vernike. Čitajte ih i razmišljajte

o svakom od njihovih odeljaka. Svaki od njih otkriće vam silu i jednostavnost koja otvara vrata ka dubljem, bogatijem stilu i standardu življenja.

»Uvodnim rečima Besede na Gori, Hristos se obraća najdubljoj čežnji svakog ljudskog srca – čežnji za srećom. Sam Stvoritelj je tu želju usadio u čoveka i ona je prvobitno trebalo da ga povede istinskoj sreći kroz saradnju sa Bogom koji ga je stvorio. Međutim, kada su ljudi pokušali da postignu sreću koja bi bila sama sebi cilj, upleli su se u greh koristeći se prećicama i zaobilazeći poslušnost božanskim zahtevima.«²

Beseda na Gori nasuprot zakonu (1. Mojsijeva 15,6; 2. Mojsijeva 20,2; Rimljanima 7,7)

Priča o Avramu iz 1. Mojsijeve slikovito prikazuje silu vere. Duboko ukorenjena verovanja uslovljavaju način na koji posmatramo svet i stupamo u odnos sa njim. Avram je verovao Bogu i uredio svoj život u skladu s tim. Taj red u njegovom životu bio je božanski dar u vidu pravednosti ili moralne celovitosti. Jednostavna definicija pravednosti je: znati šta je pravo i činiti ono što je pravo u pravo vreme i iz pravih pobuda. Moralna celovitost nije izgrađena na sputavajućem slovu zakona, već na njegovom duhu. Duh zakona se prenosi i potvrđuje u zajednici sa Bogom Zakonodavcem. Avram je verovao i postupao u skladu sa tim verovanjem zato što je imao izgrađen odnos sa Bogom. Takva prisnost rađa pravednost. Zakon dobija vrednost u okviru odnosa i uređuje odnose u zajednici. »Dobre ograde stvaraju dobre susede.«³

Pravednost književnika i fariseja (Mihej 6,6-8; Matej 5,20-42; Galatima 5,6)

Isus je u praksi primenjivao načela dobročinstva i saosećanja o kojima su proroci pre Njega propovedali. Načela pravde, ravnopravnosti, pobožnosti i skromnosti predstavljali su ključne vrednosti u judejskoj kulturi. Odsutnost proročanstava i razorni uticaji kulture razvodnili su njihovu praktičnu primenu u društvu kome se Hristos obraćao. Njegova beseda bila je poziv na primenu onoga čemu

su bili učeni, zato što je ono čemu su bili učeni istina. Vekovima kasnije, Viljem Šekspir je dramatisovao te pouke u svojoj drami »Mletački trgovac«. Kada su velikodušnost i milost, pravda, pobožnost i skromnost sastavni deo vernikovog života, »vrlina milosti nije usiljena. Ona se kao nežna kiša sa neba spušta na one koji su ispod nje. U njoj je dvostruki blagoslov – blagosilja onoga koji daje i onoga koji uzima«. ⁴

Načela Carstva (3. Mojsijeva 19,2; Matej 5,43-48; Luka 6,36; Filibljanima 1,6)

U korenu onoga što Bog želi za nas je ljubav. U idealnom slučaju, ljudi, kao kruna Njegovog stvaranja, treba da prihvate Božju ljubav i da je uzvrate. Dokaz da takav odnos zaista postoji ogleda se u svetosti. Svetost se može opisati kao proces posvećenja ili lični razvoj, koji se može meriti u skaldu sa tim koliko nas privlači i pokreće ono što je duhovno, koliko mudro postupamo, koliko smo zreli, kakvi su naši stavovi u vezi sa fizičkim i društvenim životom i koje duhovne prednosti uživamo. Način na koji primamo svetost je svesno približavanje Bogu i ulaženje u Njegovo prisustvo. Putevi kojima se približavamo Bogu brojni su i raznovrsni kao i čovečanstvo. Najubičajeniji putevi kojima dospevamo u Njegovo prisustvo su bogoslužjenje, proučavanje Biblije, priroda i služenje drugima.

Primiti Reči Carstva (Psalam 119,105; Isaija 55,1.2; Matej 13,44-52; Rimljanima 8,5-10)

Ishrana duše je način na koji ljudi upijaju prisutnost, Reč i volju Božju. Ishrana duše postiže se uranjanjem u Božju reč i upijanjem te Reči. Ona se ostvaruje i kroz molitvu, bogoslužjenje i pomaganje drugima onako kao što je Hristos činio. Nečija potreba za takvom hranom može se lako proceniti na osnovu aktivnosti u koju je uključen/uključena. Ako vas privlači ili pokreće ono što je telesno, vaša snaga biće do te mere iscrpljena da ćete postati duhovno ranjivi. To je zona u kojoj nastaju loše odluke i razvijaju neodrživi odnosi. To je golo, bezvodno mesto. Zadovoljstvo greha je više kao fatamorgana u pustinji nego kao oaza koja može da okrepí dušu.

Kada je duša privučena duhovnim temama, očigledno je da se ona hrani iz duhovnog izvora. Stoga, uronite! Kopajte dublje i ispunite bunare svoje duše. Proučavanje Biblije, dobre knjige, zatim muzika i predstave, razgovori sa prijateljima, vreme provedeno u prirodi i fizičko vežbanje olakšavaju rad i osvetljavaju put.

ODGOVORITE

1. Da li čuvate svoj duhovni izvor, ili pijete iz male posude?
2. Kako se Blaženstva uklapaju u remek-delo kakvo želite da vaš život postane?

Pol Anderson, Bouvi, Merilend, SAD

-
1. John Stott, *The Beatitudes: Developing Spiritual Character* (Nottingham, England: InterVarsity Press, 1998), p. 6.
 2. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5. 324.
 3. Robert Frost, <https://www.goodreads.com/quotes/56899-good-fences-make-good-neighbors> (February 12, 2015).
 4. William Shakespeare, *The Merchant of Venice*, Act 4, Scene 1, Page 8, http://nfs.sparknotes.com/merchant/page_176.html.

Bog nam je više puta u Bibliji objavio svoj zakon, počevši od 2. Mojsijeve u kojoj je zapisao Deset zapovesti, pa do Jevanđelja po Mateju kada je, u Besedi na Gori, rasvetlio taj zakon i otvorio naše oči za ljubav koju smo prevideli u njemu. »Istine koje je učio nisu manje značajne za nas nego što su bile za mnoštvo koje Ga je sledilo. Ništa manje nama nije potrebno nego što je bilo njima da naučimo osnovna načela Božjega carstva.«¹

Od samog početka Besede, njen ton pokazuje da to nije pouka prožeta legalizmom, već ljubavlju i nadom. »U Besedi na gori (Hristos) je pokušao da raskopa delo stvoreno pogrešnim vaspitanjem i svojim slušaocima da pravi pojam o svom Carstvu i svom sopstvenom karakteru.«²

Isusova poruka je pomogla čak i neukima da razumeju svoju ulogu u objavljivanju Božje istine kuda god da pođu. On je osposobio sve prisutne, od rabina i učitelja do seljaka i siromaha da prenose Božju poruku blagodati i spasenja tako što će živeti u Božjoj ljubavi i deliti tu ljubav sa svima sa kojima dođu u kontakt.

»Čista ljubav proširiće dušu...«

»Gospodnji putevi su nejasni onome koji želi da sagleda pojedinosti u svetlosti koja mu godi... Međutim, Božji putevi su putevi milosti i kraj im je spasenje.«³

»Ako se naš pogled stalno zadržava na Hristu rad Duha neće prestati sve dok se takva duša ne preobrazi u Njegovo obličje. Čista ljubav proširiće dušu, dajući joj sposobnost za uzvišenija dostignuća, za uvećano znanje o nebeskim vrednostima, tako da joj neće biti uskraćena punina.«⁴

»Ljudi mogu tvrditi da veruju u istinu; ali ako ih to ne učini iskrenima, ljubavnima, strpljivima, trpeljivima, nebeskog uma, onda je to prokletstvo za one koji je poseduju, a preko njihovog uticaja to je prokletstvo i za svet.«⁵

ODGOVORITE

1. Na koji način možete govoriti o ljubavi koju pronalazimo u Božjem zakonu, umesto da zauzmete legalistički ili preteći stav?

2. Kako možemo nekome ko je neupućen ili ne veruje objasniti razliku između »težnje ka savršenstvu« i življenja po zakonu uprkos činjenici da smo veliki grešnici?

Ekvenzi Grej, Bouvi, Merilend, SAD

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 299. original

2. Isto.

3. Isto, str. 301. original

4. Isto, str. 302. original

5. Isto, str. 310. original

Neka vas mašta povede na prelepi, travom obrasli planinski obronak. Blagi povetarac duva sa Genisaretskog jezera. Isus je tu i sedi na travi, dok se oko Njega okupilo mnoštvo ljudi. Učenici sede najbliže Njemu nestrpljivo očekujući šta će On reći. Oni veruju da će se zemaljsko carstvo uskoro uspostaviti i da će vladati zajedno sa Isusom. Književnici i fariseji takođe su tu i željno očekuju dan kada će car Isus pobediti omražene Rimljane, i kada će oni postati deo vlasti u toj zemlji. I ratari i ribari su tu i nestrpljivo čekaju da Isus objavi da će njihov život siromaštva i napornog rada uskoro biti zamenjen životom blagostanja i uživanja. Sva srca ispunjena su nadom da će Izrailj uskoro biti oslobođen i počastvovan kao izabrani od Gospoda, a Jerusalim uzvišen kao prestonica sveta. Dok gomila nestrpljivo iščekuje, Isus najveću propoved svih vremena otpočinje rečima: »Blago siromašnima duhom, jer je njihovo Carstvo nebesko.« (Matej 5,3)

Beseda na gori je nebeski recept za sreću.

Kada su te reči konačno doprle do ušiju zapanjenog mnoštva, nastupila je grobna tišina. Mnogi su razočarani, ali primećuju da postoji nešto drugo u ovom novom učitelju. Njegove reči padaju »kao dažd na pokošenu livadu, kao kaplje koje porašaju zemlju«. (Psalam 72,6) U Besedi na Gori Isus uvek iznova koristi reč *blaženi*. Prevedeno na grčki, ta reč glasi *makarios*, što znači »srećan« ili »blažen«. Dakle, Isus im je dao formulu za sreću i blagostanje do kojih se ne dolazi na osnovu ovozemaljskih poseda, niti položaja. Beseda na Gori je nebeski recept za sreću. U njoj pronalazimo karakterne crte koje će Isus prepoznati u svom narodu – crte koje će im doneti najveći od svih blagoslova. Dok svet ambiciozno traži imanje i položaj, Hristos traži krotke, ponizne i skromne sledbenike kojima će darovati svoje blagoslove. On želi da ih nagradi biserima iz nebeske riznice.

Da bismo primili te blagoslove od svog nebeskog Oca, moramo slediti mapu koja nam je tako jasno izložena u najvećoj Propovedi ikad održanoj. Da li ćete slediti ta uputstva u potrazi za srećom?

ODGOVORITE

1. Da li ste se tokom protekle sedmice osećali više blaženim ili opterećenim? Šta možete učiniti da biste se više usredsredili na Božji blagoslov u svom životu?
2. Često smo žalosni zato što naša rđava dela donose neprijatne posledice i nama i drugima. Šta biste ove sedmice mogli promeniti da biste osigurali Božji blagoslov u svom životu?
3. Sa kojom grupom slušalaca na obronku Gore se najviše poistovećujete i zašto?

Beseda na Gori daje nam jasne smernice za razvijanje hristolikog karaktera. Ono nam pomažu da razumemo kakva vrsta ljudi Bog želi da postanemo. Ali, kako da razvijemo te crte?

U današnjem svetu, u kome želimo da ličimo na neku slavnu osobu, mi potražimo u medijima nekoga ko odgovara našem ukusu i željama, a onda ga imitiramo najbolje što možemo. Tako, dakle, treba da činimo i sa osobinama kao što su milost, krotost, miroljubivost, glad za pravdom i ostalim crtama karaktera koje Hristos poseduje. Da bismo bili kao On, moramo da razmišljamo i postupamo kao On.

Biblija uči da ćemo naći Hrista kada Ga budemo potražili svim srcem svojim (Jeremija 29,13). Počecemo da ličimo na Njega ako budemo provodili vreme sa Njim čitajući Njegovu reč i moleći se za Njegovu blagodat.

Na koje još načine možemo korisno provoditi vreme sa svojim Spasiteljem?

Vaše svedočenje može doneti svetlost nekome ko je u tami.

Delite sa drugima blagoslove koje vam je Bog dao. Budite prijatelji ljudima kojima su prijatelji potrebni. U današnjem svetu ima mnogo mladih koji trpe nasilje. Kako im možete pomoći? Setite se da je, prema Bibliji, Hristos pružio ruku upravo takvoj grupi ljudi.

Predstavljajte Hrista u svemu što radite. Ne radite ono što znate da je pogrešno. Kada izgleda kao da su se svi udružili da čine upravo ono što ne treba, teško je biti jedini koji će reći »ne«. Ali, setite se reči koje je Bog uputio Iliji u 1. O carevima 19,7-18. Možda ni vi, kao ni Ilija, ne znate uvek da postoje i drugi koji veruju isto kao vi i koji su spremni da kažu »ne«.

Vaše svedočenje može doneti svetlost nekome ko je u tami. Svetlost razgoni tamu. »Riječ je Tvoja žižak nozi mojoj, i vidjelo stazi mojoj.« (Psalam 119,105) Bog obećava da će nam doneti svetlost kada budemo u tami. To će nas osposobiti da budemo videlo drugima. »Bijah mlad i ostarjeh, i ne vidjeh pravednika ostavljen, na, ni djece njegovu da prose hljeba.« (Psalam 37,25)

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da razvijete hristoliki karakter?
2. Setite se nekoga ko živi u tami i kome je potrebna Hristova svetlost. Molite se da vam Bog pomogne da smislite kako da pomognete toj osobi.

Loren A. Njuman, Gejtersburg, Merilend, SAD

Hrišćanski život može biti pun izazova, uključujući i iskušenje da prihvatimo u zamršena i zbunjujuća tumačenja Božje reči i da se oslonimo na nepouzdana spoljašnje izvore. Zato je neophodno da hrišćani pažljivo tragaju za istinom koja postoji u Božjoj reči. Tekst u Delima apostola 17,11. Upućuje nas kako da to činimo: »Ovi pak bijahu plemenitiji od onijeh što žive u Solunu; oni primiše riječ sa svijem srcem, i svaki dan istraživahu po Pismu je li to tako.« Ovaj citat odnosi se na putovanje Pavla i Sile u Veriju. Iako su tamošnji vernici spremno saslušali i prihvatili reči apostola, marljivo su istraživali svete spise da bi potvrdili sve što su čuli. Dakle, vidimo da je jedan način traganja za istinom upoznavanje sa Rečju. Osim toga, mi ne treba da se oslanjamo na to što nam bilo koji čovek ili žena kažu o Bibliji, čak i ako je ta osoba starešina ili propovednik. Svoje poverenje treba da poklonimo jedino Božjoj reči.

Usredsređenost na Bibliju jedini je način da upoznamo Božju istinu.

Vidimo da su sveti spisi koje su imali bili jedini izvor koji su Verijanci koristili da bi tragal za istinom kada su primili Reč od Pavla i Sile. Kao što smo ranije spomenuli, moguće je da hrišćani budu zbunjeni u svom traganju za Božjom istinom. Ta zbunjenost može biti još izraženija, ako odlučimo da upotrebimo neproverene izvore kao pomoć u tumačenju Božje reči. Razni autori i proroci napisali su mnoge knjige u pokušaju da objasne ono što je zapisano u Bibliji. Međutim, u svom traganju za Božjom istinom, moramo biti pažljivi kada se služimo različitim komentarima i drugim knjigama u želji da bolje razumemo Bibliju.

U skladu sa primerom koji su nam ostavili Verijanci vidimo da je usredsređenost na Bibliju jedini način da upoznamo Božju istinu. Božja reč je večna. Nebo i Zemlja proći će zajedno sa svim što je na njima, ali Božja reč ostaće zauvek.

ODGOVORITE

1. Čitajte Otkrivenje 22,18. Mislite li da današnji hrišćani ponekad prestupaju to što u ovom tekstu piše?
2. Da li smatrate da smo mi, kao današnji hrišćani, podjednako verni u čitanju i upoznavanju Božje reči kao Verijanci? Objasnite svoj odgovor.

Ajodedži Tokunbo Odžofeitimi, Bouvi, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

Beseda na Gori je najsnažnija propoved ikad održana. Isusove reči duboko su uticale ne samo na one koji su je neposredno čuli, već na sve koji su tokom vekova, sve do našeg vremena, slušali njene poruke koje menjaju život. Međutim, ne smemo samo slušati tu propoved. Moramo je i primenjivati.

RAZMOTRITE

- Koja vrsta okruženja bi u mestu u kome trenutno živite bila najprikladnija za održavanje nekog događaja kao što je Beseda na gori i zašto? Da li bi to bio park? Javna dvorana? Šta bi bilo potrebno da se jedan takav događaj organizuje? Koga biste pozvali i zašto?
- Skicirajte ili nacrtajte kako zamišljate da je Beseda na Gori mogla da izgleda. Ili je jednostavno dočarajte u svom umu. Šta čujete i vidite? Koja grupa ljudi je tu prisutna? Pretražite Gugl (Google) da biste videli kako su drugi umetnici prikazali Besedu na Gori (Sermon on the Mount). Kako bi izgledala moderna verzija te scene?
- Otpevajte, odsvirajte, ili odslušajte jednu od sledećih pesama koje se odnose na Besedu na gori ili su povezane sa njom: »Seek Ye First«, »The Lord's Prayer«, »This Little Light of Mine«, »The Wise Man Built His House Upon the Rock«, i »My Hope Is Built«. Potražite ih na Jutjubu (YouTube).
- Neka vaš subotnoškolski razred napravi scenski prikaz Besede na Gori kao deo crkvenog programa. Uključite dečije odeljenje kao i odrasle. Ukoliko vremenske prilike dopuštaju, razmotrite mogućnost da ga izvedete negde u prirodi.
- Razmišljajte o svom omiljenom delu Besede na Gori. Zbog čega vam je baš taj deo omiljen? Na koji način vam on može pomoći u suočavanju sa nekim problemom koji imate?

POVEŽITE

»Beseda na Gori« u različitim prevodima Biblije.

Elen G. Vajt, *The Sermon on the Mount*, The White Estate, <http://www.whiteestate.org/books/mb/mb.asp>.

Različite slike koje prikazuju Besedu na Gori, a mogu se naći na Internetu.

Lin Bruer, Frederik, Merilend, SAD

Pouka 4

Od 16. do 22. aprila 2016.

»Ustani i hodi!«

»Šta je lakše reći: Opraštaju ti se grijesi; ili reći: Ustani i hodi?«

(Matej 9,5)

Bobi Mamen je odrasla kao kćer adventističkog pastora u Adoru, u pokrajini Kerala, u Indiji. Kada se udala i dovršila svoje studije iz oblasti bolničke nege, preselila se u državu Merilend u Sjedinjenim Državama. Ubrzo posle rođenja svog drugog deteta obolela je od hroničnog artritisa. Tokom sledeće četiri godine, trpela je nesnosne bolove i bila vezana za krevet. Čak i sam dodir njene odeće navodio je da zaplače od bola. Na zahtev svog pastora, ona je pristala da lokalne vođe polože ruke na nju. Pastor je pomazao uljem i molio se za isceljenje u skladu sa tekstom iz

Jakovljeve poslanice 5,14-16. Te noći ona se u veri oslonila na Boga i mirno je zaspala.

Kada se probudila sledećeg jutra, bila je izlečena i sposobna da siđe niz stepenice da bi skuvala čaj svojoj majci. Danas, pet godina posle toga, Bobi je zdrava. Međutim, mnogi u ovom svetu sa gorčinom slušaju takve priče, zato što su se i oni molili, ali nisu primili isceljenje.*

U Mateju 9,5, Isus pita: »Šta je lakše reći: Opraštaju ti se grijesi; ili reći: Ustani i hodi?« Isto pitanje se postavlja onima koji se mole za sopstveno izlečenje ili za izlečenje neke drage osobe. Šta više tražimo, duhovno ili fizičko isceljenje? Kao što znamo, fizičko isceljenje je samo privremeno odlaganje naše neizbežne smrti i ne daje nam nikakvu garanciju da ćemo biti spaseni za večnost. Pa ipak, to je molitva koja se najčešće upućuje. Međutim, Bog čezne da nas blagoslovi duhovnim isceljenjem, jer korist od njega prevazilazi ovo što je ovde i sada kao što se vidi i u našoj priči na osnovu mira koji je Bobi osetila još pre svog izlečenja.

Kod onih koji uspeju da prime duhovno isceljenje, dok njihove fizičke patnje još uvek traju, zapažamo da im ono donosi mir i prihvatanje Božje volje, šta god On odlučio da učini. To prihvatanje prepušta Bogu potpunu kontrolu nad ishodom i prevazilazi naše dobronamerne želje. Pravi izraz vere u Boga podrazumeva potpuno poverenje u Njega, šta god da odluči, bez obzira šta bismo mi želeli. Na primer u 2. Korinćanima 12,7-9. Pavle se molio za isceljenje koje nikad nije primio. Pa ipak, on i dalje priznaje Isusovu vlast da donosi takve odluke kao Gospodar njegovog života. To je očigledno lakše reći nego učiniti. Međutim, dobro je da sledeći put kada se budete molili za isceljenje postavite sebi pitanje: »Šta iskreno više želim, da budem fizički isceljen, ili da imam dobar duhovni odnos sa Bogom?« Ako je odgovor ovo drugo, onda će Bog uvek pozitivno odgovoriti na tu molitvu.

Isak Danijel Tomas III, Bouvi, Merilend, SAD

* G. Warren Sears, *Doctor Jesus Still Performs Miracles* (Asheville, N.C.: YAV Publications, 2013), p. 39.

17. april 2016.

LEČENJE I OBNOVLJENJE U JEVANĐELJU PO MATEJU

DOKAZ Matej 8,9-13; 9,1-5)

Ne

Često se za Jevanđelje po Mateju kaže da se ono obraća hrišćanima iz jevrejstva, ili da je posebno usredsređeno na njih. Kada se Matejeva zajednica sagleda u svom istorijskom kontekstu, vidimo da je to hrišćanska crkva u početnim stadijumima razvoja. S obzirom na to, sukob između Isusa i fariseja je uočljiviji u Matejevom nego u drugim Jevanđeljima. Taj sukob je posebno uočljiv u vezi sa slučajevima isceljenja koje Matej opisuje, kao i sa događajima opisanim u tekstovima iz Jevanđelja po Mateju 8,9-13. i 9,1-5. U oba ova teksta, Matej ilustruje okolnosti u kojima Isus pruža isceljuje. U drugom primeru On se posebno usredsređuje na uzajamni odnos između Isusa i učitelja u Hramu, a u prvom naglašava sledeće Isusove reči: »Zaista vam kažem: Ni u Izraelju tolike vjere ne nađoh!« (Matej 8,10) Time On posredno pokreće raspravu sa književnicima i farisejima. Matej pravi poređenje između Isusovog čina isceljenja i reakcije književnika, fariseja i izraillskog naroda u celini.

Isus zaista obnavlja.

U jevrejskom jeziku reč za »isceljenje« je *rapha*. Prema Strongovom konkordansu, neki od brojnih sinonima za tu reč su »popraviti«, »izlečiti«, »obnoviti*«. Kao što vidimo u skladu sa stihovima za proučavanje u toku ove sedmice, Isus zaista obnavlja. On nas isceljuje ne samo fizički već i duhovno. Kakve to veze ima sa značenjem reči *isceljenje* u jevrejskom jeziku?

Za Boga se, između ostalih, koristi ime Jehova – Rafa, Bog koji leči, ili Bog koji obnavlja, isceljuje (2. Mojsijeva 15,26). Tekstovi u Jevanđelju po Mateju naročito ističu taj vid Hristove sile da isceli, kako fizički tako i duhovno. Isus u prvom primeru kada pristupa oduzetom čoveku, izjavljuje da su mu gresi oprošteni (Matej 9,2). Zatim, znajući šta zakonici misle, Isus zapoveda oduzetome da ustane i hoda (Matej 9,3-5). Oduzeti čovek je u tom trenutku doživeo Boga kao Jehova – Rafa, u smislu da je bio isceljen i duhovno, oproštenjem greha, i fizički, time što je ponovo bio u stanju da se osloni na svoje noge. On je bio u potpunosti obnvljen.

U svakom od ovih primera, Isus je određenu situaciju, ili osobu, popravio i iscelio. Ti primeri nas uče da se oslonimo na Jehova – Rafa, da nas On obnovi i popravi i isceli ono što je narušeno i bolesno u našem životu.

ODGOVORITE

1. Šta mislite, kako je izraillski narod gledao na Isusovu isceljujuću silu u svetlu učenja književnika i fariseja?
2. Kako biste u nekoj grupi za proučavanje Biblije slikovito prikazali koncept isceljenja i obnvljenja opisan u Jevanđelju po Mateju?

Karon Pael, Lorel, Merilend, SAD

* Strong's Exhaustive Concordance, s.v. »rapha«, <http://biblehub.com/hebrew/7495.htm>.

Rimljanin i Mesija (Matej 8,5-9)

U 8. i 9. poglavlju Matejevog Jevanđelja čitamo o susretu koji je Isus imao sa jednim rimskim kapetanom. Od svih odbačenih, niko nije tretiran sa toliko prezira kao Rimljani koji su okupirali jevrejsku Palestinu. Mržnja prema Rimu bila je tolika da je bio ustanak u pripremi. Osetivši potrebu za stabilnošću, Rimljani su postavili »prokurore« da upravljaju Palestinom i guše pobune i proteste koji su konačno ipak doveli do pravog rata 66. godine posle Hrista.¹

Prema tome, odnos između Rimljana i Jevreja u razdoblju Isusovog života mogao bi se, u najboljem slučaju, opisati kao napet. Upravo pod takvim okolnostima je hrabri kapetan, vođa jedne grupe rimskih vojnika, čuo za Jevrejina koji leći teško obolele i one koji su na samrti. Sama činjenica da je ovaj kapetan bio spreman da dođe Isusu da Ga moli za svog slugu, pokazuje jedan koristan uzor ponašanja koji ističe Isusa. On je bio spreman da sasluša probleme jednog istaknutog Rimljanina, čoveka koga su Isusovi sunarodnici, a i neki od Njegovih sledbenika, duboko mrzeli. A opet, taj Rimljanin, zakleti neprijatelj, bio je spreman da potraži Mesiju u veri.

Velika rimska Zver (Danilo 7,7.8.17.18.23-25)

Prezir koji su Jevreji osećali prema rimskoj vlasti nije bio bez osnova. Upravo je jedno proročanstvo navelo Božji izabrani narod da na Rimljane gleda sa nipoštaštvom. Bog u 7. poglavlju Knjige proroka Danila daje Danilu viziju u vezi sa carstvima koja će vladati na Zemlji posle Vavilonaca. Svako carstvo je predstavljeno nekom zastrašujućom zveri koja izlazi iz mora. Četvrta zver, najopasnija od svih, opisana je kao »strašna i vrlo jaka« (7. stih) Kada je Danilo pitao koga te zveri predstavljaju, rečeno mu je da one predstavljaju carstva na Zemlji, ali da će oni koji budu sledili Boga primiti carstvo koje će večno trajati (stihovi 17. i 18). Međutim, to ne odbacuje činjenicu da će četvrta zver biti strašna u pohodima kojima će osvojiti Zemlju (23. stih). Ta zver je predstavljala Rimljane u njihovom nemilosrdnom i proračunatom osvajanju čitavog poznatog sveta.²

Dakle, mržnja Jevreja prema njihovim rimskim gospodarima nastala je delimično i pod uticajem Danilovog proročanstva o sili koja će »izjesti svu Zemlju« (23. stih). Pa ipak, oni su imali i nadu da će primiti carstvo koje će, za razliku od Rima, trajati večno i koje će im večno pripadati (18. stih). Zbog toga su mnogi u Isusovo vreme doslovno ustajali na oružje protiv Rimljana.³ Prema tome, vidimo da je Isusovo postupanje prema Rimljanima bilo više nego kontra-kulturalno. Bilo je i opasno, a neki su u tome videli i odricanje od Božjih obećanja.

Mesto za trpezom (Matej 8,5-13)

Uprkos mržnji Jevreja prema Rimljanima, kapetan izlazi pred Isusa i moli za izlčenje svog paralizovanog sluga. Istog trenutka, zapažen je oštar kontrast između navodnog naroda Božjeg koji ne oseća ništa osim prezira prema Rimljani-

ma i rimskog kapetana koji je pun saosećanja prema patnjama svog bolesnog sluga. Isus na to odgovara da niko u Izraelju nema toliko vere kao taj Rimljanin. On zatim iznosi osetljivo pitanje o carstvu koje je obećano svecima Višnjega (Danilo 7,18). Međutim, umesto da obeća to carstvo onima koji su sebe smatrali Božjim narodom, On primećuje da će mnogi doći sa Istoka i Zapada i sestiti za sto sa Avramom, Isakom i Jakovom, sa kojima je Bog uspostavio večni zavet u kome će se blagosloviti sve porodice na zemlji (1. Mojsijeva 12,3). U isto vreme, »sinovi Carstva« biće prognani u tamu (Matej 8,12). Na taj način, Isus je otvorio vrata svog Carstva i pozvao za zajedničku trpezu svakoga ko veruje u Njega i Njegova učenja.⁴

Isusovo postupanje prema Rimljanima bilo je više nego koristan uzor.

Vera neprijatelja (Psalam 23,5)

Iznenadjujući preokret ogleđa se u tome da Božji narod nije taj koji ima veru i nasleđuje carstvo koje im je obećano u Danilovoj knjizi, već je to jedan istaknuti predstavnik njihovih neprijatelja. Osim što je saosećao sa nekim ko je imao manje sreće od njega, ovaj rimski kapetan je verovao i da je izrailjski Bog sposoban da leći. Štaviše, kapetan je shvatio da jedino vera u jevrejskog Mesiju može isceliti njegovog slugu. I zaista, na kraju ove priče, sluga je isceljen. Međutim, Isus koristi tu priču da bi istakao nešto još važnije u vezi sa verom u Boga. Vera može ne samo da razoruža naše neprijatelje, već i da ih dovede za zajedničku trpezu. To je onaj isti Bog koji nam postavlja trpezu na vidiku našim neprijateljima (Psalam 23,5).

ODGOVORITE

1. Kako možete čak i ljude koje smatrate svojim neprijateljima pozvati za zajedničku trpezu?
2. Da li je moguće da oni koje smatrate svojim neprijateljima imaju više vere u Boga i Njegove namere nego vi?
3. Šta možete učiniti u praktičnom smislu da biste doprineli da vaša vera pokrene izmirenje između vas i nekoga sa kim ste u sukobu?

Džefri Krouli, Gembrils, Merilend, SAD

-
1. N. T. Wright, *The New Testament and the People of God*, vol. 1 (Minneapolis, Minn.: Fortress Press, 1992), pp. 160, 161.
 2. William H. Shea, *Daniel: A Reader's Guide* (Nampa, Idaho: Pacific Press®, 2005), pp. 114, 115.
 3. Wright, *The New Testament and the People of God*, vol. 1 (Minneapolis, Minn.: Fortress Press, 1992) p. 190.
 4. Wright, *Jesus and the Victory of God* (Minneapolis, Minn.: Fortress Press, 1996), p. 431.

Jedan rimski kapetan zamolio je jevrejske starešine da od Isusa zatraže da isceli njegovog bolesnog slugu. »A Isus iđāše s njima. I kad već bijahu blizu kuće, posla kapetan k Njemu prijatelje govoreći Mu: Gospode! ne trudi se, jer nijesam dostojan da udeš pod moj krov.« (Luka 7,6)

»Isus je i dalje išao svojim putem i centurion je lično došao da dopuni vest, govoreći: 'Zato i ne držah sebe dostojna da Ti dođem, nego samo reci riječ, i ozdraviće sluga moj...' (Luka 7,7)

»Ne boj se, kćeri, vjera tvoja pomogla ti je!«

'Ja predstavljam silu Rima, a moji vojnici priznaju moju vlast kao vrhovnu. Ti predstavljāš silu beskonačnoga Boga i sva stvorenja slušaju Tvoj glas... Nego samo reci reč i ozdraviće sluga moj!«¹

Jedan obuzeti čovek u Kapernaumu čuo je za Isusova dela. »Imao je snažnu želju da se oslobodi tereta greha. Čeznuo je da... primi čvrsto obećanje o praštanju i pomirenju sa Nebom.«² Posle bezuspešnih pokušaja da se probiju kroz gomilu, prijatelji ovog oduzetog čoveka spustili su ga preko krova do Isusovih nogu. »Sam Isus privukao je paćenika k Sebi. Spasitelj je, rečima koje su kao muzika dopirale do ušiju slušaoca, rekao: 'Ne boj se, sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji!' (Matej 9,2)

Ne tražeći ništa više, ležao je u mirnoj ćutljivosti, toliko srećan da nije mogao da govori.«³

Dok je Isus išao prema Jairovoj kući da bi vaskrsao njegovu ćerku, jedna napaćena žena koja je dvanaest godina patila od hemoragije doživela je svoju priliku za isceljenje. »Samo ako se dotaknem haljine Njegove, ozdraviću«, mrmljala je u sebi.

»Dok je prolazio, ona se nagnula napred i uspela da dotakne rub Njegove haljine. Od toga trenutka znala je da je ozdravila. U tom dodiru bila je zbijena vera njenog života i odmah je nestalo njenih bolova i slabosti.«⁴

Isus se instinktivno okrenuo i upitao: »Ko me je dotakao?« Žena je pokunjeno istupila očekujući da čuje prekora. Međutim, Isus je rekao: »Ne boj se, kćeri, vjera tvoja pomogla ti je.« (Matej 9,22)

Kao i u slučaju ovih ljudi, »molba koju možemo da iskažemo sada i uvek je naše stanje potpune bespomoćnosti koje Njegovu iskupiteljsku silu čini našom potrebom.«⁵

Džojls Kazano, Ročester, Njujork, SAD

1. Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 63. 64. original

2. Isto, str. 74. original

3. Isto, str. 75. 76. original

4. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 60. original

5. Isto, str. 65. original

20. april 2016.

PRAVA CENA

PRIMENA (Jevrejima 11,6)

Sr

Niko ne želi da bude bolestan, ali u svetu greha bolest je neizbežna. Za kapitalističko društvo to ima značajne prednosti uključujući, između ostalog, činjenicu da bolesni ljudi donose ogromne vrednosti iz velikih poslova. Samo u Sjedinjenim Državama farmaceutska industrija zarađuje preko 300 milijardi dolara svake godine, a očekuje se da će ta brojka samo rasti.* Međutim, lekovi koji donose toliku finansijsku dobit isto tako donose i brojne nepoželjne sporedne efekte. Ponekad su ti sporedni efekti tako ozbiljni, da naizgled nadmašuju korisnost samog leka.

**Isus je pronašao
zlatni rudnik koji
Mu je obezbeđivao
stalni priliv duša...**

U oštrm kontrastu sa farmaceutskom industrijom koja teži da profitira iz tuđe nesreće, vidimo Isusa koji je koristio svoju božansku silu i lečio bolesti i nemoći. Nikad se nije dogodilo da On odbije neku dušu kojoj je bilo potrebno isceljenje, i svaki put kada je pokušao nekoga da izleči, ta osoba bila je u potpunosti isceljena!

Tako je u toj populaciji sa puno potreba Isus pronašao zlatni rudnik koji Mu je obezbeđivao stalni priliv duša koje je mogao da zadobije za Božje carstvo. U stvari, kada su Mu postavili pitanje zašto je u društvu tih »grešnika«, Isus je odgovorio: »Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja nijesam došao da dozovem pravednike nego grješnike na pokajanje.« (Luka 5,31.32) Uzajamna povezanost je neosporna. Isus je žudeo da bude u blizini bolesnih zato što je znao da može da ih oslobodi njihovih fizičkih slabosti. Isto tako, naš Spasitelj čezne da bude u blizini grešnika zato što zna da svakog od njih može da isceli nudeći oprostjenje i obnovljenje tela i duše.

Njegova ponuda i danas važi. Kako možete dobiti ono što vam je potrebno?

Naučite da se oslonite na Njega. Što više budete proučavali Božju reč i molili se, bolje ćete naučiti da se oslanjate na Njega za ono što vam je potrebno.

Negujte svoju veru. Primenite ono što ste naučili proučavanjem i molitvom tako što ćete pomagati drugima. Osmislite kako da upotrebite talente kojima vas je Bog obdario da biste unapredili nečiji život.

Danijel i Kendis Vilijams, Pajm Fordž, Pensilvanija, SAD

* »Pharmaceutical Industry«, Who.int, <http://www.who.int/trade/glossary/story073/en/>.

Tekst u Markovom, Jevandelju 5,25-29. govori o ženi koja je 12 godina imala teškoće izazvane krvarenjem, sve dok je njena vera u Isusa nije izlečila. Dvanaest godina podnošenja tegoba je veoma dugo razdoblje, ali ja imam prijateljicu koja pati ne 12, već 15 godina. Ne sećam se da je ikad postojao period u njenom životu u kome je bila zdrava. Za vreme njenih najjačih fizičkih bolova, ja se molim za nju, ali ona se ruga mojim molitvama. Vremenom, stanje joj se sve više pogoršava. Predložila sam joj da se obrati Bogu, ali ona ne veruje da bi je On čuo, niti da Mu je stalo do njenih molitava. Za nju, »isceljenje verom« je obična podvala.

Ne mogu ni da joj zamerim zbog toga. Pokušajte da pretražite Gugl, Fejsbuk, ili Jutjub na temu isceljenja verom i vaša čula biće preplavljena video-snimcima nervnih bolesnika, i koji tvrde da su isceljeni od svojih bolesti, ili čitavih zajednica koje padaju zato što su savladane »duhom«. Verovatno biste već posle nekoliko minuta isključili svoj uređaj osećajući se razočaranim u Boga. Zašto bi jedan tako moćni Bog dopustio da se takve besmislice čine u Njegovo ime? A šta tek da kažete na to ako pretražujete Internet zato što vam je zaista potrebno isceljenje?

I sama sam imala problema sa zdravljem koji su od mene zahtevali dosta vere. U februaru 2008. godine putovala sam iz Tanzanije u Vašington. Tog jutra počela sam da se osećam loše i uhvatila me je velika prehlada. Do trenutka kada je trebalo da se ukracam na avion, nos mi je bio potpuno zapušen i plašila sam se da neću biti u stanju da ublažim pritisak u ušima tokom leta. Lek koji sam koristila i molitve koje sam upućivala izgleda da mi nisu donosili olakšanje.

**Sedela sam u
čekaonici aerodroma,
očajna i na ivici da
zaplačem.**

Sedela sam u čekaonici na aerodromu, očajna i na ivici da zaplačem. Međutim, pet minuta pre ukrcavanja, moj nos se iznenada otpušio. Letela sam od Afrike do Evrope bez ikakvih problema, ali pet minuta posle sletanja moja bolest se vratila. Nastavila sam da se molim. I tako, pet minuta pre ukrcavanja na let od Evrope do Vašingtona, bolest se ponovo povukla. Opet sam putovala bez ikakvih problema. Nakon sletanja u Vašington, bolest me je ponovo savladala i nije popuštala naredne dve sedmice. Bog je zaista odgovorio na moje molitve za isceljenje, iako je to bilo samo privremeno. Međutim, to iskustvo je zauvek promenilo nivo moje vere i moj odnos sa Bogom. To me je naučilo da se oslanjam na Njega čak i kad ne dobijam odgovor. Tog dana, isceljenje koje sam doživela osnažilo je moju veru. Od tada je moja vera ojačana sećanjem na to isceljenje.

Pa ipak, svakog dana se pitam: »Može li Bog da izleči i moju prijateljicu? Da li njen nedostatak vere onemogućava da ona bude isceljena, ili je to što nema isceljenja uticalo na njenu veru?«

DUHOVNO ISCELJENJE VODI FIZIČKOM ISCELJENJU

ISTRAŽIVANJE (Matej 9,1-8)

ZAKLJUČAK

U pouci za ovu sedmicu vidimo da je Isus u nekoliko slučajeva iscelio ljude od fizičkih bolesti. Najznačajnija je priča o paralizovanom čoveku. Isus je prvo oslobodio tog čoveka od njegovih greha, pa je tek *onda* iscelio njegovo telo. Mnogo puta kada se molimo za zdravlje i isceljenje, mi to tražimo u fizičkom smislu. Međutim, naše duhovno zdravlje važnije je od fizičkog. Kada smo duhovno loše, gubimo kontrolu i nad svim ostalim životnim vrednostima. Kada je naše duhovno zdravlje dobro, onda imamo nadu! Čak i ako Bog sa ove strane Neba ne izleči uvek naše fizičke bolesti, imamo obećanje da ćemo u budućnosti živeti sa Njim u zdravom telu – zauvek!

RAZMOTRITE

- Posetite neku lokalnu bolnicu ili starački dom i potrudite se da podelite svoju veru sa ljudima koji se tu nalaze.
- Napravite listu biblijskih priča u kojima je Isus lečio ljude, bilo fizički ili duhovno. Čitajte ih da biste ojačali svoju veru, kada osetite obeshrabrenje zbog ličnog zdravlja ili zdravlja drugih ljudi.
- Napravite crtež ili sliku koja prikazuje Isusa kao velikog Lekara. Okačite je negde gde ćete moći često da je vidite i da se podsetite važnosti duhovnog zdravlja.
- Pozovite nekog prijatelja koji je trenutno bolestan, bilo fizički ili duhovno. Pitajte da li postoji nešto u čemu mu možete pomoći. Potrudite se da zaista učinite to što ste ponudili!
- Izadite u šetnju ili se provozajte na biciklu. Upotrebite to vreme u prirodi da biste molili Boga da vam pokaže u kojim oblastima života patite od određenih »bolesti«.
- Komponujte neki muzički komad ili osmislite pantomimu koja opisuje prelazak iz stanja bolesti u grehu do pronalaženja nade i duhovnog zdravlja u Isusu. Podelite to sa svojim subotnoškolskim razredom.
- Napišite pismo Bogu u kome ćete Mu izneti kako ste se osećali zbog toga što vi ili neko koga volite nije bio izlečen, iako ste se molili. Tražite od Boga da vam da mir u pogledu Njegove volje u toj situaciji.
- Uporedite duhovno i fizičko blagostanje i pronađite sličnosti i razlike između njih. Napravite tabelu koja će vam pomoći da organizujete svoje zamisli. Zapitajte se: »Zašto je duhovno zdravlje važnije? Kakvo je upravo sada moje duhovno stanje?«

POVEŽITE

2. Dnevnika 7,14; Psalam 103,2.3; Jeremija 17,14; 30,17.

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 342-348. original

W. D. Regester, *Prescriptions for Spiritual Health*, Review and Herald Publishing Association, 1999.

Alison Sosedo, Dejton, Ohajo, SAD

Pouka 5

Od 23. do 29. aprila 2016.

Vidljivi i nevidljivi rat

*»Od vremena Jovana Krstitelja dosad Carstvo nebesko
na silu se uzima, i siledžije dobijaju ga.«*

(Matej 11,12)

Dobro se sećam te priče. Grčki brodovi isplovili su pod okriljem noći. Desetogodišnja opsada bila je bezuspešna do tog trenutka. Trojanci su počeli da slave pobeđu budući da se neprijatelj povukao! Radoznalo su posmatrali drvenog konja koji se uzdizao izvan gradskih zidina. Odlučili su da taj »drveni trofej«, kao prikladan simbol svog uspeha, polako dokotrljaju unutar svog sigurnog utvrđenja.

Te noći je izgledalo da je sve u redu. Međutim, grčki vojnici koji su se krili unutar konja tiho su izašli i otvorili gradska vrata ostatku grčkih snaga koje su se tokom noći vratile. Trojanci nisu bili svesni pretnje koja se sada iznutra pomaljalo! Grci su ušli u Troju, razorili grad i time odlučno okončali rat.

Danas, kao i u Troji, još uvek deluju neke snage koje se služe svim vrstama skrivenih agendi. Korupcija u politici širom sveta, rat na Bliskom istoku, zabrinutost vlade zbog religioznog ekstremizma koji se uči u školama, napredovanje pokreta Novo doba prurušenog u industriju zabave. Sve je to deo sotonine obmane! Postoji li i neka bitka bliže nama? Da li svoj život provodimo kao trojanski konj. Da li se ono što vidimo spolja potpuno razlikuje od onoga što se dešava unutra?

Naučite da živite dan za danom...

Čemu težimo? U kojim vrstama zabave učestvujemo? Ko su naši prijatelji i da li oni vrše uticaj na dobro? Šta reći o našem izboru životnog partnera? Na šta odlazi najveći deo našeg vremena? Čemu nas usmeravaju naša životna iskustva?

Svi smo deo velike borbe – vidljivog i nevidljivog rata! Svi se nalazimo usred bitke i moramo da zauzmemo stranu. »Niko ne može dva gospodara služiti: jer ili će na jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili jednoga voljeti, a za drugog ne mariti.« (Matej 6,24) Proučavanje Biblije i molitva savršena je podrška koja pomaže u izgradnji boljeg odnosa sa Bogom. »Ne bojte se i ne plašite se toga mnoštva velikoga, jer nije vaš rat nego Božji.« (2. Dnevnika 20,15) Kada budemo sledili uputstva iz Njegove žive reči, pronaći ćemo sreću u svim vidovima života.

Ove sedmice provedite vreme u Božjoj reči. Naučite da živite dan za danom, jer nam je Isus pokazao da je svakom danu dosta zla svojega (Matej 6,34). Na taj način, bićemo osposobljeni da stanemo na pobedničku stranu u toj bici, sada i za svu večnost!

Daun Higins, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

Žestok rat (Otkrivenje 12,1-5)

U Otkrivenju 12. poglavlje dat nam je uvid u pozadinu onoga što se zaista zbilo prilikom Hristovog rođenja. Daleko od popularnih božićnih predstava, to je u stvari bio prizor oštre kosmičke bitke. Vidimo da se Crkva (simbolički prikazana kao žena) spremala da rodi dete. »I aždaja stajaše pred ženom koja ščaće da se porodi, da joj proždere Dijete kad rodi.« (Otkrivenje 12,4,5)

Uz pomoć cara Iroda, sotona je pokušao da ukloni Hrista koristeći se najnehumanijim mogućim oblikom nasilja – ubistvom sve dece uzrasta do dve godine (Matej 2,16). Taj čin pokazuje da sotona ne preza ni od čega. O tome govori tekst iz Jevandelja po Mateju 11,12. koji glasi: »Carstvo nebesko na silu se uzima, i siledžije dobijaju ga.« (Matej 11,12) Iz sotonine perspektive, u tom nevidljivom duhovnom ratu nema pravila, nema granica, nema milosti.

**Posledice greha
pokazaće
se u Božjem
poslednjem činu.**

Granice tame (Otkrivenje 12,7,12)

Rat koji je započeo na Nebu odvija se na Zemlji. Upozoreni smo: »Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima.« (Otkrivenje 12,12) Dokaze o stvarnosti tog sukoba zapažamo svuda oko sebe. On besni ne samo u svetu, već i unutar porodice (Matej 10,34,35), i u životu pojedinaca. Hristos, međutim, ne posmatra nemo tu borbu. On nas štiti i oslobađa i mi možemo da pobedimo zato što služimo Hristu koji je pobedio.

»Ratni pogled na svet« (1. Mojsijeva 3,14-19)

Pošto je zbačen na zemlju, sotonin glavni zadatak bio je da prevari par koji je Bog upravo stvorio. Bila mu je potrebna samo jedna tvrdnja da bi to postigao: »Nećete vi umrijeti.« (1. Mojsijeva 3,4) Kada je greh stigao, sotona je uspeo da ceo svet uvuče u razaranje. Posledice su vidljive svakome od nas. Naporan rad u znoju svog lica postao je sudbina svih ljudi. Muž je postao glava domaćinstva, dok žena trpi veliki bol prilikom rađanja dece. Pošto smo njime zaraženi, greh je postao naše svakodnevno iskustvo. Bilo da je reč o nevidljivom ili vidljivom ratu, svi trpimo posledice haotičnog stanja koje vlada u svetu.

Ali, usred Božjeg obricanja, mi čujemo reči nade. Sotonina »glava« jednoga dana biće smrskana. To znači da će Hristos pobediti svojom smrću i vaskrsenjem. Ta pobeda daje nam nadu da ćemo biti pošteđeni konačne posledice greha, a to je večna smrt.

Borba tokom Hristove službe (Matej 11,1-12; Marko 6,25-28)

Otkada je Jovan Krstitelj počeo da najavljuje Hristov dolazak, sotona se trudio da ga učutka. Posledice borbe uperene protiv Jovana vide se tokom njegovog

zatočeništva. I pored proročanstva koje je objavio, Jovan je bio zabrinut zbog onoga što je čuo o Isusu. Zato su Ga njegovi učenici pitali: »Jesi li Ti Onaj što će doći, ili drugoga da čekamo?« (Matej 11,3)

Jovanu je laknulo kada su mu opisali mnoga dela koja je Hristos činio. Dok se suočavao sa smrću, bio je svestan da je njegov posao završen. Iako je Jovan pretrpeo nasilnu smrt, Hristos je ukazao čast svom preteči nazivajući ga najvećim prorokom, kao i onim koji je nosio najveću poruku – da je Božje carstvo na pomolu. Hristove reči verno prikazuju šta sve Njegova služba povlači sa sobom. Od »vremena Jovana Krstitelja dosad Carstvo nebesko na silu se uzima, i siledžije dobijaju ga.« (Matej 11,12) Od prvog napada na Hrista kao bebu, sotona je bio nemilosrdan u svom nastojanju da osujeti plan spasenja.

Već izgubljeno (1. Korinćanima 15,20-27; Otkrivenje 12,17)

Od trenutka kada je najavljeno da će Hristos stati sotoni na glavu (1. Mojsijeva 3,15), bilo je samo pitanje trenutka kada će se plan spasenja ispuniti i okončati vidljivi i nevidljivi rat. Znajući da ima malo vremena, sotona ne dangubi, već se trudi da izazove što je moguće više razaranja. Pošto nije uspeo da savlada Hrista za vreme Njegove ovozemaljske službe, njegova nova strategija je da zarati protiv Hristovog naroda ostatka. »I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem potomstvom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista« (Otkrivenje 12,17). U vreme posletka, surova priroda tog rata, potpuno će se izraziti. Međutim, Hristos će pobediti, jer je već izvojevao pobedu na krstu. U 1. Korinćanima 15,20-27, apostol Pavle tvrdi da će Božje carstvo nadvladati. I poslednji neprijatelj biće uništen – smrt i njen začetnik, sotona lično. U svojim završnim trenucima, nevidljivi rat najzad će postati vidljiv svima. Posledice greha pokazaće se u Božjem poslednjem činu. Konačni sud izvršiće se nad svima, koji su se pridružili neprijateljevim redovima. Rat će se završiti, a sve će nanovo biti stvoreno.

ODGOVORITE

1. Kako se osećate znajući da svakoga dana na ličnom planu besni rat za vašu dušu?
2. Zašto Hristos dopušta da se taj rat nastavi kada zna da je za sotonu sve već izgubljeno?

Ričard Deli, Krojdon, London, Ujedinjeno Kraljevstvo

Ubrzo pošto je predsednik Sjedinjenih Država izjavio da je vreme da se okrene novi list u ratu Amerike protiv Iraka, njegov sekretar za odbranu priznao je da se u taj rat ušlo na osnovu pogrešnih zaključaka. »Ono što, prema mom mišljenju, predstavlja problem... za mnoge Amerikance, je to što se zaključak koji je opravdavao ulazak u rat pokazao kao pogrešan. Iako je, sa stanovišta Sjedinjenih Država, postignut povoljan ishod, on će uvek biti u senci činjenice kako je taj rat uopšte započeo.«¹

Na nebu je započeo rat na osnovu jednog zaključka koji je izneo Lucifer. Oni koji su na tom zaključku zasnovali svoju pobunu protiv Boga, otkriće da je on bio pogrešan. »Mi ne razumemo kao što bi trebalo veliki sukob koji se odvija između nevidljivih bića, sukob između lojalnih i nelojalnih anđela. Dobri i zli anđeli imaju se oko svakog čoveka. To nije neki nestvaran, zamišljeni sukob.«²

»On (sotona), koji je nekada bio heruvim zaklanjač, seća se odakle je pao...

Oživljavajući sećanje, vraća se na mesto svoje nevinosti i neporočnosti, seća se mira i spokojstva koje je uživao, sve dok se nije prepustio gunđanju protiv Boga, zavisti protiv Hrista. Njegove optužbe, njegova buntovnost, njegove obmane, kojima je zadobijao naklonost i podršku anđela, njegova

»Da li je vredelo?«

tvrdovrata upornost da ne popravi svoju grešku, kada mu je Bog ponudio oprostjenje – sve mu se to živo vraća u sećanje. Razmotrio je i svoje delovanje među ljudima i njegove posledice – neprijateljstvo čoveka prema čoveku, užasno uništavanje

života, podizanje i propadanje carstava, obaranje prestola, neprestano smenjivanje pobuna, sukoba i revolucija... Uviđa da su njegove paklene zavere bile nemoćne da unište one koji su se oslanjali na Isusa. Dok posmatra svoje carstvo, plodove svojih napora, vidi samo poraze i propast.«³

Pitanje od ogromnog značaja iskršava pred njim: »Da li je vredelo?« Potpuno suprotno od toga, mi treba »s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na Načelnika vjere i Svršitelja Isusa, koji umjesto određene Sebi radosti pretrplje krst, ne mareći za sramotu, i sjede s desne strane prijestola Božijega. Pomislite, dakle, na Onoga koji je takvo protivljenje protiv Sebe od grješnika podnio, da ne oslabe duše vaše i da vam ne dotuži« (Jevrejima 12,1-3). Da. Isus je vredan toga!

Džo Higans, Volverhempton, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. »Gates: Iraq war premise 'not valid'«, Aljazeera.com, <http://m.aljazeera.com/story/201091114455216711>
2. Ellen G. White, *In Heavenly Places*, p. 253.
3. Vajt, *Velika borba*, str. 668. 669. original

RATNE IGRE I ZOV DUŽNOSTI

DOKAZ (Isus Navin 10,8-14; Efescima 6,10-13)

Ut

»Sećaš li se vožnje od Melburna do Sidneja?«

»Da, trajala je oko 9 časova.«

»Toliko je daleko rat u Ukrajini.«

Taj razgovor sam vodio sa svojim bratom koji živi u Poljskoj. Veliki sukobi nikada nisu mnogo udaljeni od nas u Evropi. Čak i u zabačenom predgrađu u Australiji, u kome sam nekada živeo, jedan čovek iz sumnjivog okruženja bio je ustreljen, jer je nožem napao službenika u policijskoj stanici. Nekoliko meseci kasnije, prilikom jedne afere sa taocima, troje ljudi je poginulo. Zabrinjavajuće!

Pravi rat koji podrazumeva smrt, izdaju i žalost vodi se svuda, sve vreme. Šta možete očekivati, kada je tako mnogo ljudi postalo zaljubljeno u ratne igrice pune nasilja kao što su *Minecraft (Miniranje)* i *Call of Duty (Zov dužnosti)*? To što se troše milijarde dolara i neprojeni sati za »uživanje« u takvim igrama znači da loše vesti postaju samo još jedan deo informatičke zabave.

Zemlja je svet pun ratnih igara. Svi živimo u ratnoj zoni i niko nije pošteđen borbe. U takvim okolnostima, ili sami birate stranu, ili će je drugi izabrati umesto vas. Da li smo uopšte svesni vojne taktike koju neprijatelj primenjuje? Da li smo u igri? Da li znamo šta je naša misija? Ili smo neopravdano odsutni, dok naši saborci sa neprijateljem vode bitku prsa u prsa?

»Zavadi pa vladaj« je strategija koja je korišćena još pre Edemskog vrta. Upravo pomoću nje Lucifer je uspeo da navede mnogo anđela da se pobune na Nebu. Kontrola i prekid komunikacija predstavljaju ključne metode za uspešno sprovođenje te strategije. Bez Božjeg vođstva i razumevanja unutar borbene jedinice, nastupiće zbrka, nepoverenje, gubitak morala i, konačno, poraz.

Jedan od onih koji su prihvatili »igru« bio je Isus Navin. Imamo letimičan uvid u njegovu otvorenu komunikaciju sa Bogom u trenutku kada je pozvan da izbavi Gavaonjane. U Knjizi Isusa Navina 10,8. Bog iznosi Isusu svoje ratne planove. Deseti i jedanaesti stih opisuju zajedničko delovanje na ostvarenju tih planova između naroda i Boga koji šalje »vazдушnu podršku« kao prethodnicu pešadiji. Od dvanaestog do četrnaestog stiha vidimo da je za vreme tih dešavanja opet uspostavljena otvorena komunikacija. Na zahtev »komandanta na terenu«, Bog je bio spreman da promeni prirodna pravila igre, sve dok pobeda nije izvojevana.

Kako se budemo bližili kraju vremena, sukob će se samo pogoršavati. Ali Gospod ima moćne anđele koji zadržavaju vetrove sukoba tako da Njegova vojska može da ispuni svoju misiju. Krv Vojvode vojske Gospodnje omogućila je pobedu. Ishod je izvestan. U međuvremenu, postavlja se pitanje: Čime je zaokupljen vaš um?

ODGOVORITE

1. Kakve taktike neprijatelj koristi da prekine ili ugrozi vašu komunikaciju sa Bogom?
2. Kakvu strategiju bi trebalo da primenite da biste zaštitili svoje komunikacijske kanale sa Bogom?

Jonatan Ostrovski, Kongsberg, Norveška

Mnogi veruju da mi nismo ništa više od ukupnog broja svojih iskustava. Drugi, opet, smatraju da ipak predstavljamo »nešto više od prostog zbira svojih sastavnih delova.« Šta vi mislite? Filozofija koje se držimo utiče na naš način razmišljanja i na odluke koje donosimo. Ako je sve nastalo slučajno, onda nema potrebe da se trudimo da razumemo borbu između dobra i zla. Dok obavljamo svoje svakodnevne poslove, mi neprekidno odlučujemo. Neke odluke možda deluju beznačajno, kao što je odluka šta ćemo obući ili šta ćemo jesti. Biblija, međutim, uči da svaki naš postupak ima svoju važnost i da sve što činimo treba da činimo na slavu Bogu (videti: 1. Korinćanima 10,31).

Duhovni rat u koji smo uključeni ima suštinsku važnost za čitav svemir, jer se tiče same Božje prirode. Uz pomoć duhovne i fizičke discipline, mi se možemo pripremiti za taj rat. Velika borba odvija se u ljudskom umu. Samo ako izvršimo sve potrebne pripreme možemo postati pobednici. U nastavku se nalazi nekoliko primera:

Okružite se istinom, mirom, verom i razumevanjem.

1. Redovno proučavanje Biblije, razmišljanje o onome što smo proučavali, molitva i deljenje blagoslova koje nam je Bog dao od ključnog su značaja. Jedino ako shvatimo plan spasenja i svoju ulogu u velikoj borbi moći ćemo da budemo uspešni ratnici za Učitelja.

2. Uvek imajte na umu da je vaše telo Božji hram. Stoga, obucite Njegov oklop tako što ćete primeniti fizičku disciplinu koju On obezbeđuje.

3. Nemojte nikada smetnuti sa uma da je Isus zauzeo mesto prvog Adama. Isus je živio bezgrešnim životom i umro na krstu da bismo mi mogli biti spaseni, pokriveni Njegovom pravednošću. Ne zaboravite da je prihvatanje dara Isusove žrtve za nas neophodan uslov spasenja. Kada prihvatimo taj dar, primamo blagodat i snagu da sledimo Njegov primer.

»Obucite se u sve oružje Božije... I kacigu spasenija uzmite, i mač duhovni koji je riječ Božija...« (Efescima 6,11.17) Okružite se istinom, mirom, verom i razumevanjem. Svakodnevno čitajte Bibliju. I uvek imajte na umu da je vaš SOD – svakodnevni obrazac delovanja – određen vašim shvatanjem života. Ako zaista verujete da Isus Hristos živi u vašem telesnom hramu, onda možete biti sigurni da će se to pokazati i u vašim navikama i opredeljenjima.

ODGOVORITE

1. Šta možete učiniti da biste svoj um održali u stanju budnosti i borbene gotovosti za duhovni rat?
2. Koje je vaše omiljeno biblijsko obećanje? U kakvoj je ono vezi sa velikom borbom?

Dijana R. Sinkler, Birmingham, Vest Midlands, Ujedinjeno Kraljevstvo

* John Green, *Looking for Alaska*, Goodreads.com, <https://www.goodreads.com/quotes/589449-we-are-greater-than-the-sum-of-our-parts>.

SAVRŠENI MIR KROZ PRIMENU DUHOVNE SILE

MISLJENJE (1. Mojsijeva 32,22-28; Isaija 55,8,9; Matej 11,12)

Če

U duhovnom ratu u kome se nalazimo, sotona je tako pomutio našu viziju da je i način na koji sagledavamo Božji karakter postao pogrešan. Svet nas bombarduje mnogim prolaznostima da nam ostaje veoma malo vremena za proučavanje Božje reči. To je neprijateljev plan. Na osnovu bilborda, filmova, igara, vremena i novca potrošenog na zabavu jasno je da smo postali oni »koji više mare za slasti nego za Boga«. (2. Timotiju 3,4)

Uz sve osobine koje pripisujemo Bogu, kao što su ljubav, mir i dobrota, borim se sa činjenicom da bi i »spremnost da primeni silu« mogla da bude jedna od njih. On nije ni tiranin ni diktator. On nikad neće ugroziti našu slobodu izbora. Kada god se trudimo da razumemo Bibliju i Božje puteve treba da imamo na umu da Njegove misli i putevi nisu isti kao naše misli i putevi (videti: Isaija 55,8,9). Dakle, u svojoj težnji da razumemo »primenu sile« u duhovnom smislu, vidimo da ono što Bog koristi u borbi protiv greha nisu sablje, puške, ni bombe. Umesto toga, On koristi ljubav, veru i predanje.

U 1. Mojsijevoj 32,25-28. čitamo o Jakovljevoj borbi sa anđelom. Bog mu je rekao da se vrati u zemlju svog oca, i on je poslušao tu zapovest. Usput je saznao da njegov brat Isav namerava da ga ubije zato što mu je na prevaru uzeo prvenstvo. Kao da to nije dovoljno, tek je uspeo da pobegne od svog prevari sklonog tasta, koji ga je namamio da za njega radi punih 14 godina. Iako mu je srce razdirala tuga, Jakov je želeo da poslušša Božji nalog.

Dok se suočavao sa veoma teškom odlukom, setio se Božjih blagoslova koji su mu obećani. Iako su ga pratile prevara, mržnja, ljubomora, a pretila mu je i životna opasnost, Jakov je imao u vidu Božja obećanja. Dok se borio, rekao je anđelu: »Neću Te pustiti dokle me ne blagosloviš.« (26. stih) Rvao se sa njim cele noći. Tek kad je svanulo predao se Bogu. U tom trenutku je shvatio sa kim se rvao. Tada mu je postalo jasno da su Božja obećanja pouzdana i da ga On nikada neće napustiti.

Bog želi da se i mi na isti način rvemo sa Njim i borimo u dobroj borbi vere. Bitke sa samim sobom i sa grehom, sa kojima se svakodnevno suočavamo, izgrađiće naš karakter za večnost. Upoznajte da je Bog veran (2. Petrova 3,9) i da ćemo, ako se pozovemo na Njegova obećanja i istrajno tražimo da nas blagoslovi, i mi živeti pobedonosnim životom.

ODGOVORITE

1. Zašto je hrišćanima teško da se pouzdaju u Božju reč?
2. Na koji način naše shvatanje Božjeg karaktera utiče na to do koje mere ćemo se pouzdati u Njega?

Brajana Blajden, Birmingham, Ujedinjeno Kraljevstvo

ZAKLJUČAK

Postoji neodoljivo, duboko osećanje da nešto nije u redu sa planetom Zemljom. Hrišćani koji poznaju Božju reč shvataju da je na delu jedna sila koja čini sve da uništi ljude. S obzirom na to kako se prilike u ovom trenutku odvijaju, čak je i onima koji ne veruju u Boga teško da prihvate da bi ljudski rod mogao još dugo da opstane. Pa ipak, nismo ostavljeni bez nade. Kroz Isusov život, smrt, vaskrsenje, vaznesenje i posredovanje Bog je dobio bitku protiv sotone i zauvek rešio problem zla. Ako postojimo u Hristu, moći ćemo tu pobedu da doživljavamo svakog dana u svom životu.

RAZMOTRITE

- Organizujte okupljanje nekolicine svojih prijatelja i poznanika. Kada stignu, podelite im po list papira i nešto čime će moći da pišu. Zatražite da svako od njih navede jedan od velikih problema sa kojima se svet suočava. Razgovarajte o uzroku svakog od tih problema i rešenju koje Bog nudi.
- Navedite oružje pomenuto u Efescima 6,10-18. koje nam Bog daje da bismo se borili protiv neprijateljevog lukavstva. Opišite u dve rečenice šta se dešava sa nama kada obučemo taj »spoljni« oklop.
- Pevajte himnu br. 402, »Glasnici, trubom oglasite znak«. Dok budete pevali, obratite pažnju na reči ove poznate himne. Zapazite stav koji Božji narod treba da ima kada se pridružuje borbi. Kakav stav zauzimate u teškim prilikama?
- Čitajte Otkrivenje, poglavlje 21. i 22. Šta je za vas najznačajnije u vezi sa završetkom »neprijateljstava« ovde na Zemlji kao što je zabeleženo u ova dva poglavlja? Podelite svoj odgovor sa najmanje još dvoje ljudi tokom sledeće sedmice.
- Proučite značenje koje tekst u Rimljanima 8,22. ima za svet prirode koji nas okružuje. Na koji način je priroda pogođena bitkom između Hrista i sotone?
- Zamislite da je velika borba završena. Vi i ostali otkupljeni napuštate ruševine na zemlji i letite u slavu da biste se sreli licem k licu sa Bogom Ocem, Isusom i Svetim Duhom. Šta je prvo što ćete reći svakoj od ovih ličnosti?
- Napravite grafik on uspona i padova koje ste doživeli u svom životu. Koja značajna iskušenja i pobeđe ste doživeli?

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Velika borba*, poglavlja 29-32.

Jim Ayer, *Transformation*, chaps. 9-15

Pastor John S. Nixon's sermon, If God Is a Baby, <https://www.youtube.com/watch?v=PCwhZl8niFw>.

Dvejn Ezmond, Gejtersburg, Merilend, SAD

Pouka 6

Od 30. aprila do 6. maja 2016.

Odmor u Hristu

*»Hodite k Meni svi koji ste umorni i natovareni,
i Ja ću vas odmoriti.«*

(Matej 11,28)

Verovatno ste čuli izraz »od zvezda do trnja«. Internet je pun priča o profesionalnim sportistima koji su nekada bili na vrhuncu karijere, ali su posle povrede sve izgubili. Ili o slavnim glumcima koji su snimali filmove i TV reklame, ali su zbog droge spali na prosjački štap. Ili o poslovnim ljudima koji su upravljali najunosnijim fondovima, ali su zbog pohlepe morali da proglase bankrot.

Iako su droge, pohlepa i povrede uobičajene teme kada je reč o onima koji su prošli putem od zvezda do trnja, to nije bio slučaj sa Matejem – po zanimanju skupljačem poreza, pripadnikom društvene elite, koji je radio za rimske vlasti u Kapernaumu i najverovatnije bio omražen od strane jednog dela svojih sunarodnika. On je uživao prestiž, bogatstvo i položaj kakav se mogao samo poželeti.

Od svog Učitelja čuo je mnoge snažne pouke.

Pa ipak, od onog dana kada je Isus prišao njegovom stolu za kojim je radio, njegov put od zvezda do trnja bio je, obrtom prilika, ispunjen radošću, mirom, uzbuđljivim doživljajima i mnogim čudima, dok je hodao rame uz rame sa Carem nad carevima.

Matej je bio poslovni čovek, tip osobe koja analizira sve moguće rizike pre nego što donese odluku. Međutim, Biblija jasno kaže: »I reče mu: Hajde za Mnom. I ustavši otide za Njim.« (Matej 9,9) Za razliku od toga kako se većina od nas ponaša, kada treba da donese odluku koja menja život, Matej se nije dvoumio. Nije sumnjao, ni oklevao. Umesto toga, predao se pun odanosti i poslušnosti prema Mesiji. On je jednostavno u srcu znao da će ga ta odluka povesti, ne na put od zvezda do trnja, već ka večnoj slavi. Od svog Učitelja čuo je mnoge snažne pouke i bio svedok mnogih čuda.

Nema sumnje da Isus, baš kao što je pozvao svoje učenike tada, i vas poziva na nešto veliko. Možda nećete u potpunosti razumeti šta se nalazi pred vama, ali svaka pouka iz ove sedmice osposobiće vas da bolje razumete da slediti Hrista znači doživeti veliku radost i mir, dok saradujete sa Njim i izvršavate Njegovu volju.

Da li ste spremni da krenete svojim putem ka slavi? Dopustite Hristu da upravlja vašim životom dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu i doživite radost u hodaњу za Njim.

Johan De Dir, Panama Siti, Panama

1. maj 2016.

ŽELIM DA SE ODMORIM!

DOKAZ (2. Mojsijeva 20,8-11; Isaija 58,13.14; Matej 11,28-30)

Ne

Ljudi su dugo poštovali sedmodnevni ciklus računanja vremena kao što je Bog predodredio. Međutim, kako je vreme prolazilo, različite države uvele su promene u kalendar. Na primer, »sovjeti su (radnu sedmicu) povezali sa religijom, budući da Biblija tvrdi kako je Bog radio šest dana, a onda odvojio sedmi dan da bi se odmorio. Zato su 1929. godine sastavili novi kalendar, poznat kao Sovjetski večni kalendar. Iako su zadržali godinu od 365 dana, uveli su petodnevnu sedmicu, pri čemu je svakih šest sedmica činilo jedan mesec.«¹

Rečnik nam daje dve definicije odmora: »sloboda od aktivnosti i rada« i »mir uma i duha«.² Šta Bog misli kada nam kaže da se odmorimo? Engleska reč za »odmor« (»rest«) je »srednjoengleska i potiče iz staroengleskog; srodna je staroj nemačkoj reči *rasta* – odmor, a možda čak i staronemačkoj reči *ruowa* – spokoj, smirenost«.³

Oslobodite se svega što vas sputava i u Subotu odmorite se od svojih poslova!

Kada je Bog počnuo sedmog dana, to nije bilo zato što se umorio. Isus je obećao da će nam dati odmor ako Mu priđemo (Matej 11,28-30). Subotom ne smemo da činimo ono što je nama po volji (Isaija 58,13). Međutim, šta to znači? Subota je vreme za naše približavanje Bogu i našoj braći i sestrama u Hristu. Za Subotu bi trebalo da se pripremamo od početka sedmice tako da, kada ona dođe, jednostavno nastavimo sa onim što smo činili za Boga i prethodnih dana.

Ne kažem da treba svetkovati svaki dan. U 2. Mojsijevoj 20,8-11. Bog jasno kaže da je Subota Njegov dan. Zamislite to ovako. U vezi ste sa nekim i svakog dana razgovarate sa tom osobom uz pomoć telefona. Ali kada ste zaista zajedno, to je, ipak, nešto mnogo bolje i značajnije od telefonskog razgovora. Isto je i sa Bogom. On nam je dao šest dana da obavljamo svoje dužnosti, idemo u školu, itd. Nije li to divno? Budući da je On naš Stvoritelj, On zna šta je najbolje za nas. Zašto Mu onda ne bismo verovali? Oslobodite se svega što vas sputava i u Subotu odmorite se od svojih poslova!

ODGOVORITE

1. Zašto nam je, prema vašem mišljenju, tako teško da se odvojimo od svog svetovnog života i zaista uživamo u subotnom blagoslovu?
2. Šta mislite, zašto je važno da svetujemo celih 24 časa, a ne samo nekoliko časova koje provedemo u crkvi?

Tifani Gamas, Panama Siti, Panama

1. »Week«, Wikipedia.org, <http://en.wikipedia.org/wiki/Week>.

2. »Rest«, Merriam-Webster.com, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/rest>.

3. Isto.

Šta 1. Mojsijeva kaže o subotnom odmoru? (1. Mojsijeva 2,2.3)

Priča o čovečanstvu počinje odmorom. Prema 1. Mojsijevoj 2,2.3. Bog je odvojio jedan dan da bi se odmorio od dela stvaranja. On nije ostao iscrpljen stvarajući svet. On se nikad ne umara niti ima potrebu za snom. On je zapravo davao ljudima primer. Adama i Evu je stvorio šestog dana. Zatim je, sedmog dana, ušao u subotno počivanje, blagoslovio i posvetio taj dan. Prema tome, Subota je spomenik stvaralačkoj sili svemogućeg Boga. To je dan za odmor od aktivnosti koje imamo tokom sedmice koji nam omogućava da se zblizimo sa Bogom i svojim bližnjima. Za sad mi nemamo prednost da licem k licu razgovaramo sa Bogom, kao što su je imali Adam i Eva. Pa ipak, možemo Mu se približiti u dragocenim subotnim časovima i primiti naročite blagoslove koje nam priprema na taj dan.

Upravo u svakodnevnom hodanju sa Isusom pronalazimo radost i mir.

Zapovest o odmoru (2. Mojsijeva 16,13-30; 20,8-11; 31,14-17; 5. Mojsijeva 5,12-15)

Čak i pre nego što je Deset zapovesti izgovoreno sa gore Sinaj, Bog je nastojao da ljude pouči o subotnom odmoru. Dok su Izrailjci lutali pustinjom, Bog ih je snabdevao manom kao hranom (2. Mojsijeva 16,13-30). Šest dana su mogli da skupljaju manju, ali ne i sedmog. Od prvog do petog dana trebalo je da sakupljaju samo onoliko koliko im je bilo potrebno za taj dan, uzdaajući se u Boga da će obezbediti njihov svagdašnji hleb. Nije bilo potrebno da manu ostavljaju za sledeći dan, jer bi se ona tada pokvarila.

Međutim, šestog dana, trebalo je da prikupe dvostruku količinu mane, jer je u Subotu nisu mogli skupljati. Sedmi dan je trebalo posvetiti kao dan za druženje sa Bogom, jer je On to uspostavio u Edemu. Kada je izdao zapovest sa Sinaja, Bog je pred svojim narodom Subotu proglasio za večni podsetnik na Stvaranje (2. Mojsijeva 20,8-11).

Kasnije Bog je potvrdio Subotu kao znak između Izrailja i sebe, kao simbol trajnog zaveta između Boga i Njegovog naroda (2. Mojsijeva 31,16.17). Kada je Mojsije pre svoje smrti ponovio zapovesti, podsetio je narod da zapovest o Suboti predstavlja uspomenu na njihovo oslobođenje od Egipta, kao i spomenik Bogu koji ih je stvorio, brinuo se o njima i spasao ih.

Subotni odmor i otkupljenje (Luka 23,56)

Veliki broj crkvenih zajednica navodi Isusovo vaskrsenje ističući razlog da svetkuju nedelju kao dan za bogoslužjenje. Pri tom ne uviđaju da je subotni odmor ispoštovan čak i u planu spasenja. Ne samo da su žene i Isusovi učenici držali

Subotu, već je i sam Isus u to vreme počivao u grobu. Dakle, osim što predstavlja svedočanstvo o uzvišenoj ljubavi Boga Jehove prema Njegovim palim stvorenjima, subotni odmor je postao simbol kako stvaranja tako i otkupljenja. Subotni odmor nije izgubio smisao na krstu. Naprotiv, dobio je dvostruku svrhu i dublje značenje.

Počivanje u Isusu (2. Mojsijeva 33,14; Matej 11,28-30)

Život je postao grozničav do apsurdna. Ili radimo više poslova odjednom, ili jurimo s jedne aktivnosti na drugu. Tehnologija koja je trebalo da olakša naš život potpuno nas je zaokupila. Umesto da budemo smireniji i opušteniji, više smo pod stresom nego ikada ranije. Zbog toga nas Isus poziva da dođemo k Njemu. Jedino nam On može dati odmor. Isti Bog koji je rekao Mojsiju: »Moje će lice ići naprijed, i daću ti odmor« (2. Mojsijeva 33,14), obećava da će dati odmor i nama. U Njegovoj prisutnosti možemo naći taj odmor za kojim čezne naša napaćena duša.

Upravo u svakodnevnom hodanju sa Isusom pronalazimo radost i mir. Njegovu prisustvo je to što Subotu čini tako posebnom, tako nepromenljivom. Pre pada u greh, On je šetao po Edemskom vrtu sa Adamom i Evom. On je uspostavio Svetinju da bi mogao da se sastaje sa svojim narodom i poučava ih o svojoj ljubavi i spasenju. On je preuzeo ljudsko telo i hodao sa nama. A sada Sveti Duh boravi u svima koji Mu otvore svoje srce. On njima daje istinski odmor.

Večni odmor (Isaija 66,23; Otkrivenje 7,14-17; 21,3.4)

Postoji odmor koji će nadživeti ovaj svet, koji će trajati u beskrajnim eonima vremena. Bog je obećao da će obrisati svaku suzu onima koje bude spasao. Neće više biti ni žalosti, ni bolesti, ni umora, ni briga, ni teškoća, ni smrti.

Onima koji su oprali svoje haljine u krvi Jagnjetovoj i koji će proći kroz vreme velike nevolje, obećan je večni odmor. Oni koji pobeđe boraviće zauvek u prisustvu Jagnjeta (Otkrivenje 7,14-17). Na obnovljenoj Zemlji oni će se okupljati od Subote do Subote, od mladine do mladine, oko Božjeg prestola. Subotni odmor imaće tada trostruko značenje, kao simbol prvog stvaranja, otkupljenja i večne pobeđe ljudskog roda.

Na obnovljenoj Zemlji umorni će pronaći odmor.

ODGOVORITE

Zašto je počivanje u Bogu toliko važno? Šta će se dogoditi, ako ne budemo počivali u Njemu?

Israel Gamas, Panama Siti, Panama

»Dokle nebo i zemlja stoji, kaže Isus, 'neće nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz Zakona, dok se sve ne izvrši'. (Matej 5,18) Svojom poslušnošću Zakonu, Hristos je potvrdio njegov nepromenljivi karakter i dokazao da svaki Adamov sin i svaka Adamova kći mogu biti Njegovom milošću savršeno poslušni Zakonu...

Pošto je Gospodnji zakon savršen i zato nepromenljiv, nemoguće je da grešni ljudi, sami po sebi, zadovolje merila njegovih zahteva. Zato je Isus i došao kao naš Iskupitelj. Njegova je misija bila da, čineći ljude sudeonicima u božanskoj prirodi, uskladi ih s načelima zakona Neba. Kada se odrekemo svojih grehova i primimo Hrista za svoga Spasitelja, uzdižemo Zakon. Apostol Pavle pita: 'Kvarimo li, dakle, zakon vjerom? Bože sačuvaj! nego ga još utvrđujemo.' (Rimljanima 3,31)

»Ljubav prema sebi donosi nemir.«

Obećanje novoga zaveta glasi: 'Daću zakone svoje u srca njihova, i u mislima njihovijem napisaću ih.' (Jevrejima 10,16) Iako je sistem simbola, koji je ukazivao na Hrista kao na Božje Jagnje, koje će poneti grehe sveta, trebalo da prestane Hristovom smrću, načela pravednosti sadržana u Deset zapovesti nepromenljiva su kao i večni presto. Nijedna zapovest nije bila ukinuta, nijedno slovo ili titla promjenjena. Ova načela, koja su u Raju bila objavljena čoveku kao veliki zakon života, postojaće neizmenjena i u obnovljenom Raju.«¹

»Svaki ljudski izum koji je zamenu Božje zapovesti, pokazaće se bezvrednim onoga dana kada 'će svako djelo Bog iznijeti na sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla.'« (Propovednik 12,14)²

»Nikada se (Isus) nije uzdizao zbog pohvala, niti obeshrabrio zbog prekora ili razočaranja... Međutim, mnogi koji izjavljuju da su Njegovi sledbenici imaju zabrinuto i uznemireno srce... Oni se ne predaju potpuno Njemu, jer se boje posledica koje takvo predanje može da donese...

Ljubav prema sebi donosi nemir. Kada smo rođeni odozgo, u nama će biti isti duh koji je bio i u Hristu, duh koji Ga je doveo dotle da se ponizi da bismo mogli biti spaseni.«³

ODGOVORITE

1. Šta znači imati Božji zakon u svom srcu?
2. Kako stičemo hristoliki pogled na svet?

Antoni Rodriges, Panama Siti, Panama

1. Elen G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, str. 49-51. original
2. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 398. original
3. Isto, str. 330. 331. original

Način na koji svetkujete Subotu otkriva mnogo o vašem karakteru. Za fariseje, držanje Subote značilo je primenjivanje ogromnog broja propisanih pravila i tradicija koje su im predstavljale veliki teret. Na taj način, oni su pokazali sklonost da se usmere delima. Međutim, Subota bi zapravo trebalo da bude dan radosti, dan u kome smo pošteđeni rada koji obavljamo ostalim danima u sedmici da bismo mogli da provedemo više vremena sa svojim Spasiteljem. Kada Subotom provodimo vreme sa Isusom saznajemo mnogo više o Njegovoj ljubavi, radosti i saosećanju. Njegov karakter podstiče nas da doživimo mir, duboko poštovanje i odmor. Kako možemo držati Subotu i razvijati hristoliki karakter? Evo nekoliko praktičnih načina da to učinimo:

Budite društveni. Isus je voleo da bude okružen ljudima, uključujući i decu. To Mu je davalo priliku da zadovolji njihove duhovne i fizičke potrebe (Matej 14,13-21). Ljubaznim rečima i delima i vi se možete okružiti ne samo svojim vršnjacima, već i starijim osobama kojima je potreban zagrljaj, beskućnicima kojima je potreban osmeh i zdrav obrok, i decom sa posebnim potrebama kojima je potrebna dodatna pomoć da bi se uklopili u društvo.

Delite sa drugima dar mudrosti. Ljudi su sledili Isusa ne samo zbog Njegovih čuda, već i zbog Njegovih učenja. Čak i kao dete, On je oduševljavao slušaocima mudrim rečima koje je govorio, rečima koje je nadahnjivao Njegov nebeski Otac (Luka 2,41-52). Sigurno ima ljudi koje poznajete, a koji nemaju iskustva sa Bogom, niti su čuli Njegove čudesne reči. Iskoristite prednosti koje vam pružaju društveni kontakti da biste doneli svetlost dušama koje hode u tami. Govorite reči iz Biblije, koje će im pomoći da se usredsrede na Hrista.

Budite otvoreni za nešto novo. Fariseji su bili toliko opterećeni mnoštvom tradicija da su potpuno propustili priliku da dožive i prihvate ispunjenje najvećeg živog obećanja ikada datog ljudima – Mesijin dolazak. Njihova ograničena vizija sprečila ih je da postanu novo stvorenje u Isusu. Neka zato Subota bude dan kada ćete ponovo posvetiti svoj život Bogu. Neka vam Bog u Subotu pokaže sve ono novo što želi da ostvari preko vas u svoj sveti dan. Sarađujte s Njim i uživajte u novim doživljajima. Razgovarajte sa novim ljudima u crkvi. Sklapajte nova prijateljstva. I iznad svega, postanite novo stvorenje na slavu Bogu.

ODGOVORITE

1. Koje tradicije postoje u vašem okruženju za koje smatrate da utiču na vaše poštovanje Subote? Da li su to pozitivni ili negativni uticaji?
2. Budući da živimo u doba aktivnih društvenih medija, često nam nedostaje kontakt licem k licu sa našim prijateljima i rođacima. Kako možete biti društveni na način na koji je Isus to bio?

Zukeidis Palasio, Panama Siti, Panama

Da li ste ikada u toku prethodne sedmice zastali da razmislite kako koristite darove koje vam je Bog dao i zašto je to tako? Mislim naročito na subotni dan. U današnjem svetu vodi se bitka za vreme i stalno viđamo ljude koji su zabrinuti zbog mnogih pojava. Ljudi se brinu da neće stići na posao na vreme. Studenti su zabrinuti zbog važnog ispita koji je potrebno da polože da bi diplomirali. Žurimo da stignemo kući da bismo gledali svoj omiljeni televizijski program. Razne kompanije uspele su da razviju mobilnu tehnologiju koja nas drži zaokupljenim na Fejsbuku, Instagramu ili Tviteru.

Nažalost, ta stvarnost utiče na to kako držimo Subotu. Baš kao što su fariseji opteretili Subotu mnogim pravilima da to ponekad nije imalo smisla, i mi često ispunimo Subotu množinom različitih aktivnosti da zaboravljamo zašto nam je Bog uopšte dao taj dan.

Izgleda da često zaboravljamo Božiju želju da deli Subotu sa nama lično, na jedinstven način, a ne samo za vreme dugih, zamornih sastanaka. Subotom često »imamo mnogo dužnosti, od kojih su sve lepe i svete, pa ipak, te aktivnosti ispunjavaju naš program, ali nas lišavaju Hristovog duha. Prezentacije, sastanci, probe... rutina koja nam jedva daje vremena da uzmemo svoju hranu i trčimo da ispunimo sledeći termin. U tako gusto zbijenom rasporedu, Isus uopšte nema priliku da nam se obrati.«*

Subota prestaje da bude teret kada počnemo da je delimo sa svojim nebeskim Ocem, kao što je i Isus činio.

Šta je sveto uživanje? Prava definicija uživanja nastaje onda kada se reč o držanu Subote odnosi se na susret sa Bogom u mo-

litvi, proučavanjem Biblije, posećivanjem ljudi koji su u teškoćama, razmišljanje o Njegovom čudesnom stvaranju i deljenje Njegovih blagoslova sa onima koji imaju manje od nas. Subota prestaje da bude teret kada počnemo da je delimo sa svojim nebeskim Ocem, kao što je i Isus činio. Mi treba da usvojimo Isusov primer, da Božjom blagodaću tvorimo Njegove zapovesti, uključujući i četvrtu, ali ne kao dužnost, već kao dar koji nam je dat iz ljubavi.

ODGOVORITE

1. Da li je Subota za vas postala teret? Ako jeste, zašto, i šta možete preduzeti povodom toga?
2. Osim ovoga što smo pomenuli, šta još možemo učiniti da bismo zaista uživali u Suboti?

Danilo Muriljo, Panama Siti, Panama

* Milton Betancor, *365 Lives*.

ZAKLJUČAK

Većina crkava ima krst negde unutar svoje zgrade ili na njoj. Krst je moćan simbol onoga što je Isus učinio i što čini za nas. Ali kakav je naš odgovor krstu? Isus kaže da će nam dolazak k Njemu doneti odmor, mir i radost. Da li je to samo iluzija u svetu punom stresa u kome živimo? Ako zaista verujemo da je Isus umro i ponovo ustao da bismo mi mogli imati »život u izobilju«, onda treba i da živimo kao da je to stvarnost. Ponekad je dobro zastati i zapitati se da li zaista počivamo u Božjem miru i radosti.

RAZMOTRITE

- Navedite sve umirujuće aktivnosti kojim volite da se bavite i koje vam donose radost.
- Upotrebite post kao način da izađete iz svakodnevne rutine. Imajte na umu da »post« može da se odnosi i na nešto drugo, a ne samo na hranu. Možete da se uzdržite neko vreme od slanja SMS poruka, od Tvitera ili Fejsbuka.
- Isplanirajte neku aktivnost koja će povezati prijatelje, hranu, druženje i opuštanje.
- Potražite nekoga kome je potrebno ohrabrenje u obliku pozitivne SMS poruke, telefonskog razgovora, ili poziva u šetnju i na zajednički ručak.
- Pronađite mir u Bogu tako što ćete otići i povezati se sa prirodom.
- Naučite ili vežbajte neku veštinu koja vam donosi smirenje, kao što je šivenje, pletenje, pravljenje maketa, rezbarenje ili sastavljanje puzzle.
- Slušajte umirujuću muziku ili sami nešto komponujte (posetite stranicu na Internetu: www.gloryscapes.com).

POVEŽITE

Jovan 14. poglavlje

Pouke velikog Učitelja, »Izgubljena ovca«, str. 186-192. original

C. S. Lewis, Surprised by Joy.

Kris Kofin Stivenson, Sidnej, Britiš Kolumbija, Kanada

Pouka 7

Od 7. do 13. maja 2016.

Gospod Jevreja i neznabožaca

*»Ja Gospod dozvah Te u pravdi, i držaću Te za ruku, i čuvaću Te,
i učiniću Te da budeš Zavjet narodu, Vidjelo narodima.«*

(Isaija 42,6)

Da li ste ikada rukovodili grupom odraslih ljudi različite starosti, temperamenta i radnih navika? Jedna popularna izreka to savršeno opisuje: »Kada umrem, želim da me članovi mog tima polože u grob, da bi mogli po poslednji put da me spuste«.

Da, biti vođa je teško. Veoma teško.

Rečnik »Merriam-Webster« definiše reč »lord«, (na našem jeziku »Gospod« ili »gospodar«) kao »onaj koji ima moć i autoritet nad drugima«. Nažalost, na tu definiciju može se gledati kao na nešto nepovoljno, nešto što donosi razočaranje. Čuli smo da se ljudi obavezuju i čvrsto obećavaju: »Da! Dopraviću ja to do sreće«. A onda slušamo njihova objašnjenja i izgovore: »O, pa zar je to trebalo za danas?« Neki ljudi poštuju svoja obećanja jedino rečima. Dok sam razmišljala o ovoj temi za članak koji treba da napišem, sa zaprepašćenjem sam shvatila da je i naš odnos prema Bogu takav u velikoj meri. Ponekad se i za nas, kao za Jevreje u Isusovo vreme, može reći da smo u srcu licemeri.

Obećate da ćete živeti za Njega, ali onda pogrešite i pronalazite sve vrste izgovora.

Matej izveštava o tome kako je Isus bio odbačen od strane upravo onih ljudi koje je Bog naročito izabrao da svetu objave poruku o spasenju. Isus se na kraju suočio sa jevrejskim vođama i rekao: Vi, »ukidoste zapovijest Božiju za običaje svoje.« (Matej 15,6)

Možete li da zamislite koliko je Isus bio razočaran znajući da Ga Njegov izabrani narod poštuje samo na rečima, samo formalno, obredima i ritualima? I nije se jednom desilo da On svoju ponudu o spasenju povuče od onih koji su Ga izneverili.

Setite se mnogih prilika u kojima ste izneverili Gospoda. Obećate da ćete živeti za Njega, ali onda pogrešite i pronalazite sve vrste izgovora.

Da li i mi snosimo krivicu zato što smo izneverili Gospoda, našeg Vođu tima? Da li nam se može zameriti da Božje zapovesti poštujuemo samo rečima, a onda se ponašamo potpuno drugačije? Da li smo prekršili svoja obećanja? Da li smo u srcu licemeri?

Jevreji su neznabošce smatrali nedostojnim Božje ljubavi i blagodati. Ali, tekst u Rimljanima 3,29. tvrdi: »Ili je samo jevrejski Bog, a ne i neznabožački? Da, i neznabožački.« Jasno je da Bog obuhvata svojim planom spasenja sve ljude.

Srećom, i pored toga što imamo urođenu sklonost da razočaramo Boga, možemo biti sigurni da će nam On biti na raspolaganju uvek kada pokažemo spremnost da iskreno zatražimo oprostaj.

Čenize Semper, Antigva, Zapadnoindijska Ostrva

* s.v. »lord«, Merriam-Webster.com, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/lord>.

Nahriniti gladne (Matej 14,13-21)

Koliko god sjajni bili naši talenti, koliko god drugi cenili naš položaj, službu, ili namere, sve nam je to Bog dao da bismo mogli da slavimo Isusa. Čitav život Jovana Krstitelja sastojao se u tome da slavi Boga i veliča Isusa. Jovan je potvrdio Isusov ugled kada Ga je proglasio za Onoga kome on nije dostojan da odreši remenje na obući (Jovan 1,27). Takav Jovanov stav pomogao je i drugima da prihvate Hrista.

Zar ne bismo i mi pomogli ljudima da spremnije prihvate Hrista kada bismo živeli u potpunosti za Njega? S obzirom da je Bog zapovedio da svetlost zasja u tami i da mana pada sa neba, nije li mogao isto tako da umnoži hleb i ribu? A budući da je Isus odvajao vreme da nahrani gladne, zar i Njegovi sledbenici ne bi trebalo isto da čine?

Kada pomažemo drugima kao što je to Isus činio, mi izvršavamo staru zapovest. U 3. Mojsijevoj 19,9.10. čitamo: »Kad žanjete rod zemlje svoje, nemoj požeti saskijem njive svoje, niti pabirči po žetvi. Ni vinograda svojega nemoj pabirčiti, i nemoj kupiti zrna koja padnu po vinogradu tvojem; nego ostavi siromahu i došljaku. Ja sam Gospod.«

Gospod svega stvorenog (Matej 14,22-33; Rimljanima 5,3.4)

Priroda svedoči da sve što se podigne mora i da se spusti¹. Međutim, kada Bog o nečemu govori, to se i dešava, koliko god nam to što On zapoveda izgledalo nemoguće. Petar je učinio nešto naizgled nemoguće tako što je sledio Božju zapovest. On je hodao po vodi! Ali kada je obratio pažnju na vetar i talase koji su ga okružavali, uplašio se i počeo da tone, ne zato što je Božja sila oslabila, već zato što je on sklonio svoj pogled sa Isusa.

Koliko često se i vi usredsređujete na svoje probleme umesto na Isusa? On ponekad odlučuje da nas dovede u prilike kada jedino što možemo da učinimo je da zavapimo ka Njemu za pomoć. Upravo u tim trenucima doživljavamo Njegovu vlast nad svim stvorenim. U tim teškim trenucima rastemo i zaista Ga prepoznajemo kao Sina živog Boga.

Više od žrtava i izraza pobožnosti, Bog želi čisto srce u kome Njegov Sveti Duh može da boravi.

Srce licemera (Isaija 29,13; Matej 15,1-20)

Jevrejski poglavari bili su usredsređeni na crkvene odredbe umesto na Božanstvo. Da li smo i mi u opasnosti da učinimo to isto? Da li nam je važnije da nas drugi prihvate nego da ugodimo Bogu? Vodeći ljudi među Jevrejima pokušali su da opravdaju sebe i druge zbog nepoštovanja prema roditeljima ističući da je važnije dati prilog u sinagogi. Zanimljivo je da apostol Pavle naglašava nešto potpuno suprotno od toga što su oni činili: »I ako razdam sve imanje svoje, i ako

predam tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže.« (1. Korinćanima 13,3) Isus je rekao: »Dakle, ako prineseš dar svoj k oltaru, i ondje se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te, ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s bratom svojijem, pa onda dođi i prinesi dar svoj.« (Matej 5,23.24) U ovim stihovima, govori se o stanju srca onoga koji daje.

Saznajemo i to da je pomirenje »važnije od žrtve. Primenjivanje hrišćanskih principa u životu (Galatima 2,20) mnogo je vrednije u Božjim očima od vršenja verskih obreda.« (videti: 2. Timotiju 3,5)²

Vođe su se ponosili ritualnim pranjem, ali su bili slepi za ličnu potrebu da imaju čisto srce. Više od žrtava i izraza pobožnosti, Bog želi čisto srce u kome Njegov Sveti Duh može da boravi.

Treba zapaziti da Isus nije osudio pranje ruku. Na kraju, taj običaj je unapređivao dobru higijenu. Problem je bio u tome što su jevrejske vođe pridavale veliki značaj onome što je malo, a mali značaj onome što je zaista veliko. Naglašavali su ljudske ideje, a zanemarivali Božji savršeni zakon. Stroga poslušnost bilo kom zakonu bez ljubavi i razumevanja ne donosi nikakve rezultate.

Mrvice sa stola (Matej 15,21-28)

Isus nije dopuštao da Ga dugogodišnje suparništvo, koliko god opravdano bilo, spreči da dođe u dodir sa ljudima i utiče na njihov život. Jevreji i Samarjani bili su neprijatelji još od vremena Rovoama i Jerovoama (1. O carevima 12,12-17). Samarjani su podigli svoje posebno mesto za bogoslužjenje. Jevreji nikada nisu prihvatili njihovo idolopoklonstvo. Ta pozadina pomaže nam da razumemo zašto je Isus razgovarao na način na koji je razgovarao sa ženom Samarjankom kao što je zabeleženo u Jevanđelju po Mateju 15,21-28. On nikada ne odbacuje nikoga ko Mu priđe, ali ponekad ispituje do koje granice smo spremni da idemo da bismo primili Njegove blagoslove. Jakov se cele noći borio sa Bogom (1. Mojsijeva 32,24-26). Četvorica ljudi su otkrili nečiji krov da bi došli do Isusa (Marko 2,1-5). Žena koja je bolovala od tečenja krvi probila se kroz gomilu ljudi samo da bi dotakla rub Njegove haljine (Luka 8,42-48). Takva je bila i vera žene Samarjanke. Ona je znala da čak i mrvice iz Božje ruke mogu da zadovolje njene potrebe.

ODGOVORITE

1. Čega ste spremni da se odreknete da biste sledili Isusa?
2. Koje talente imate koje možete upotrebiti da biste pomogli onima koji imaju manje sreće od vas?
3. Da li u vašem životu postoji neko dugogodišnje suparništvo, koje vas sprečava da druge dovedete Hristu? Ako postoji, koje korake možete preduzeti da biste rešili probleme koji su do toga doveli?

Davin Skarboro, St. Kits, Zapadnoindijska ostrva

1. Isaac Newton, Goodreads.com, <https://www.goodreads.com/quotes/433926-what-goes-up-must-come-down>.

2. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, pp. 335, 336.

»Spasitelj je, za vreme svoje ovozemaljske službe, lično predvideo širenje Jevanđelja među neznabošcima. U kratkoj priči o vinogradu, On objavljuje nepokajanim Jevrejima: 'Od vas (će se) uzeti carstvo Božije, i daće se narodu koji njegove rodove donosi.' (Matej 21,43) A posle svog vaskrsenja, On je dao nalog svojim učenicima da idu 'po svemu svijetu' i 'nauče sve narode'. Nije trebalo nikog da ostave neupozorenog, već da propovedaju 'Jevanđelje svakome stvorenju.« (videti: Marko 16,15; Matej 28,19)¹

»Vi ne shvatate šta Gospod zahteva od vas. Još uvek niste osetili slast samoodricanja. Njegovi plodovi su sveti...

Vera čista i besprekorna, uz svoja čvrsta načela, pokazala bi se i za vas kao pouzdan lenger duše. Da biste odgovorili velikim životnim ciljevima, morate se kloniti primera onih koji traže samo zadovoljstvo i uživanje, i koji pred očima nemaju strah Božji. Bog vam pruža obilje svojih obećanja. Ako se, prihvatajući uslove postavljene u Njegovoj reči, odvojite od sveta, On će vam podariti snagu da se oduprete svakom ponižavajućem uticaju i razvijete u sebi samo ono što je plemenito, dobro i uzvišeno. Hristos će u vama biti 'izvor vode koja teče u život vječni.' (Jovan 4,14) Volja, razum i sva naša osećanja, kad su pod kontrolom vere, imaju silu koja preobražava.«²

»Gospod vas je pozvao da obavite određeni posao, ali vi to niste učinili. Zato u mestu u kome živite vlada nesloga, razdor i svađa.

Ali ne treba tako da bude. Bog nije zamislio da radnici u Njegovom delu budu odvojeni jedni od drugih kao zasebni atomi. Svi treba da obave jedno veliko i ozbiljno delo, i to mora da se učini pod Božjim nadzorom.

Bog će učiniti velike stvari za pripadnike svog naroda, ako oni budu sarađivali sa Njim. On će delovati na ljudski um tako da se u njihovom životu može videti, čak i na ovom svetu, ispunjenje obećanja o budućem stanju.«³

ODGOVORITE

1. Zbog čega je nemoguće da Boga poštuju svojim usnama, dok vam je srce daleko od Njega?
2. Na koje se sve načine čovek može približiti Bogu?

Hesroj-Golden Filbert, Marakas Veli, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

1. Ellen G. White, *The Review and Herald*, May 25, 1911.
 2. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 83. 84.
 3. White, *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 78.

Jevanđelje po Mateju pisao je Jevrejini za Jevreje. Iznoseći svoj izveštaj o Isusovom životu, Matej se osvrće na zakon i proroke u želji da dokaže da je Isus očekivani Mesija, veliki Vladar i Bog Jevreja.

Ako razmotrimo tekst u Jevanđelju po Mateju 15,29-39. zapazićemo da je mnoštvo pratilo Isusa, dok je iznosio svoja učenja. U tom mnoštvu nalazili su se hromi, slepi i gluvonemi. Mnogi su u Isusu videli priliku da zadovolje svoje najveće potrebe. Zato su se u gomilama tiskali oko Onoga koji je mogao da ih oslobodi njihovih slabosti. Pokrenut saosećanjem prema ljudima, Isus nije oklevao da ih nahrani i izleči od njihovih bolesti.

Grčka reč za »saosećanje« je *splagchnizomai*, što znači »biti pokrenut iznutra«.† Isusovo srce i duša bili su ispunjeni ljubavlju i simpatijama prema onima kojima je bio najpotrebniji. Video je da su ti ljudi koji su se okupili oko Njega umorni i gladni. Proveli su sa Njim tri dana, a ništa nisu jeli (Matej 15,32). Isus je mogao da ih otpusti nadajući se da imaju hrane u kući ali je, pokrenut saosećanjem, odlučio da zadovolji njihovu neposrednu potrebu i učini jedno od zadivljujućih čuda zabeleženih u Bibliji. Tako je tih sedam hlebova i »malo ribe« (34. stih) umnoženo da bi se nahranilo četiri hiljade ljudi, osim žena i dece. Vođen saosećanjem, Isus se trudio da zadovolji ne samo njihovu fizičku glad, već i duhovnu, utvrđujući u njihovom srcu i duši uverenje da je On zaista Mesija, Spasitelj sveta.

Možemo biti sigurni da je Isus isto toliko zainteresovan i za naše blagostanje. On čezne da zadovolji sve naše potrebe, i neće nas nipošto odbiti. Saosećanje Ga pokreće da nam pruži to što nam treba, da bismo doživeli još veću bliskost i ispunjenje u hodu sa Njim.

ODGOVORITE

1. Kako ste odgovorili na Isusovo saosećanje prema vama?
2. Kako možete one koji ne veruju ubediti da je Isusu stalo do njih i da Ga saosećanje navodi da obezbedi njihovo blagostanje?
3. Mi treba da budemo poput Hrista u svom ponašanju prema ljudima, naročito kada smo u kontaktu sa onima koji su manje srećni od nas. Preispitajte šta mislite o ljudima koji su siromašni i bore se da »sastave kraj s krajem«. Kako se ponašate prema njima? Da li ih prezirete, ili, po ugledu na Hrista, tražite način da im pomognete da bolje žive?

Bevon Bendžamin, Morija, Trinidad i Tobago, Zapadnoindijska ostrva

* Bible Hub, 4697.splagchnizomai, <http://biblehub.com/greek/4697.htm>.

Ja nisam naročito spretan čovek. Ne mogu vam opisati koliko sam nespretna prstima, osim, naravno, kada kucam SMS poruke. Pa ipak, čak je i nespretna čovek kao što sam ja u jednom trenutku shvatio da projekti »uradi sam« mogu da vam uštede vreme i novac. Sećam se uzbuđenja koje sam doživeo, kada sam dovršio svoj prvi takav projekat. Našao sam ga na Internetu (www.pinterest.com). Međutim, moj trud se pretvorio u pravu katastrofu! Iako mi je donekle povratio samopouzdanje, nisam mogao da ne analiziram vreme i napor koji sam uložio da bih ga dovršio. Tako sam zaključio da bi verovatno bilo bolje da sam, ipak, platio nekom profesionalcu da to obavi.

Biblija je naše uputstvo za upotrebu. Čitajte je svakodnevno...

Mnogo pre nego što je program »uradi sam« otpočeo, postojao je Neko ko je od nas napravio svoj savršeni projekat. Stvorio nas je po svom liku. Prelepo je oblikovao svako vlakno našeg bića. Nije bilo nikakvih mana ni nedostataka. Međutim, sotona je uspeo da naruši Božje savršenstvo. To ipak nije zaustavilo Boga. On je poslao svog Sina da nas spase, a nas je zadužio za duhovno održavanje. Šta taj zadatak obuhvata?

On nam nudi da prikupimo »sirovine«. Sirovina može biti bilo šta što predstavlja polaznu osnovu za proces proizvodnje. Nažalost, mi smo često previše zaokupljeni svetovnim aktivnostima, ili pokušavamo da pokrijemo mrlje svoje krivice umesto da se pokajemo zbog njih. Bog sadi seme koje donosi rod odmah kada što prihvatimo Njegov poziv. To je ta sirovina koja nam je potrebna, a psalmista nas podseća da Bog zahteva spremno i skrušeno srce. Pristupite Mu danas svojim srcem.

Sledite Njegovo uputstvo korak po korak. Tako je moje skrušeno srce obnovljeno. Sjajno! Šta je sledeće? Biblija je naše uputstvo za upotrebu. Čitajte je svakodnevno da biste očistili svoje srce od oholosti i negovali seme duha. Ako ne doživljavate mir koji prevazilazi svaki um, molite se da Sveti Duh uđe u vaše srce. Da li ljudi misle da vas da ste drski, tvrdoglavi ili uobraženi? Molite se usrdno i Bog će vas obasuti ne samo blagošću, već i samokontrolom, radošću i ljubavlju.

Eto! Sada ste pravo remek-delo. Slavite Boga za čudesni preobražaj koji je ostvario u vama. Uzeo je vaše slomljeno srce i skrušen duh i preoblikovao ih. Obnovio je vaš um i usadio u njega rod duha. Sada samo krenite napred uz molitvu, jer ste »divno sazdana«. (Psalam 139,14) Krenite u veri napred, znajući da je Bog blizu onih koji Ga usrdno traže.

ODGOVORITE

1. Da li ste pokušali nešto da sastavite sami? Pokušajte! Analizirajte napor koji ste uložili u taj projekat i razmislite sa kakvom radošću je Bog spreman da nas uvek iznova »preoblikuje«.
2. Na kom biste području svog života rado dopustili Bogu da ostvari svoj projekat »uradi sam«?

Nevilon Forde, Marakus Veli, St. Džozef, Trinidad, Zapadnoindijska ostrva

Vanesa je tokom svog odrastanja uvek važila za »čudno dete«. Takav utisak je poticao od njene staromodne odeće i neobičnog ponašanja. Njena jedinstvenost je dostigla vrhunac jedne godine kada se vratila sa raspusta koji je provela u očevom domu. U svom uzrastu od samo 12 godina, Vanesa je pričala o svemogućem Bogu punom ljubavi za koga je čula od svog oca koji se neposredno pre toga krstio u adventističkoj crkvi. Nedugo zatim i ona se pridružila istoj veri. Međutim, za vreme njenih tinejdžerskih godina i rane mladosti, njen vegetarijanski način ishrane, skromna odeća i čitanje Biblije nailazili su samo na podsmeh i podozrive poglede.

Od početka vremena Božji narod je uvek bio neobičan. Gledajući unazad kroz naraštaje, nailazimo na primere takvih ljudi. Josif je bio jedan od njih, iako okružen običajima koje Bog sigurno ne prihvata. U 1. Mojsijevoj 39,3. čitamo kako je Petefrije shvatio da je Bog sa Josifom i da mu pomaže u njegovom napredovanju. Lista takvih ljudi i žena proteže se kroz vreme sve do današnjeg dana.

Brzim premotavanjem unapred stižemo do najneobičnije od svih službi, do službe Hrista – Stvoritelja svemira u telu (Matej 14,22-33). Matej ističe da je Isus zadovoljavao potrebe ljudi, kao što je davanje hrane gladnima (Matej 14,13-21). On pominje i Hristovo otkrivenje o tome šta se zaista nalazi u ljudskom srcu (Matej 15,1-20). Ono što treba da zapamtimo jeste da je Bog u telu u Novom zavetu nastavio da čini ono što je činio i u Starom. On je zadovoljavao osnovne potrebe ljudi (mana za Izrailjce), i otkrivao skrušeno ljudsko srce (car Saul). Što je najvažnije – iako su Izrailjci bili izabrani narod, koji je trebalo da posluži Njegovim božanskim namerama, On je ponudio spasenje i svakom drugom ko poveruje i prihvati Njegove puteve. Božji narod ni danas nije drugačiji. On je rasejan među mnogim narodima. Sam Bog je rekao: »Ja Gospod dozvah Te u pravdi, i držaću Te za ruku, i čuvaću Te, i učiniću Te da budeš zavjet narodu, Vidjelo narodima.« (Isaija 42,6)

**Božji narod
je uvek bio
neobičan.**

ODGOVORITE

1. Da li se usuđujete da istupite za Boga u mestu u kome živite, radite ili pohađate školu? Razmislite šta biste mogli da poboljšate ako pokažete da biti drugačiji uopšte nije rđavo.
2. Da li ste spremni da budete »neobična osoba« za Isusa, bez obzira na sve?

Mari Elande St. Sir, Filipsburg, St. Marten

ZAKLJUČAK

Isus je došao na ovaj svet da bi bio svetlost u tami, da bi nam pružio primer kako treba da živimo. Ono što je obećao da će učiniti, učinio je od sveg srca. Čak i kada je bio umoran i emotivno iscrpljen, ipak je odvajao vreme da bude sa ljudima i zadovolji njihove potrebe. On želi da i mi budemo upravo takvi. Kao što tekst u Isaiji 42,6. kaže, On nas poziva da budemo svetlost drugima, svetlost koja otkriva put spasenja. Prema tome, o Isusu ne možemo samo da pričamo. Moramo i da živimo kao On.

RAZMOTRITE

- Slušajte pesmu »Live Like That«, od grupe »Sidewalk Prophets« koju možete naći na veb sajtu: <https://youtu.be/mwZsywhXDg8>. Razmišljajte o njenim rečima i primenite ih na svoj život.
- Smešite se ljudima pored kojih prolazite u školskim hodnicima ili na poslu. Ponekad je osmeh sve što je potrebno da bi ljudi videli Isusa u vama.
- Napišite pesmu o tome šta znači biti svetlost svetu, ili parafrazirajte stihove koje smo proučavali ove sedmice.
- Slikajte izlazak ili zalazak Sunca i stavite tu sliku negde gde ćete je gledati svakog dana. Kad god je vidite, razmišljajte o tome kako možete da svetlite za Isusa.
- Potražite u konkordansu sve stihove koji pominju donošenje svetlosti drugima. Izaberite jedan ili dva od tih stihova i naučite ih napamet.
- Okupite grupu prijatelja da biste posetili neki starački dom ili klub penzionera. Pevajte zajedno pesme o Isusovoj ljubavi. Neka neko od tih starijih ljudi podeli svoje iskustvo o tome kako je i kada na naročit način doživeo Spasiteljevu ljubav.

POVEŽITE

Matej 5,13-16.

Elen G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, str. 35-44. original

Derek Prince, *Living as Salt and Light: God's Call to Transform Your World*.

Mindi Veter, Njuman Lejk, Vašington, SAD

Pouka 8

Od 14. do 20. maja 2016.

Petar i kamen

»A vi šta mislite ko sam Ja?«

(Matej 16,15)

Na samom početku Biblije čitamo da je Bog, kada su Adam i Eva zgrešili, obećao da će im poslati Izbavitelja (1. Mojsijeva 3,15). On nije rekao da će taj Izbavitelj mnogo da propati, da će biti ubijen i da će ustati treći dan, već i da će On *morati* da se suoči sa svim tim. Tako je. S obzirom na Božju prirodu, na svetost Njegovog zakona i stvarnost slobodne volje, Isusova smrt bila je jedini način na koji je čovečanstvo moglo biti spaseno od kazne za greh. Ta božanska objava »verovatno je donela veliku utehu za ova dva prestrašena prestupnika koji su stajali pred

Sotona ga je iskoristio u pokušaju da osujeti plan spasenja.

Bogom od čijih pouka su odstupili. Adam, koji je do tog trenutka bio Božji predstavnik na Zemlji, morao je sada, kada je odanost preneo sa Boga na zmiju, i svoju vlast da ustupi sotoni«. ¹

Zato je bilo neophodno da učenici prepoznaju Isusa kao Spasitelja, Mesiju »pre nego što su uopšte mogli da shvate puni smisao Njegove zameničke žrtve na Golgoti. Ako bi On bio prepoznat samo kao 'učitelj poslat od Boga...' ili kao jedan od starih proroka koji je ustao iz mrtvih..., Njegova smrt ne bi imala veći značaj od smrti bilo kog velikog i dobrog čoveka... Ona ne bi imala iskupiteljsku silu«. ²

Matej izveštava kako je Petar reagovao na istinu o Isusovoj službi, dok je On odlučno koračao ka smrti planiranoj od samog početka (videti: 1. Mojsijeva 3,15). U prvom trenutku, Petar potvrđuje da je Isus »Hristos, Sin Boga živoga«. (Matej 16,16) Međutim, kada im je On objasnio da će morati da propati, da će biti ubijen i da će ustati u život treći dan posle svoje smrti, Petar je povikao: »Bože sačuvaj! to neće biti od Tebe.« (Matej 16,22)

»Tim protestom Petar je otkrio svoju sebičnost. On je želeo da sledi Isusa, ali nije bio oduševljen pri pomisli da je povezan sa planom koji neminovno vodi u patnju i smrt.« ³ Sotona ga je iskoristio u pokušaju da osujeti plan spasenja. Srećom, Isus mu je pružio ohrabrenje kada ga je, zajedno sa Jakovom i Jovanom (Jakovljevim bratom), poveo na goru na kojoj su se zajedno molili i bili svedoci Njegovog preobraženja. Tu su čuli Božji glas koji je objavio: »Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po Mojoj volji; Njega poslušajte.« (Matej 17,5)

Božje reči upućene učenicima jasno odzvanjaju i nama danas. Da li ih čujete?

Lin de Vris, Bruklin, Njujork, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1 p. 233, rev. ed., 1978.

2. Isto, vol. 5, p. 429.

3. Isto, str. 434.

15. maj 2016.

ZIDATI NA STENI

DOKAZ (Matej 7,15-27)

Ne

U Isusovo vreme, izgleda na večni život, kako se smatralo, imali su samo Jevreji. Međutim, Spasitelj nam je dao novu perspektivu. Rana Hrišćanska crkva usvojila je taj novi plan zasnovan na Isusu Hristu kao ugaonom kamenu Crkve. Baš kao što ugaoni kamen podupire celu građevinu, tako je Hristos ugaoni kamen koji podupire Crkvu.

Kao vernici Njegove crkve, svi smo mi »živo kamenje«, deo Božjeg živog hrama (1. Korinćanima 3,10-17). Svaki vernik (kamen) uživa se i doprinosi snazi građevine, dok ona raste u zajednici sa Hristom. Da bismo izgradili stabilnu kuću, prvo moramo pripremiti teren i upotrebiti kvalitetnu opremu da bismo postavili temelj. Odnos svake osobe sa Hristom je ključni deo te opreme.

U Jevanđelju po Mateju 7,24-27. Isus iznosi kratku priču o mudrom i ludom čoveku. Mudri čovek je saziđao svoju kuću na steni, dok je ludi izabrao pesak kao temelj. Kako je vreme prolazilo, kuća izgrađena na steni uspešno je odoljevala teškim vremenskim prilikama. Međutim, kuća izgrađena na pesku, koja se ljuljala pod naletima kiše i vetra, konačno se srušila.

Mi se neprekidno suočavamo sa opasnostima koje nas mogu navesti da se srušimo kao kuća sagrađena na pesku. Sotona nas kuša da lažemo, da koristimo alkohol i rekreativne droge, da vređamo druge, da čitamo nepristojnu literaturu, i učestvujemo u drugim aktivnostima koje su protiv Božje reči. Vetrovi iskušenja snažno duvaju, ali Biblija nas ohrabruje da se uzdamo »u Gospoda do vijeka, jer je Gospod Gospod vječna Stijena«. (Isaija 26,4)

Ako se oslonimo na Isusa Hrista, ako se potpuno pouzdamo u Njega, bićemo u stanju da odolimo bilo kojoj vrsti lošeg »vremena«. Martin Luter je izjavio: »Ne možete sprečiti ptice da lete iznad vaše glave, ali ih možete sprečiti da svijuju гнездо u vašoj kosi«. * Nažalost, ne možemo izbjeći sotonina iskušenja, ali se možemo čvrsto držati Boga, Isusa Hrista i Svetog Duha. Oni nam daju snagu da se odupremo neprijatelju. Treba da slušamo Isusovu reč i da je primenimo u svom životu. Bog nas voli i želi da nas spase. On nas rado prima i pruža nam priliku da budemo deo Njegovog naroda. Njegovu volju ispunjavamo tako što Ga sledimo pokazujući veru na praktičan način. Spasenje je omogućeno svakome ko veruje u Isusa i prihvata Ga.

ODGOVORITE

1. Na čemu se zasniva vaša vera?
2. Kako vam ta osnova pomaže da se suočite sa životnim olujama?

Midred i Kristof Eskolano, St. Serž, Francuska

* Good Reads, <https://www.goodreads.com/quotes/757798-you-cannot-keep-birds-from-flying-over-your-head-but>.

Pouka za ovu sedmicu pokazuje nam kako je Petar reagovao na različite faze u Isusovoj službi. Koje pouke možemo izvući iz Petrovih odgovora na različite situacije sa kojima se Hristos suočavao na svom putu do krsta?

Petrovo priznanje Hrista (Matej 16,5-17)

Kada je Isus upozorio svoje učenike: »Čuvajte se kvasca farisejskoga i sadukejskoga« (Matej 16,6), oni su pomislili da je to zato što nisu sa sobom poneli hleb za jelo kada su krenuli na put prema Cezareji Filipovoj. Ali Isus je u stvari govorio o tome da treba da se čuvaju od farisejskog i sadukejskog verovanja. Baš kao što kvasac »prožima grudvu testa, tako čovekova načela prožimaju njegov život... Duh, učenja i karakter verskih vođa koji se otkrivao u njihovom licemerju, oholosti, hvalisanju i formalizmu, neizbežno bi uticao na život onih koji su ih poštovali i pristajali uz njihova učenja. U ovom konkretnom slučaju, Isus je govorio o duhu fariseja i sadukeja... koji ih je navodio da traže znak.«¹

Hristos je ta velika Stena na kojoj je sagrađena Crkva.

Kada su stigli u Cezareju Filipovu, Isus ih je pitao: »Ko govore ljudi da je Sin Čovječij.« (Matej 16,13) »A oni rekoše: Jedni govore da si Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi da si Jeremija, ili koji od proroka.« (14. stih) Tada ih je Isus pitao šta oni misle ko je On. Simon Petar je ispravno odgovorio: »Ti si Hristos, Sin Boga živoga«. (16. stih)

Isus je čestitao Petru na ispravnom odgovoru i uputio mu sledeću pohvalu:

»Ti si Petar, i na ovome kamenu sazidaću Crkvu svoju.« (Matej 16,18) Stena o kojoj je reč u Jevanđelju po Mateju 16,18. je Hristos. On sam je Temelj Crkve, jer »temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos« (1. Korinćanima 3,11), »jer nema drugoga imena... kojijem bismo se mi mogli spasti.« (Dela apostola 4,12)² Hristos je ta velika Stena na kojoj je sagrađena Crkva (5. Mojsijeva 32,3.4.15.18; 1. Korinćanima 10,4). To je jedina Stena koja će nadvladati »vrata paklena«. (Matej 16,18)

Petar kao sotona (Matej 16,21-27)

Kada su učenici upoznali Hristov identitet, On im je objasnio kakva je Njegova misija. Rekao im je da je neophodno da se vrati u Jerusalim, da postrada od ruku verskih poglavara i da se suoči sa smrću. Ali rekao im je i da će treći dan vaskrsnuti.

Sotona stiče prednost mešanjem laži sa svakom istinom koja dolazi od Boga. Mnogo puta te laži prerastale su u ljudske tradicije i učenja. Isus je, međutim, hteo da Njegovi učenici znaju od koga potiču te ideje. On je znao i da će sotona učiniti sve što je u njegovoj moći da bi Ga zaustavio na Njegovom putu prema

krstu. Znao je da će pokušati na svaki mogući način da iskoristi ljude koji su Mu najbliži. Tom prilikom, Petar je postao kamen spoticanja za Hrista.

Vizija Neba (Zaharija 14,16-19; Matej 17,1-11; Luka 9,28-33)

Posmatranje Hristovog preobraženja predstavljalo je za Petra, Jakova i Jovana prekretnicu kada je reč o njihovom odnosu sa Njim. Bog je ukazao posebnu milost toj trojici ljudi da bi mogli da razmišljaju o Isusovoj slavi i posvedoče drugima o svemu što su videli, čuli i saznali. Iz »sjajnog oblaka« koji je simbolizovao Božje prisustvo, učenici su čuli isti glas kao i prilikom Isusovog krštenja (Matej 3,17). Taj glas je istakao autoritet Hristovih reči i potvrdio da zadatak Mesije podrazumeva ispunjenje zakona (predstavljeno Mojsijevim prisustvom) i proroka (predstavljeno Ilijinim prisustvom).

Petar je poželeo da produži to iskustvo, pa je predložio da sagrade tu tri senice, verovatno razmišljajući o konačnom ispunjenju praznika Senica kada će »ko god ostane od svijeh naroda koji dođu na Jerusalem, ... dolaziti od godine do godine da se pokloni Caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik Sjenica« (Zaharija 14,16)³

Dok su se spuštali sa gore, Isus je upozorio učenike da nikome ne govore šta su čuli i videli. U suprotnom »to bi u tom trenutku izazvalo samo dokonu ljubopitljivost i čuđenje, i ne bi služilo ničemu dobrom. Činjenica da je o tom događaju trebalo da čute sve do posle vaskrsenja podrazumeva da bi dotad i ostali učenici trebalo da budu spremni da ga razumeju, i da bi njihova vera mogla da se osnaži izveštajem ove trojice koji su mu prisustvovali. To što su sopstvenim očima videli dvojicu ljudi nad kojima smrt nije imala vlasti, trebalo je da ih pripremi da poveruju u Hristove reči u vezi sa Njegovim vaskrsenjem... i da ulije veru i nadu ostalim učenicima. Osim toga, činjenica da je istu trojicu učenika Isus poveo sa Sobom nasamo u Getsimanski vrt da bi Mu se pridružili u molitvi, trebalo je da ponovo oživi tu pouku pred njima«.⁴

ODGOVORITE

1. Kakvo je vaše lično priznanje Hrista?
2. Da li je Isus dao »ključeve Carstva nebeskoga« Petru ili Crkvi? Objasnite svoj odgovor uz pomoć biblijskih tekstova.
3. Da li je u nekom trenutku Bog i vama naložio da ne govorite drugima o onome što ste čuli i videli u svom hodaњу sa Njim? Zašto je, po vašem mišljenju, On želeo da to prećutate? Možete li predvideti trenutak, kada će Gospod tražiti od vas da otkrijete drugima ono što je On otkrio vama? Objasnite svoj odgovor.

Gabin Gninkoun, Ženeva, Švajcarska

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 427.

2. Isto, 430.

3. Isto, str. 439.

4. Isto, str. 440.

»Petar je od početka verovao da je Isus Mesija. Mnogi od onih koji su prihvatili Hrista počeli su, nakon Jovanovog utamničenja i ubistva, da gaje sumnje u pogledu njegove misije, a sada su već sumnjali i da je Isus Mesija. Mnogi koji su očekivali da Isus zauzme svoje mesto na Davidovom prestolu napustili su Ga, kada su uvideli da On nema takve namere...

Petar je izrazio veru Dvanaestorice. Pa ipak, protivljenje sveštenika i vladara još ih je uveliko mučilo. Nisu uspevali jasno da sagledaju svoj put. Njihovo rano vaspitanje, učenje rabina i sila tradicije još

**»Bez Hristove ljubavi
u srcu, hrišćanski
propovednik ne može
imati uspeha.«**

uvek su im zaklanjali pogled prema istini. Obasjavali su ih dragoceni zraci svetlosti, ali oni su, ipak, često bili kao ljudi koji pipaju po mraku. Međutim, tog dana Sveti Duh je u sili počnuo na njima. Uspeli su da, ispod ljudskog obličja raspoznaju slavu Božjeg Sina.

Isus je odgovorio Petru: 'Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer tijelo i krv nijesu tebi to javili, nego Otac Moj koji je na Nebesima.' (Matej 16,17) ¹

Nakon što je naveden da preda svoje 'ja' i u potpunosti se osloni na božansku silu, Petar je primio svoj poziv kao pomoćnik velikog Pastira. Pre njegovog odricanja, Hristos mu je rekao: 'Ti kadgod obrativši se utvrdi braću svoju.' (Luka 22,32) Te reči odnosile su se na delo koje je on trebalo da obavi za one koji pristupe veri. Petrovo iskustvo sa grehom i pokajanjem pripremi ga je za to. Sve dok nije prepoznao sopstvenu slabost, on nije mogao da zna koliko je verniku potrebno da se pouzda u Hrista. Uvideo je da mi možemo hodati sigurno jedino ako se oslanjamo na Spasitelja bez imalo poverenja u sebe.

Prilikom poslednjeg susreta pored mora, Isus je kušao Petra ponovivši tri puta pitanje: 'Ljubiš li Me?' (Jovan 21,15-17), a zatim ga je vratio na položaj koji mu je pripadao među Dvanaesticom...

Znanje, darežljivost, rečitost, revnost – sve je to od suštinske važnosti, ali bez Hristove ljubavi u srcu, hrišćanski propovednik ne može imati uspeha. Ta ljubav je živo načelo koje se otkriva u srcu.«²

ODGOVORITE

1. »Hristova ljubav u srcu« je princip po kome bi svaki hrišćanin trebalo da živi. Na koji način ste doživeli tu stvarnost u svom hodanju sa Gospodom?
2. Možemo koračati sigurno jedino ako se oslanjamo na Spasitelja. Razmislite o tome šta znači osloniti se na Spasitelja. Šta možete učiniti da biste se svakog dana na to podsećali?

Sara Gninkoun, Ženeva, Švajcarska

1. Ellen G. White, *Humble Hero*, p. 190.
2. White, *Unlikely Leaders*, p. 189.

Božji Duh daruje svoje plodove svakome ko ih želi, a mudrost je deo tih plodova. Iako je »početak mudrosti... strah Gospodnji«. (Priče Solomonove 9,10), želja da steknemo mudrost mora da preraste u svesnu odluku. Naravno, moramo znati da takva mogućnost postoji i da je to odluka koju svako mora da donese. Božju veličinu možemo da upoznamo i razumemo jedino ako odlučimo da prihvatimo mudrost koju nam On daje.

Uzor mudrosti. Od našeg Boga, preko Svetog Duha, primamo mudrost koja nam omogućava da prihvatimo reči koje Isus želi da usadi u naše srce. Mi ne možemo odmah razumeti njihovo značenje, niti smo svesni šta one sve obuhvataju i podrazumevaju. Pa ipak, te reči prosvetljaju nas i naše bližnje. Petrov odgovor na Isusovo pitanje: »Ko govore ljudi da sam ja«, zahtevao je pronicljivost i sposobnost sagledavanja planova i staza na koje Bog upućuje nas i naše bližnje. Kada prihvatimo Njegove planove, usklađujemo se sa Gospodnjim mislima. Međutim, naša ograničena ljudska vizija i osećanja mogu da nas zaslepe do te mere da odbijemo Božju mudrost. Tada postajemo kamen spoticanja za sebe same i za druge, a korisno oruđe u sotoninim rukama (Matej 16,21-23).

Hristos nam je postavio primer, kada je platio porez..

Još uvek neispunjena obećanja. Mudrost je odlučiti da verujemo u ono što se ne vidi, a povezano je sa Božjim obećanjima. Prema tome, mudro je poštovati zakone koji uređuju naše okruženje. Hristos nam je postavio primer u vezi sa tim, kada je platio porez.

Božansko načelo i ljudski zakoni. Na kraju, božanska mudrost nam pomaže da svoj život utemeljimo na istini. Njegova istina nam daje čvrstu osnovu različitu od one koju nam nudi svet u kome živimo. Čak i kada površinski okvir našeg života zataji, ostaju nam životna načela zasnovana na mudrosti i veri u ispunjenje Božjih obećanja. Isus nam je rekao da ćemo primiti, ako budemo tražili. Dakle, da biste bili veran i istinski svedok za našeg Gospoda, tražite Njegove darove mudro i u veri.

ODGOVORITE

1. Kako možemo biti sigurni od koga potiče mudrost na koju se oslanjamo u svakodnevnom životu?
2. Kako možemo očuvati mudrost?

Sintija Marteli, Versoa, Švajcarska

Kosmički sukob je otpočeo sa Luciferom, dok je on još bio anđeo na Nebu – anđeo koji je pozeleo da ima Hristovu moć i položaj odmah do Oca.* Ta želja je pokrenula lanac događaja koji su konačno doveli do toga da se Hristos spusti na našu planetu i umre na krstu da bi nas spasao od greha. Petrova izjava da Isus neće tako umreti mogla je da ostavi veoma ozbiljne posledice, koje bi zauvek zapečatile sudbinu ljudskog roda. Ona je bila u neposredno suprotnosti sa božanskim planom za spasenje čovečanstva i zato je predstavljala veliku uvredu za Boga. Drugim rečima, Petar je pozivao Isusa da se odrekne svoje mesijanske misije. Međutim, Isus je znao da je pravi autor tih reči zapravo sotona. On koristi mnogobrojna lukavstva da bi Hristove učenike dezorijentisao i odvratio od posvećenja i misije koju imaju.

**Hristos je još
uvek živ i može
da nas sačuva da
ne padnemo.**

Mnogi hrišćani danas, kao i Petar, prenose sotoni- ne reči u neverovatnoj naivnosti i nepokolebljivom uverenju. Takve reči, izgovorene ljudima koji su već oslabljeni sumnjom i nedovoljnim razumevanjem Biblije, ostavljaju strašne posledice. Hristova reakcija na Petrove reči obiluje važnim poukama za nas. Spasiteljev odgovor predstavlja jasan poziv da pokažemo pronicljivost i budemo sposobni da prepoznamo pravog neprijatelja. Hristos nije obeležio Petra kao svog neprijatelja, niti mu se obratio sa mržnjom. Kako je puno ljudi koje sotona odvrća od njihove misije preko uticaja koji, zbog nedostatka pronicljivosti ili sposobnosti za razlikovanje dobra od zla, vrši neki brat ili sestra u veri?

Međutim, niko od nas ne treba da smatra svog bližnjeg za neprijatelja zato što bi njegove reči mogle biti nadahnute od sotone. Iako treba da budemo svesni sotoninog cilja, moramo živeti sa drugima u hrišćanskoj ljubavi zato što naš rat nije sa krvlju i telom (Efescima 6,12). Hristos, koji je pre dve hiljade godina rekao: »Idi od mene, sotonu«, još uvek je živ i može da nas sačuva da ne padnemo. On nam daje mudrost i sposobnost da opazimo sotonino prisustvo i njegove prevare. Da li smo dovoljno strpljivi da prihvatimo Hrista za svog stalnog Vodiča? Kako se u svom životu odnosite prema ljudima poput Petra?

ODGOVORITE

1. Nakon više godina bez posla, Kristina je pozvana na razgovor za posao koji je bio zakazan u Subotu. Videvši je kako se muči da donese odluku šta da uradi, njen brat je rekao: »Mislim da će Gospod razumeti ako odeš na taj razgovor, jer vidi da patiš, a On to ne želi.« Kako razumete njegove reči? Kako bi Kristina trebalo da postupi?
2. Da li ste ikada prihvatili savet za koji znate da je protiv Božjih planova? Kako možemo izbeći takve zamke?

Žil Gninkoun, Kotonou, Benin

* *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, »Lucifer«, p. 683.

ZAKLJUČAK

Petrovo iskustvo sa Hristom slično je iskustvu mnogih hrišćana. Njegova veza sa Spasiteljem bila je povremeno jaka, ali ponekad je pogrešno shvatao pravila Isusovog carstva. I za nas možda predstavlja izazov, naročito u teškim trenucima, da shvatimo Isusova dela i govorimo o tome šta On čini u našem životu i u ovom svetu. Baš kao i Petar, moramo odlučiti da li ćemo iznositi pogrešnu sliku o tome ko je Isus i šta On radi, ili ćemo govoriti o Njegovoj ljubavi i dobroti svima koji žele da slušaju. »Ti si Hristos, Sin Boga živoga.« (Matej 16,16)

RAZMOTRITE

- Upaređite okolnosti opisane u Jevanđelju po Mateju 16,13-16. sa onima iz 16,21-27. Kako je Petar mogao tako brzo posle poruke nadahnute Svetim Duhom da izgovori reči kojima ga je nadahnua sam sotona? Kakve pouke možemo izvući iz toga?
- Nacrtajte Petra kako hoda po vodi sa rukom ispruženom prema Hristu (videti: Matej 14,22-33). Na koji način je to iskustvo moglo da utiče na ono što je izjavio o Isusu, a što je zabeleženo u Jevanđelju po Mateju 16,16.22?
- Razgovarajte sa grupom prijatelja o tome kako biste odgovorili na pitanje postavljeno u odseku za četvrtak: »Kako reagujete na ljude poput Petra u svom životu?« Kako postupate prema ljudima koji dopuštaju sotoni da ih upotrebi da bi vas obeshrabrili i odvratili od misije na koju vas je Bog pozvao?
- Procenite sami za sebe gde se nalazite na svom putu sa Isusom. Da li ste bliže Petrovom odgovoru Isusu zabeleženom u Jevanđelju po Mateju 16,16. ili onom iz 16,21-27? Ako osećate da ste skloni da na Božju službu reagujete na taj drugi način, šta bi bilo dobro da preduzmete?
- Izvedite jedan spontani »dijalog« sa prijateljem koristeći samo izraze lica i jezik tela koji su Isus i Petar možda koristili u razgovoru zabeleženom u Jevanđelju po Mateju, u 16. poglavlju, 16. stihu, i od 21. do 27. stiha.
- Proučite ilustracije o vremenu koje Isus upotrebljava u Jevanđelju po Mateju 16,1-4. Na koji način je taj odeljak povezan sa ostatkom poglavlja?

POVEŽITE

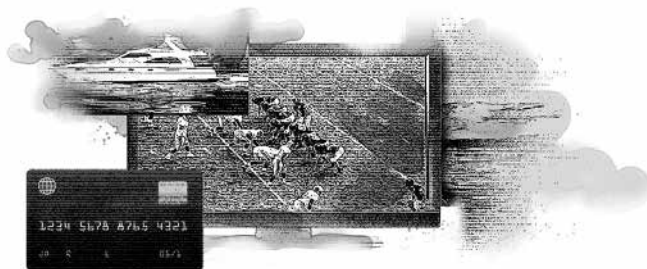
Razmotrite kako su drugi ljudi u Bibliji odgovarali Hristu – Matej 8,1-11; 9,9-13; Jovan 4,1-29;

Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, poglavlje 40.

Pronađite na Guglu slike Isusa i Petra kako hodaju po vodi. Dok ih budete proučavali, zamislite da ste na Petrovom mestu. Kako biste se osećali na fizičkom, duhovnom i emotivnom planu?

Pouka 9

Od 21. do 27. maja 2016.

Idoli duše

*»U taj čas pristupiše učenici k Isusu govoreći:
Ko je dakle najveći u Carstvu nebeskome?«*

(Matej 18,1)

Živimo u kulturi koja se u mnogo čemu suproti Božjim načelima i onome što On želi za nas. Preko televizijskih emisija, filmova, muzike i društvenih medija bombardovani smo sadržajima koji odvrćaju našu pažnju od Hrista i onoga što nam je On naložio da činimo. Umesto da nas uče da budemo ponizni, uče nas da je osveta nešto normalno, a ponekad čak i dobro. Umesto da nas uče da se usredsredimo na Boga, uče nas da cenimo nešto ništavno.

Kako smo, kao deca stvorena po Božjem obličju, dospeli u ovakvo stanje? Koliko će čovečanstvo još biti udaljeno od Njegove blagodati? Kako možemo promeniti svoj pogled na svet oblikovan pod uticajem kulture?

R. Č. Sproul je rekao: „Ne treba da rasparčavamo svoj život posvećujući deo vremena Bogu, deo poslu ili obrazovanju, dok deo čuvamo samo za sebe. Trebalo bi da sve vreme svoga života proživimo u Božjoj prisutnosti, pod Božjim autoritetom, na čast i slavu Bogu. To je smisao hrišćanskog života.“*

Nažalost, u ovom svetu u kome nas uče da sve delimo i svrstavamo u određene kategorije, počeli smo na isti način da se ponašamo i prema Bogu. Uklapamo Ga u svoj raspored, kao kad planiramo vreme za odlazak u teretanu. Ono što smo izgleda propustili da zapazimo jeste da Bog treba da ispunjava svaku oblast našeg života.

Pouka za ovu sedmicu pokazaće nam na koji način kultura utiče na naš svet i kako ljudi gube Boga iz vida. Kako možemo uspeti u naporu da preokrenemo tu težnju i vratimo se čistoj, jednostavnoj reči Božjoj? Budući da nije lako suprotstaviti se široko prihvaćenim vrednostima, mi često biramo ono što je popularnije i zaboravljamo da Božja reč treba da nam bude sve. U Svetom pismu srećemo Davidovu posvećenost Reči i njegovu želju da je pretražuje i da se poučava iz nje.

Međutim, da bismo stalno imali Boga u svom životu potrebno je više od želje. Kako možemo naučiti da sledimo Hristov primer i zapovesti? Mi često iskrivljujemo Reč da bi se uklopila u naš način života i naše navike. Iako je Njegova reč jednostavna, mi je uporno činimo složenom i izvrcemo je da bi odgovarala našim ovozemaljskim strastima i porocima. Potrebno je da se vratimo i dopustimo Svetom Duhu da nas vodi i usmerava ka istini.

Stiven Šefer, Koledždej, Tenesi, SAD

* [goodreads, https://www.goodreads.com/author/quotes/1250965.R_C_Sproul](https://www.goodreads.com/author/quotes/1250965.R_C_Sproul).

Budite tvorci Reči (Jakov 1,22-27)

Ljudi često čitaju Bibliju samo da bi saznali o čemu ona govori, ali ne primenjuju uvek u svom životu to što su pročitali. Možda nam zbog toga Jakov ukazuje na važnost delovanja u skladu sa Pismom. Biblijska mudrost nema nikakvo značenje, ako je ne primenimo u svom životu.

Biti kao dete (Matej 18,1-4)

„Duh rivalstva koji su učenici gajili učinio ih je nezrelima, ali Isus ih je pozvao da budu kao deca u drugom smislu.“¹ Deca su uglavnom nevina i puna poverenja. Zbog toga im je potreban neko da ih vodi i poučava.

**Površnost koju
ovaj svet nudi
lako nam može
zaokupiti pažnju.**

Kako postajete stariji, verovatno počinjete da mislite da držite sve pod kontrolom i da vam nije potrebno nikakvo usmeravanje. Međutim, u poređenju sa Bogom, mi smo ograničeni i bespomoćni. On je naš Izvor života.

Eni S. Houks napisala je reči za himnu *I Need Thee Every Hour (Potreban Si mi svakog časa)*. Reči himne opisuju koliko smo mali i koliko nam je potreban veliki Bog i Spasitelj: „Potreban Si mi svakog časa, u radosti i u patnji; dođi brzo i budi sa mnom, život je inače uzaludan.“² Kao što bi dete patilo i umrlo bez roditeljske nege, tako bismo i mi patili i umrli bez Boga.

Ono što je zaista važno (Matej 6,33; 24,21)

Površnost koju ovaj svet nudi lako nam može zaokupiti pažnju. Naša kultura velikom brzinom kreće nizbrdo, ljudi svakim danom postaju sve neosetljiviji prema svemu što se dešava u svetu. Isus je govorio o tome da će Jerusalim biti razoren, jevrejski narod poražen, da će Crkvu progoniti i Jevreji i neznabošci i da će biti „nevolja velika kakva nije bila od postanja svijeta dosad niti će biti“. (Matej 24,21) Tako je to u ovom svetu – ne pronalazimo ispunjenje ni u čemu, osim u ljubavi i blagodati Gospoda Isusa Hrista. Kada svoj pogled upravimo na Njega, moći ćemo da odolimo svakom iskušenju i zlu koje ovaj svet iznosi pred nas.

Biti sa Njim (Matej 6,19; Luka 18,18; Jovan 14,2.3)

Kada smo u iskušenju ili nevolji, možemo izgubiti iz vida širu sliku. Lako ćemo smetnuti sa uma da ima mnogo gorih pojava od onih sa kojima se borimo. Možda smatramo da nikad nećemo biti u stanju da vidimo dalje od onoga što je neposredno pred nama. Međutim, Bog nam je ukazao da postoji cilj koji treba da postignemo – da budemo sa Njim u Njegovom domu.

Bogatstvo, slava ili moć koju stičemo na zemlji predstavljaju samo prašinu u odnosu na ono što je Bog priprema za nas. Bogati mladi jevrejski poglavar borio se sa tom mišlju šta je važnije – ovezemaljsko bogatstvo ili večni život. Isus nije

tražio od njega da prihvati neko novo verovanje. Isus ga je pozvao da se oslobodi svog bogatstva i pođe za Njim.

Prvi će biti poslednji (Matej 19,30)

Petar je pitao Isusa šta će učenici koji Ga verno slede zauzvat dobiti. On im je tada opisao scenu u kojoj oni sede sa Njim na nebeskim prestolima. Za sve koji su napustili svoj dom i porodicu Njega radi On je rekao: „Primiće sto puta onoliko, i dobiće život vječni.“ (Matej 19,29) Prema tome, vidimo da Isus stavlja u potpuno istu ravan sve koji traže Njegovo carstvo. Mnogi se žestoko bore da napreduju, dok je tako mnogo onih koji su zapostavljeni. Međutim, Isus jasno ističe da se u Njegovom carstvu to ne dešava.

Biti sa Isusom (Matej 6,19.20; Luka 18,18-25; Jovan 14,2)

Kad god doživljavamo iskušenja i nevolje lako možemo smetnuti sa uma da postoje mnogo veće teškoće od onih sa kojima se borimo. Ali, Bog nam je pokazao da na ovom svetu treba da postavimo sebi jedan cilj. Taj cilj je da sa Isusom budemo u Njegovom domu.

Bilo kakvo bogatstvo, slava ili moć koju bismo mogli da steknemo ovde na zemlji, samo je prašina u odnosu na ono što nam je Bog pripremio. Bogati mladi poglavar borio se da odluči šta je važnije. Ono što je Isus od njega tražio nije bilo da prihvati neko novo verovanje ili doktrinu. Isus je od njega tražio da uradi nešto stvarno – da se oslobodi svog bogatstva i krene za Njim.

„Prvi (će) biti posljednji“ (Matej 19,16-30)

Petar je u suštini pitao Isusa kakve će koristi od svega imati on i ostali učenici. Isus je tada opisao scenu u kojoj učenici sede pored Njega na Nebu, svaki na svom prestolu. Zatim je o onima koji su napustili svoje domove i porodice Njega radi rekao: „Primiće sto puta onoliko, i dobiće život vječni. Ali će mnogi prvi biti posljednji i posljednji prvi.“ (stihovi 29. i 30) Ovi stihovi ukazuju na činjenicu da Isus ravnopravno postupa sa svima koji traže Njegovo carstvo.

Tako mnogo ljudi pokušava da se probije napred. Oni se trude da budu na vrhu, da budu pobednici, dok je mnogo drugih ostalo u poslednjim redovima. Isus, međutim, jasno ističe da se u Njegovom carstvu to neće dogoditi. Svi ćemo imati svoje mesto, bez obzira da li smo tamo dospeli na lakši ili teži način.

ODGOVORITE

1. Kako praktično možemo biti tvorci Reči, a ne samo slušači?
2. Šta je bilo najteže ili najvažnije što je Bog očekivao da učinite?
3. Da li je drugima, kad razmišljaju o vašem životu, lako da uvide šta vam je najvažnije? Zašto, ili zašto ne?

Hana Goldstin, Koledždej, Tenesi, SAD

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 446
2. *Seventh-day Adventist Hymnal*, Hymn No. 483.

„Naš Stvoritelj zahteva najuzvišeniju odanost, vrhunsku privrženost. Sve što bi moglo umanjiti našu ljubav prema Bogu, omesti službu koju Mu dugujemo, postaje na taj način idol. Nekima su njihova polja, njihove kuće, njihova trgovina, postali idol. Poslovni poduhvati se obavljaju revnosno i energično, dok se služba Božja potiskuje na sporedno mesto. Porodično bogoslužjenje se zanemaruje, tajna molitva zaboravlja. Mnogi tvrde da pravedno postupaju prema svojim bližnjima, i čini im se da su time izvršili celu svoju dužnost. Ali, to nije dovoljno da bi se poštovalo poslednjih šest zapovesti Dekaloga. Mi moramo ljubiti Gospoda Boga svojega celim svojim srcem. Ništa manje od poslušnosti svakom propisu... ne može zadovoljiti zahteve božanskog Zakona.

**Mnogo je onih
čija srca su
tako otvrdnula
blagostanjem da
su zaboravili Boga.**

Mnogo je onih čija srca su tako otvrdnula blagostanjem da su zaboravili Boga, da su zaboravili potrebe svojih bližnjih. Takozvani hrišćani ukra-

šavaju sebe nakitom, čipkama, skupom odećom, dok Gospodnji siromasi pate zbog nedostatka životnih sredstava.¹

„U vreme kada je trebalo prineti žrtvu, prorok Ilija je istupio i pomolio se: ‘Gospode, Bože Avramov, Isakov i Izrailjev, neka danas poznaju da si Ti Bog u Izrailju i ja da sam Tvoj sluga, i da sam po Tvojoj riječi učinio sve ovo.’ (1. O carevima 18,36.37)

Onaj koji ispituje srca čezne da odvoji svoj narod od svakog oblika idolopoklonstva. Neka se Božja reč, blagoslovena knjiga života, nađe na stolovima koji su za sada prekriveni samo beskorisnim ukrasima. Trošite svoj novac na knjige, koje će prosvetliti vaš um za sadašnju istinu. Vreme koje trošite na premeštanje i brisanje prašine sa mnogobrojnih ukrasa u vašoj kući, upotrebite da biste napisali nekoliko redaka svojim prijateljima, na slanje časopisa, ili brošura, ili knjižica nekome ko ne poznaje istinu. Tražite reč Gospodnju kao blago beskrajne mudrosti i ljubavi. Ona je Vodič koji predočava put koji vodi ka Nebu. Kazujući: ‘Gle, Jagnje Božije koje uze na se grijeha svijeta, (Jovan 1,29) ona upućuje na Spasitelja koji oprašta grehe.’²

Nataša Mirilov i Jurimel Pudžols, Koledždej, Tenesi, SAD

1. *Sinovi i kćeri Božje*, str. 55.

2. *Selected Messages*, book 2, p. 318.

Izraz „povratiti se“ predstavlja glavnu misao teksta u Jevanđelju po Mateju 18,1-4. zato što rasvetljava ono o čemu Isus govori. U grčkom jeziku, reč koja je prevedena sa „povratiti se“ je *strepho*. Ona znači *okrenuti se* ili *predomisliti se*. Ona može da se prevede i kao: „odvratiti se od određenog načina ponašanja, to jest, predomisliti se, promeniti namere.“* Međutim, sve to svodi se na istu ideju: vratiti se. Pitanje koje se postavlja u vezi s tim je: Gde i čemu da se vratimo? Tekst u Jevanđelju po Mateju 18,3. pomaže nam da shvatimo o čemu Isus zapravo govori: „Zaista vam kažem, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, nećete ući u Carstvo nebesko.“

U ovom trenutku verovatno pomišljate na razgovor koji je Isus vodio sa Nikodimom, koji Ga je pitao: „Kako se može čovjek roditi kad je star? Eda li može po drugi put ući u utrobu matere svoje i roditi se.“

(Jovan 3,4)

U to vreme deci je jedva bilo dopušteno da govore. Od njih se očekivalo da stoje u pozadini, zajedno sa ženama. Međutim, Isus kaže da je biti kao dete, neophodan uslov da bismo imali mesto u Njegovom carstvu! Sasvim suprotno, jevrejske vođe bi rekle: „Isuse, otišao si predaleko!“

Vratiti se negde podrazumeva da ste tamo već bili, ali da sada niste. U Jevanđelju po Mateju 18,1-4. Isus ističe taj cilj drugim rečima. Cilj koji nam On postavlja je da budemo kao malo dete. Međutim, ljudi kojima se Isus obraćao nipošto nisu bili mala deca. Mnogi od njih imali su posao i porodicu. Bili su to pojedinci koji su utrljali put čitavom čovečanstvu. Pa ipak, Isus im govori da se vrate u detinjstvo, u dane kada nisu bili nezavisni. Kao što su nekada zavisili od brige svojih roditelja, tako sada zavise od Božje brige za njih.

Isus kaže da je biti kao dete, neophodan uslov da bismo imali mesto u Njegovom carstvu!

ODGOVORITE

1. Pošto je očigledno nemoguće da postanemo mala deca u fizičkom, bilo bi krajnje neodgovorno da postanemo deca u intelektualnom i emotivnom smislu. U kojoj životnoj veličini nas Isus onda poziva da se vratimo u detinjstvo?

2. Šta možemo naučiti od samog Isusa koji je na najbolji način primerom pokazao šta znači postati kao malo dete?

Amir A. Dejvis, Fol Krik, Oregon, SAD

* Bible Study Tools, <http://www.biblestudytools.com/lexicons/greek/nas/strepho.html>.

Kako biti kao malo dete. Jednog dana učenici su prišli Isusu želeći da saznaju koji će od njih biti najveći u Njegovom nebeskom carstvu. On je pokazao na malo dete i odgovorio: „Zaista vam kažem, ako se ne povratite i ne budete kao djeca, nećete ući u Carstvo nebesko. Koji se, dakle, ponizi kao dijete ovo, onaj je najveći u Carstvu nebeskome.“ (Matej 18,3.4) To je, dakle, početak prave veličine.

Čitajte Efescima 4,31.32. Isus nije rekao učenicima da budu „detinjasti“, već da budu nevini i zavisni poput malog deteta. „U biblijska vremena, žene i deca nisu imali nikakva prava i u mnogim slučajevima bili su žrtve ugnjetavanja“ (naročito ako su bili bez oca; videti: Jakov 1,27). Oni su bili slabi i zavisni od drugih.“*

Kako možeš postati spreman da oprostiš. Naš Bog oprašta. Od Edemskog vrta do danas On priželjkuje da Mu priđemo i zatražimo oprostaj. On strpljivo čeka da od Njega zatražimo oprostaj, a kada to učinimo, daje nam ga istog trenutka. Međutim, On ne želi da bude Jedini koji prašta i zato nam je naložio da praštamo onima koji su zgrešili protiv nas (Luka 17,3.4; Efescima 4,32). Ako želimo da budemo kao Hristos, biće nam data sposobnost da praštamo.

Nespremnost da oprostimo drugima koštaće nas spasenja.

„A kad stojite na molitvi, praštajte ako što imate na koga: Da i Otac vaš, koji je na Nebesima, oprost vama pogriješke vaše.“ (Marko 11,25) Ako mi ne praštamo drugima, ni On ne može da oprost nama (Matej 18,21-35). Nespremnost da oprostimo drugima koštaće nas spasenja.

Kako da se usredsredimo na Isusa. Pokušaji da steknemo mnogo novca i veliku imovinu sprečice nas da volimo Gospoda. Zapravo, sve ono čemu dopustimo da stane između nas i Boga, učiniće isto.

Kako da stavimo Boga na prvo mesto. „Nego išтите najprije carstva Božijega, i pravde Njegove, i ovo će vam se sve dodati.“ (Matej 6,33) Prema tome, manje vremena treba da provodite u svom automobilu, igricama, najboljim prijateljem, ili bilo čim drugim, u odnosu na vreme koje provodite sa Bogom.

ODGOVORITE

1. Kada ste posljednji put stavili Boga na prvo mesto, iznad svega ostalog?
2. Pomislite na neko dete koje poznajete. Na koji način možete postati kao to dete, u skladu sa onim što Isus uči.

Dženis Bous, Fort Vajt, Florida, SAD

* Andrews Study Bible, p. 1275.

Praštanje je nešto sa čime se mnogi bore. Lako je govoriti i teoretisati o tome, ali kako da to zaista i učinimo? Da li je praštanje osećanje? K. S. Luis je jednom prilikom rekao: „Biti hrišćanin znači oprostiti neoprostivo zato što je Bog oprostio neoprostivo u vama.“¹

Ovaj svet nas ne uči da praštamo na isti način kao što to Bog čini. Naprotiv, često nas uče da uzvratimo istom merom, da pokažemo svoju snagu i zauzmemo se za svoja prava. Ipak, jedan od najčešćih razloga koji ljudi navode kao opravdanje za nepraštanje je što to ne osećaju u srcu. Da bismo zaista oprostili, moramo imati Hristov duh i Njegovu krotost. Naše srce mora biti preobraženo. Jedino tada ćemo moći da praštamo.

Jedan rečnik definiše praštanje kao „čin ili proces opraštanja i primanja opraštanja“.² Dakle, ono nije definisano kao osećanje. Isus kaže: „Ne sudite, i neće vam se suditi; i ne osuđujte, i nećete biti osuđeni; opraštajte, i oprostiće vam se.“ (Luka 6,37)

Iako je u našoj ljudskoj prirodi da se opiremo da oprostimo onima koji su se ogrešili o nas, i mediji nas ohrabruju da im se svetimo, Bog nas uči nečemu potpuno suprotnom. Moramo imati na umu sledeće: „Praštanje nije neki povremeni čin, to je trajni stav“³ (Martin Luter King Jr.) Da bismo zaista imali duh praštanja u srcu, ne smemo ga čuvati samo za određene okolnosti i prilike. Moramo neprekidno težiti da imamo mir, a ne da osećamo gnev prema ljudima, bez obzira šta su nam učinili. Moramo postići da nam taj mir ne bude neki strani pojam, već stanje našeg uma. Hristos je pokazao takvu безусловnu ljubav prema onima koji su Ga mrzeli, pljuvali i konačno ubili.

**U našoj ljudskoj
prirodi je da
se opiremo da
oprostimo onima koji
su se ogrešili o nas.**

ODGOVORITE

1. Koje još primere praštanja pronalazimo u Bibliji?
2. Kako možete negovati stav praštanja čak i kad nam kultura i mediji kažu da praštanje nije važno?

Metju Šefer, Mekdonald, Tenesi, SAD

1. goodreads, <https://www.goodreads.com/quotes/103229-to-be-a-christian-means-to-forgive-the-inexcusable-because>.
2. The Oxford Dictionary, www.oxforddictionaries.com/us/.../forgiveness.
3. goodreads, <https://www.goodreads.com/quotes/57037-forgiveness-is-not-an-occasional-act-it-is-a-constant>.

ZAKLJUČAK

Ono čime se hranimo polako postaje deo nas. Tekst u 2. Mojsijevoj 20,3 uči nas da obožavanje bilo čega ili bilo koga osim Boga predstavlja kršenje prve zapovesti. Taj tekst ne može biti jasniji. Kad Bogu damo prednost nad svim drugim, naši će ovozemaljski prioriteti oslabiti. „Mi pak svi koji otkrivenijem licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.“ (2. Korinćanima 3,18) Alkoholici koji obožavaju žestoka pića uništavaju svoju porodicu. Zavisnici od pornografije, opsednuti seksom, ne znaju šta znači imati celovit odnos pun ljubavi. Ali, ako ste zainteresovani za Boga i hrišćanske vrednosti, i usmerite svoj pogled u Isusa, to će vas osloboditi zavodljive privlačnosti ovog sveta. „Hranite se“ Njime i On će polako postati deo vašeg života i vas samih.

RAZMOTRITE

- Molite se po ZOMŽ obrascu: (Z)ahvalite Bogu za sve što je učinio za vas. Pokažite (O)božavanje prema Njemu koji vam je dao da imate lični um i dopustio vam da donosite sopstvene odluke. (M)olite Ga da vas osnaži da vas iskušenja ne bi poljuljala (1. Korinćanima 10,13). Izlivajte svoje (Ž)aljenje pred Bogom, moleći Ga da vam oprostí za sve one prilike u kojima ste, u svojoj zanesenosti, stvarima ovog sveta dali prednost nad Njim.
- Naučite napamet Priče Solomunove 3,6: „Na svijem putevima svojim imaj Ga na umu, i On će upravljati staze tvoje.“
- Pomažite mladima. Sprijateljite se sa mlađom decom u vašoj crkvi. Samo vaše pristustvo, interesovanje koje pokazujete za njihov život i to što ih prihvatate takve kakvi jesu može mnogo značiti.
- Napravite listu „za“ i „protiv“ toga da Bog bude vaš prvi prioritet. Možda ćete se iznenaditi koliko je teško pronaći argumente „protiv“.
- Učite na primerima iz životinjskog sveta kako „roditelji“ brinu o svojim mladuncima hraneći ih tek toliko da zadovolje njihovu glad. Za svakoga, a naročito za one koji se bore sa svojim navikama u ishrani, važno je da se usredsrede na zadovoljenje gladi, i da tu stanu.
- Iskoristite jedan dan u toku ove sedmice da biste napravili pauzu od aktivnosti na koju trošite dosta vremena. Na primer, ako je vaša omiljena TV emisija u utorak, zamenite je za razgovor sa prijateljem, ili proučavanje Reči.

POVEŽITE

Matej 6,24.33; Jovan 3,30.

Elen G. Vajt, Božja zadivljujuća blagodat, str. 21.

Mike Hayes, God's Law of First Things: Being Blessed Begins with Putting God First.

Darijus Ričmond, Balbek, Liban

Pouka 10

Od 28. maja do 3. juna 2016.

Isus u Jerusalimu

*»Zar nijeste nikad čitali u Pismu: Kamen koji odbaciše zidari,
onaj posta glava od ugla; to bi od Gospoda
i divno je u vašijem očima.«
(Matej 21,42)*

Kada je otac odsutan iz kuće javlja se osećanje nesigurnosti i neizvesnosti. Ako je duže odsutan, porodica počinje da brine da li će se uopšte vratiti. U Ugandi je jednom prilikom došlo do sukoba između dva susedna sela. Stanovnik jednog sela ubio je kopljem vođu drugog sela. Posle toga, on i njegova porodica živeli su kao begunci u udaljenim selima, strahujući od posledica. Nakon dve decenije takvog življenja, ovaj čovek i njegova porodica vratili su se u svoje selo sa namerom da tu i ostanu.

Meštani su ga tužili sudu zbog ubistva i osuđen je na sedam godina zatvora. Posle godinu dana razboleo se od dizenterije. Njegovi neprijatelji, znajući da neće preživeti, poslali su poruku njegovoj porodici: „Otac se vraća kući sledeće

Bog nas nije napustio. Došao je da nas potraži.

sedmice. Oslobođen je zbog pogoršanog zdravlja.“ Zabrinutost zbog njegovog odsustva i osećanje neizvesnosti koje se nadvilo nad njegovom porodicom pretvorio se u radost i veselo iščekivanje. Kupili su posebnu hranu pripremajući se za njegov povratak. Njegova deca prolazila su selom veselo

zviždućuci. Da. On se zaista vratio, ali su njegova porodica i prijatelji doživeli strahovito razočaranje. Zapravo, njegovo telo vraćeno je da bi mogli da ga sahrane.

Ovaj svet je pao u greh kada su ljudi pojeli zabranjeni plod (1. Mojsijeva 3,6,7). To je prouzrokovalo bolno razdvajanje između ljudske porodice i Boga, našeg Stvoritelja i nebeskog Oca. Pa ipak, Bog nas nije napustio. Došao je da nas potraži (1. Mojsijeva 3,8). Ostao je u kontaktu sa ljudskom porodicom preko svojih proroka (Isaija 59,1-15). Obećao je da će nam poslati Spasitelja, iako će On morati da bude osuđen na smrt zbog naših grehova (Isaija 59,20; 61).

To nije bilo prazno obećanje jer je Spasitelj zaista došao. Živeo je među nama, propovedao, lečio bolesne, hranio gladne, vaskrsavao mrtve i vazneo se na Nebo, ali nam je najpre dao jedno pouzdano obećanje (Jovan 14,1-3). On će se vratiti kao Car slave da bi učinio kraj grešnoj prirodi i da bi jednom zauvek okončao svu našu zabrinutost i patnju. Da, obećanje o povratku našeg Spasitelja sasvim je pouzdano (Otkrivenje 22,7).

ODGOVORITE

1. Setite se koliko ste bili zabrinuti kada je neko koga volite bio dugo odsutan.
2. Podelite sa drugima kako ste se osećali u trenutku kada je ta osoba otišla, a kako kada se vratila.
3. Verujemo da će se Isus vratiti da bi nas poveo sa Sobom na Nebo. Koliko ste spremni za Njegov povratak? Šta možete, ako uopšte nešto možete učiniti, da biste se pripremili za Njegov drugi dolazak?

Kjaminjavandi Bendžamin, Luvero, Uganda

29. maj 2016.

SAKRIVENI HRAM

DOKAZ (Matej 21, 12, 13)

Ne

Zalazak Sunca u petak bio je nešto najlepše što sam doživio za vreme svoje posete Izraelju. Kod zida plača, ostatka drevnog hrama, gomila ljudi se tiskala u iščekivanju. Irodovog hrama odavno više nema, a istinitost Isusovog proročanstva o njegovom razorenju dokazuje i činjenica da je taj zid u stvari sazidan od kamenja iskopanog iz temelja nekadašnje građevine. Dok je Sunce tonulo, a gomila se zatalasala u pravcu zida, dva zvuka snažno su odjeknula – prvo mujezinov poziv na molitvu sa muslimanske džamije, a zatim prodorni i gromki ton šofara. Gomile mladih Jevreja, muškaraca i žena, pojavili su se iz obližnjih ješiva (koledža) veselo pozdravljajući početak svetih časova. Bio je to zaista nadahnjujući trenutak.

Međutim, u „četvrtom veku, ljudi su pokušavali da odrede zaboravljeni položaj nekadašnjih hramova Solomunovog i Irodovog. Jednostavno, nije bilo poznato gde su se ti hramovi nalazili“.¹ Toliko o izgubljenom identitetu!

Tekst u Jevanđelju po Mateju 21,12,13. govori o tome kako je Isus ušao u Hram i izagnao trgovce koji su uvek u velikom broju bili prisutni na svim turističkim lokalitetima. „Moj dom“, nazvao ga je On, dok je koračao kroz njegovo predvorje. Međutim, manje od 400 godina kasnije, od Hrama nije bilo ni traga. Potomci nekadašnjih vernika žalili su u to vreme zbog gubitka svoje religiozne ikone, ali imali su problema da se prisete Čoveka koji je taj hram nazvao svojim domom. Zaista ima razloga da se plače kod zida plača, kao što je i Isus plakao nad Jerusalimom. Isus je sebe proglasio „Gospodarem Subote“, a šofar se isto tako snažno oglašavao petkom uveče i u vreme dok je On boravio u Jerusalimu.

Izvan Novog zaveta, izveštaji o Isusu koji datiraju iz Njegovog vremena veoma su oskudni. Ipak, jevrejski istoričar Josif Flavije, pišući iz Rima 93. godine posle Hrista, beleži kako je Isus „pridobio mnogo Jevreja i Grka. On je bio Mesija... A pleme hrišćana, kako su ih nazvali posle Njegovog vremena, do danas još uvek nije nestalo“.²

Obećanje ostaje, iako od Hrama imamo još samo zapadni zid: „Iznenada će doći u crkvu svoju Gospod, kojega vi tražite, i anđeo zavjetni.“ (Malahija 3,1)

Vreme je da se šofar najodlučnije oglasi. On dolazi!

ODGOVORITE

Zašto su verske vođe smatrale tako uvredljivim Isusovo proročanstvo da će „ovaj Hram“, ako ga oni razore, biti ponovo podignut za tri dana?

Linkoln Stid, Hagerstaun, Merilend, SAD

1. Base Institute, „Temple“, <http://www.baseinstitute.org/pages/temple/22>.

2. *Jewish Antiquities*, <http://www.josephus.org/testimonium.htm>.

Prorečeni dolazak (Jezdra 3,12; Agej 2,6-9; Zaharija 9,9; Matej 21,1-11)

Radosni povici prilikom postavljanja temelja Hrama i uzvikivanje „Osana Sinu Davidovu“, prilikom Hristovog pobjedonosnog ulaska u Jerusalem, izražavali su nadu koju je narod imao u Isusa kao Mesiju. Matejev izvještaj o veličanstvenom ulasku, Cara na magaretu, ne može se ispravno razumeti ukoliko ne sagledamo Isusa u svjetlu Njegove misije kao Otkupitelja sveta. Ovozemaljski osvajači su se,

kao što je poznato, vozili u kolima koja su vukli konji, a ne magarci. Ulazak na magarcu označavao je poniznost kojom se odlikovala Isusova priroda i misija. Načinom na koji je živio, On je ostavio primer svojim budućim sledbenicima. Zato je više puta ponovio da Njegovo carstvo nije od ovoga sveta (Jovan 18,36), i da je On došao da čini volju Oca koji Ga je poslao (Jovan 6,38.39).

**Naše spasenje je
kupljeno i besplatno
se daje svima,
koji se pozovu na
Isusove zasluge.**

Isus u Hramu (2. Mojsijeva 19,6; Matej

21,12-17; Rimljanima 4,13-16; Otkrivenje 14,6-13)

Isus je pri kraju svoje zemaljske službe, ušao u Hram da ga očisti od svih koji su bili prisutni iz pogrešnih razloga, uključujući i one koji su Očev dom pretvorili u hajdučku pećinu. Vera i bogoslužjenje uvek treba da budu glavni činoci u našem životu, naročito kako se približavamo kraju vremena. Naše pobude, dela i odluke biće vođene od strane onoga kome služimo. Naša večna sudbina zavisice od toga kome smo odlučili da ukažemo slavu i čast. Dok se treća anđeoska poruka objavljuje s ciljem da se svet pripremi za konačni sud, iskreni Božji vernici pozvani su da izađu iz Vavilona.

Nema plodova (1. Mojsijeva 6,13; 15,16; 19,24; Matej 21,18-22; Dela apostola 6,7; Luka 9,56; Otkrivenje 22,11)

Donošenje plodova je važan znak duhovnog rasta. Dok nas Hristos poziva da boravimo u Njemu, mi treba da prepoznamo jedini siguran način na koji možemo preživeti duhovni rat i biti osposobljeni da donosimo plodove dostojne tog poziva (Jovan 15,5). Hristos odseca granu koja ne donosi plod, a rodnu granu orezuje da bi rodila još više (2. stih). Da li činjenica što smo još uvek ovde dokazuje koliko smo (ili nismo) bili plodonosni u poslednje vreme? Petar nas podseća da „ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje“ (2. Petrova 3,9) Kroz celu istoriju, Božji narod je doživljavao izlivanje Njegovih sudova, ali ne bez upozorenja (1. Mojsijeva 6,13; 19,24). Bog je obezbedio naše spasenje, ali mi moramo sami da odlučimo – da li ćemo živeti za Njega i donositi plodove, ili ćemo živeti za sebe i suočiti se sa sudom (Otkrivenje 22,11).

Kamen (Psalam 51,7; 118,22.23; Danilo 2,34; Matej 21,33-46)

Davidov vapaj za očišćenjem i želja da bude opran i čist kao sneg, predstavlja primer života koji prolazi kroz preobražaj i teži istinskoj promeni srca. Mnoge duše koje se još uvek nalaze na pogrešnom putu u jednom trenutku odgovoriće na pozive Svetog Duha, koji ih vodi da priznaju Hrista kao jedini Izvor radosti i mira u sadašnjem životu i jedinu Nadu za večni život. Isaija naziva Hrista divnim Savetnikom, Knezom mira, večnim Ocem (Isaija 9,6). On je Emanuilo – Bog sa nama (Isaija 7,14; Matej 1,23). On je bio, On jeste i On će biti naš večni Otac i Njegov carstvo zauvek će trajati (Otkrivenje 1,8). On koji je jedanput bio odbačen od onih za koje je došao da umre (Matej 21,33-46), doći će ponovo u slavi sa svojim anđelima, i ugledaće Ga svako oko, uključujući i one koji su Ga proboli (Otkrivenje 1,7). Najveća patnja zadesiće one koji ne prihvate Njegovu spasonosnu blagodat dok još mogu. Oni će vikati stenama i gorama da padnu na njih i sakriju ih od „od lica Onoga što sjedi na prijestolu, i od gnjeva Jagnjetova“. (Otkrivenje 6,16)

Cena blagodati (Matej 22,1-15; Otkrivenje 19,7.8)

Svadbena odeća označava Hristovu pravednost u koju će On odenuti sve koji priđu Bogu preko Njega (Matej 22,1-14). Hristos izjavljuje da neće izbaciti nikoga ko dođe k Njemu (Jovan 6,37). Jovan opisuje Drugi dolazak kao radostan događaj kada će se Jagnje venčati sa svojom Nevestom (Otkrivenje 19,7.8). I Matej i Jovan koriste sliku venčanja. Međutim, u Matejevom pripovedanju vidimo da oni za koje je gozba pripremljena ne mare za poziv koji su primili, uprkos činjenici da je za one koji se pojave obezbeđena naročita odeća koju Jovan opisuje kao „svilu čistu i bijelu“. (Otkrivenje 19,8) To je Isusov čisti karakter, koji sve nas osposobljava da živimo u Njegovom prisustvu kada se bude vratio u slavi.

Isus je na krstu objavio da je sve plaćeno uzviknuvši: „Svrši se!“ (Jovan 19,30). Naše spasenje je kupljeno i besplatno se daje svima, koji se pozovu na Isusove zasluge. Prorok Isaija je to opisao na sledeći način: „Ali On bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja; kar bješe na Njemu našega mira radi, i ranom Njegovom mi se iscijelismo.“ (Isaija 53,5)

ODGOVORITE

1. Kao marljivim istraživačima svetih spisa, Jevrejima nije nedostajalo znanje o Mesijinom dolasku, niti o načinu na koji će se On pojaviti. Šta ih je onda sprečilo da Ga prihvate kao Onoga koji jeste?
2. Zašto je svadbena odeća toliko važna da niko bez nje ne može da prisustvuje svečanosti?

Pol D. Kavanguzi, Braknel, Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

„Hristos je prvoga dana sedmice pobedonosno ušao u Jerusalim. Mnoštvo koje se sjatilo da Ga vidi u Vitaniji, sada Ga je pratilo željno da vidi kako će biti primljen. Mnogo naroda uputilo se u grad da svetkuje Pashu, pa su se i oni pridružili mnoštvu koje je pratilo Isusa... Drveće je bilo zaodenuo u zelenilo, a njihov cvet širio je nežan miris. Novi život i radost oživljavali su ljude. Nada u novo carstvo opet se budila...“¹

„U ovom jedinstvenom pobedonosnom prizoru svog zemaljskog života, Spasitelj je mogao da se pojavi u pratnji nebeskih anđela najavljen Božjom trubom, ali takvo predstavljanje bilo bi u suprotnosti sa ciljem Njegove misije, suprotno zakonu koji je vladao Njegovim životom. Ostao je veran skromnom položaju koji je prihvatio. On je morao da nosi teret čovečanstva sve dok svoj život nije dao za život sveta.“²

„Jerusalim je bio dete Njegovog staranja...“

„Kada je povorka stigla na vrh brežuljka i počela da se spušta u grad, Isus je zastao, i sa Njim celo mnoštvo. Pred njima je stajao Jerusalim u svoj svojoj slavi, okupan sjajem zalazećeg Sunca. Hram je privlačio sve oči... Hram je dugo bio ponos i slava jevrejskog naroda.“³

„Isus je netremice gledao ovaj prizor, a uzvici velikog mnoštva... utihnuli su. Sve oči bile su upravljene Spasitelju, očekujući da na Njegovom licu vide divljenje koje su sami osećali. Ali umesto toga videli su oblak tuge. Bili su iznenađeni i razočarani kada su ugledali Njegove oči pune suza i Njegovo telo koje se ljuljalo kao drvo pred naletom oluje, dok se jauk bola oteo sa Njegovih drhtavih usana kao iz dubine slomljenog srca.“⁴

„Isusu je bila poznata strašna odmazda koja će doći na osuđeni grad. Video je Jerusalim opkoljen vojskom, opsednute stanovnike kako umiru od gladi... Posmatrao je Golgotu na kojoj će biti podignut, tako gusto pokrivenu krstovima kao šuma drvećem. Video je jadne stanovnike kako trpe na napravama za mučenje i razapeti na krstu, divne palate razorene, Hram u ruševinama, od čijih masivnih zidina nije ostao ni kamen na kamenu, dok je grad bio preoran kao polje...“⁵

„Jerusalim je bio dete Njegovog staranja i kao što nežni otac tuguje zbog zabludelog sina, tako je i Isus plakao nad voljenim gradom.“⁶

Lin Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

1. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 569. original
2. Isto, str. 571. original
3. Isto, str. 575. original
4. Isto.
5. Isto, str. 577. original.
6. Isto.

1. jun 2015.

DRVO MANGA MOŽE DA RAZOČARA

PRIMENA (Matej 10,21-22; 21,18-19; Luka 10,25-37; 13,6-9)

Sr

U Ugandi kao i u drugim manje razvijenim zemljama, deca ponekad žive i po nekoliko kilometara daleko od škole. Stoga, svakog jutra grupe dece iz određene oblasti pešače zajedno do škole, i uveče se zajedno vraćaju.

Najprisutnije drvo koje rađa voće u Ugandi je drvo manga. Osim što ukrašava ivičnjake stvarajući senku i donoseći izvanredan plod, ono raste i u školskim dvorištima i privatnim baštama.

Mnoga drveta manga u Ugandi su visoka i stara. Ona imaju debelu kupolu od lišća koje otežava penjanje i pristup plodovima, osim ako niste iskusan penjač male težine koga mogu da podrže tanke grane koje nose grozdove ukusnih plodova.

Ujutru na putu do škole, i uveče kada se vraćaju kući, deca gađaju kamenjem ta drveta da bi oborila plodove manga koji ležerno vise. Rodna drveta i tlo ispod njih nose ožiljke tog kamenovanja. Oguljena kora, opalo lišće, truli plodovi, napola pojedeni plodovi, kamenje i komadi drveta leže kao gomila smeća oko šumaraka manga stvarajući ružno okruženje koje neprijatno zaudara, ukoliko se niko ne potruđi da sve to očisti.

Zbog svega toga, neka drveta mango su izgleda razvila strategiju opstanka koja se sastoji iz dva dela:

1. Razvijaju trajno lišće tokom cele godine.
2. Ne cvetaju, pa samim tim, ne donose ni plod.

Na taj način, drvo mango više ne privlači pažnju gladnih đaka. Tako živi u miru i spokojstvu. Međutim, njegov mir je kratkog veka, zato što trgovci drvenim ugljem vole da ga poseku da bi pravili ugalj koji se dobro prodaje kao gorivo u urbanim sredinama.

Da li i vi nemate ploda kao kamenovano drveće zato što ste razvili osobine koje ne daju plod? Da li ste vi drvo koje, zbog svoje neplodnosti, uživa u miru, spokojstvu, tišini? Bog nas je stvorio sa određenim ciljem – da slavimo Njegovo ime tako što ćemo tvoriti Njegovu volju (1. Mojsijeva 1,28; Matej 19,17-22; Luka 10,25-37).

ODGOVORITE

1. Ispričajte u razredu svoje iskustvo sa nekom voćkom.
2. Da li ste ikad bili razočarani zato što ste naišli na nerodnu voćku?
3. Da li ste kao drvo koje je okruženo smećem? Koliko često obnavljate svoje posvećenje Isusu i svoj duhovni život kroz molitvu i razmišljanje o Njegovoj reči?
4. Ljudi koji imaju mango drveta moraju često da čiste i sakupljaju plodove da ne bi propali. Koliko često uzdizete duhovni život svojih bližnjih, vernika svoje crkve, ili prijatelja? Koje duhovne navike morate da očistite da bi vaš duhovni plod mogao da napreduje i bude zdrav?

Mukasa Stefan, Kampala, Uganda

Kada je Isus rekao mladoj Crkvi: „Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha“ (Matej 28,19), On je nameravao da taj nalog odzvanja kroz život naraštaja, sve do Njegovog drugog dolaska. Vi možete odučiti da zanemarite taj poziv i pretvarate se da je propovedanje Jevanđelja nečiji tuđi posao. Možete reći i da ste previše zauzeti i da nemate dovoljno vremena, da činite sve što je u vašoj moći da biste bili dobar hrišćanin, da ste bez premca u davanju desetka, i da ste sagradili nekoliko crkava. A da li je sve to dovoljno?

Nečinjenje nečega daje sotoni još odrešenije ruke nego što inače ima.

Kad uhvatite sebe kako mislite da je stvaranje učenika nečiji tuđi posao, samo se setite da je to upravo ono što sotona želi da mislite. Na taj način, on je slobodan da propoveda svoje „Jevanđelje“ gde god i koliko god može. Setite se, takođe, da on ima još opasniji plan od toga da ljude samo ubeđuje da krše Deset zapovesti. On je odlučan u nameri da hrišćane navede da se osećaju slabim, bezvrednim i nedostojnim da budu deca Ugaonog kamena. Nasilje i druga zla koja danas haraju svetom, veran su odraz Nojevog vremena u kome je Bog odlučio da učini kraj svemu.

Dok razmišljate o Božjim zapovestima, možda bi bilo dobro da uzmete u obzir činjenicu da čak i nečinjenje nečega ima dalekosežne posledice. Nečinjenje daje sotoni još odrešenije ruke nego što inače ima. Shvatanje da su Božje zapovesti ono za šta treba da živite predstavlja tek pola puta. Živeti svakoga dane u veri predstavlja drugu polovinu. Kao i Matej, treba da se usredsredimo na činjenicu da je Isus obećani Mesija i da se naše spasenje nalazi samo u Njemu, Onome o kome su proroci govorili. To podrazumeva i da sledimo Njegove zapovesti.

Možda se najveće ohrabrenje protiv sotoninih spletki može naći u Jevanđelju po Mateju 21,21: „Zaista vam kažem: Ako imate vjeru i ne posumnjate, ne samo smokveno učinićete, nego i gori ovoj ako rećete: Digni se i baci se u more, biće.“

Dakle, kad odlučite da rastete u veri poštujući Božje zapovesti, imajte na umu da je Isus, kada nam je naložio da objavljujemo Jevanđelje, obećao i da će biti sa nama „u sve dane do svršetka vijeka“. (Matej 28,20)

ODGOVORITE

1. Na koji način možete propovedati Jevanđelje, a da ne stojite za propovedaonicom?
2. Šta preduzimate da bi vaša vera svakodnevno raste i da budete u stanju da odolite sotoniskim taktikama?

C. K. Džafet, Kampala, Uganda

ZAKLJUČAK

U Jevanđelju po Mateju 20,27.28. Isus je rekao: „I koji hoće među vama da bude prvi, da vam bude sluga. Kao što ni Sin Čovječij nije došao da Mu služe, nego da služi i dušu svoju da u otkup za mnoge.“ Isus je večni Bog, Onaj koji je sve stvorio. On je ovde na zemlji živeo životom sluge, ispunjavajući potrebe izgubljenih, bolesnih, napaćenih, a ipak mnogi Ga nisu voleli. Kakvo samoodricanje! Kakvo odricanje od sebe! Mi jedva možemo to da razumemo! Isus je došao u Jerusalim, ne da bi bio krunisan kao ovozemaljski car, kao što su se mnogi nadali i očekivali, već da bi nas radi bio učinjen „griješom, da mi budemo pravda Božija u Njemu“. (2. Korinćanima 5,21)

RAZMOTRITE

- Održite službu u petak uveče usredsređujući se, ne na zabranjeni plod, već na plodove Svetog Duha (Galatima 5,22.23). Razgovarajte o karakteristikama svakog od tih plodova. Kako je Hristos u svom životu utelovio svaki od njih? Donesite odluku šta bi vaš razred mogao da učini za svoju crkvu i/ili društvenu zajednicu što bi omogućilo da se ti plodovi vide. Zatim primenite taj plan.
- Pretražite Internet da biste našli primere nadgrobnih spomenika, ili posetite groblje da biste videli kakvi sve tipovi nadgrobnih spomenika postoje. Zapazite koja vrsta kratkih informacija se nalazi na tim spomenicima. Zatim skicirajte nadgrobnni spomenik ili izvajajte jedan od gline. Budući da smo pozvani da razvijamo hristolike osobine, šta biste želeli da nadgrobnni spomenik govori o vama?
- Otpevajte ili odsvirajte himnu „Na večitoj steni zidamo“, *Hrišćanske himne*, br. 265.
- Pretražite zaostavštinu Elen G. Vajt da biste videli šta je ona pisala o Božjoj i Hristovoj pravednosti –<https://egwwritings.org/>.

POVEŽITE

Psalmi 37,28; 112,6; Priče Solomunove 21,3; Matej 6,33; Filibljanima 4,8.

Elen G. Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 295. original; Čežnja vekova, str. 597-600. original

The Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists, „The Experience of Salvation“; „Growing in Christ“, <https://www.adventistbiblicalresearch.org/materials/adventist-heritage/fundamental-beliefs-seventh-day-adventists>.

Lin Bruer, Frederik, Merilend, SAD

Pouka 11

Od 4. do 10. juna 2016.

Događaji poslednjih dana

*»Jer koji se podiže, poniziće se,
a koji se ponižuje, podignuće se.«*

(Matej 23,12)

4. jun 2016.

DOVRŠI TRKU!

UVOD (Matej 23,12)

Su

Na jednoj radio-stanici slušao sam emisiju u kojoj je neki propovednik govorio o Drugom Hristovom dolasku. Izneo je priču o trkaču na duge staze koji je bio favorit na državnom prvenstvu u maratonu. On je dve godine trenirao za tu trku i bio je spremniji nego ikada. Mediji nikad nisu propuštali priliku da povoljno govore o njegovim dostignućima. Konačno je došao i dan trke i, kao što se očekivalo, ovaj čovek je prvi stigao na cilj. Ali, na svoje zaprepašćenje, nije dobio zlatnu medalju. Medalju je dobio čovek koji je stigao poslednji. Pravi pobednik se naljutio i nije oklevao da uđe u raspravu sa sudijom: „Zar nisam ja prvi prešao crtu? Zar ne treba da dobijem priznanje zato što sam stigao prvi? Dve godine sam trenirao za tu nagradu!“

O trci za večni život, Isus je rekao: „Tako će biti posljednji prvi i prvi posljednji; jer je mnogo zvanih a malo izbranih.“ (Matej 20,16) U ovom stihu pronalazimo savet kako da živimo, dok čekamo da se Hristos vrati. Ako se uzdižemo iznad drugih, u vreme suda bićemo poniženi. Ali, ako budemo ponizni, onda ćemo biti uzvišeni. Nije bitno da li ćemo na cilj stići prvi ili poslednji. Ono što je Bogu važno je da, ipak, stignemo na cilj. Da bismo uspeli u tome, moramo se osloboditi ponosa, pohlepe i sebične ambicije. Te crte nas sprečavaju da dovršimo trku za večni život i na taj način obezvređuju Isusovu krv koja je prolivena za nas.

Isus nam otkriva kako treba da čekamo Njegov povratak i šta možemo da očekujemo: „Jer će mnogi doći u ime Moje govoreći: Ja sam Hristos. I mnoge će prevariti. Čućete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer treba da to sve bude. Ali nije još tada posljedak. Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biće gladi i pomori, i zemlja će se tresti po svijetu... I propovjediće se ovo Jevandjelje o Carstvu po svemu svijetu za svjedočanstvo svijem narodima. I tada će doći posljedak.“ (Matej 24,5-14)

Događaji poslenjih dana nisu samo informativnog karaktera. Oni nas pripremaju za Drugi dolazak tako što nas približavaju Hristu.

Soloman Kupusami, Durban, Južna Afrika

**Isus nam otkriva
kako treba da
čekamo Njegov
povratak.**

Budite trezni (Matej 23; Galatima 3,29; 1. Solunjanima 5,6)

U 1. Solunjanima 5,6, Pavle piše da treba da budemo trezni. Šta znači biti trezan? Kada to kaže, on misli i doslovno i figurativno. Mi treba da budemo trezveni, ozbiljni, osetljivi, ali i iskreni. Te crte će nam pomoći da nas sotona ne prevari.

U 23. poglavlju Matejevog Jevanđelja Isus nas upozorava da postoje „slepe vođe“. Kako je moguće da vođa bude slep? Da bi vas neko vodio, morao bi da zna kuda ide. Isus govori o ljudima na visokom položaju i o tome kako oni, u stvari, mogu biti licemeri. To je nešto poput one izreke: „Radi kao što ti govorim, a ne kao što ja radim.“

Ljudi su se ugledali na fariseje i književnike. Sledili su njihova uputstva. Međutim, Isus kaže da su oni sebe smatrali boljim od svih drugih. Mislili su da mogu drugima da govore šta treba da rade, a sami da se ponašaju kako hoće. Voleli su zvučne titule i visoke položaje, jer im je to davalo veću moć. Iako su prema narodu postupali rđavo, verovali su da to mogu nadoknaditi svojim „dugim molitvama“. (14. stih) Ljude možda možemo zavarati, ali nemojmo smetnuti sa uma da služimo svemoćnom Bogu koji sve čuje, vidi i zna.

Dok smo mladi, treba pažljivo da oderdimo kakve ljude ćemo slediti (2. Timotiju 3,1-6). Da. Naši pastori, starešine i vođe subotne škole su tu da nam pomognu. Međutim, uvek treba da gledamo u Hrista, da tražimo Njegovo vođstvo i sledimo Njegov put pre svih drugih.

Stražite (Matej 24,1-14; Jovan 12,25; 1. Solunjanima 5,6)

Osim što treba da budemo trezni (bistre glave), treba i da stražimo (1. Solunjanima 5,6). Tekst u Jevanđelju po Mateju 24,4-14. opisuje znake koji ukazuju na poslednje dane. Isus nam kaže da treba da budemo svesni postojanja prevara.

Stihovi 23-26. uče nas da će biti lažnih viđenja o Isusu u poslednjim danima. Lažni proroci i lažni hristosi činiće čuda. Stoga, ne dozvolite da vas prevare. Mi treba da poznajemo znake kraja i opomene koje nam Biblija daje, jer tako nećemo biti zavedeni. Tekst iz Jevanđelja po Mateju 24,6,7 ističe da će biti ratova i glasova o ratovima, da će ustajati narod na narod i carstvo na carstvo. Biće i gladi, zaraznih bolesti i zemljotresa.

Luka u 21. poglavlju svog Jevanđelja ponavlja Matejev izveštaj i kaže da će, u vreme kada narodi budu ustajali na narode, i Jerusalim pasti. Tada ćemo znati da je došao kraj. Svi ratovi koji se vode u ovom trenutku, smrtonosne bolesti, nehumanost jednih ljudi prema drugima, nisu nikakva slučajnost. To su sve znaci Hristovog skorog povratka.

**Potrebno je da
budemo i duhovno
i emocionalno
spremni za događaje
poslednjih dana.**

Tekst iz Jevanđelja po Jovanu 12,25. glasi: „Koji ljubi dušu svoju izgubiće je, a ko mrzi na dušu svoju na ovom svijetu, sačuvaće je za život vječni.“ Većina bogatih i moćnih ljudi misli da imaju najbolje što ovaj život može da pruži. Njihove karijere zaista su u usponu. Oni imaju sve što im je potrebno i što žele, a i mnogo više od toga. Zašto ne bi voleli svoj život? To je život kakav i mnogi od nas možda priželjkuju. A da li je to život koji Bog želi za nas? Da li bi nam takav način života zapravo omogućio da lakše zalutamo od Boga?

U tekstu iz Jevanđelja po Jovanu 14,2.3. Isus kaže: „Mnogi su stanovi u kući Oca Mojega. A da nije tako, kazao bih vam: Idem da vam pripremam mjesto. I kad otidem i pripremam vam mjesto, opet ću doći i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja.“

Možemo slobodno reći da Bog želi da imamo večni život. Tačno je, put hrišćanina neće biti lak, ali moramo istrajati, jer je večni život, u kome više neće biti bola i patnje, zaista dobar život.

Obučeni (Matej 24,27-31.36.42-51; 1. Solunjanima 5,8; Otkrivenje 1,7; 19,16)

Potrebno je da budemo i duhovno i emocionalno spremni za događaje posljednjih dana. Tekst u 1. Solunjanima 5,8. kaže da treba da se obučemo u „oklop vjere i ljubavi, i s kacigom nada spasenija“. Dvadeset četvrto poglavlje Matejevog Jevanđelja iznosi stvarne znake koji nam govore da se Isus vraća. On može ponovo da dođe tek kada se svi znaci ispune i kada Jevanđelje bude propovedano svim narodima (14. stih). Kada se sve to bude odigralo, Zemlju će obaviti velika tama. Znak će se pojaviti na nebu i ugledaćemo Isusa kako se vraća u velikoj sili i slavi. Kada se bude vratio, tačno ćemo znati ko je On (Otkrivenje 1,7; 19,16). Međutim, moramo Ga već sada poznavati da bismo Ga tada prepoznali. Tekst u 2. Timotiju 3,16. glasi: „Sve je Pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljanje, za poučavanje u pravdi.“

ODGOVORITE

1. Kako gledate na događaje koji se odvijaju oko nas? Da li verujete da su to događaji o kojima se govori u Bibliji? Objasnite.
2. Gde vidite sebe kroz 10 godina? Ako Isus bude došao sutra, sledeće sedmice, sledećeg meseca, sledeće godine, ili kroz pet godina, hoćete li biti spremni da pođete sa Njim? Ako niste sigurni u to, koje promene možete uvesti u svoj život da biste sigurno bili spremni kada On dođe?

R. Melisa Naido, Vudherst, Durban, Južna Afrika

Pored sve užurbanosti današnjeg sveta – pored porodice, prijatelja, posla, škole i igre – da li ikad zastanete i pomislite koliko smo blizu Hristovog drugog dolaska? Da li se svakodnevno oslanjate na Njegova obećanja?

„...Hristos se vraća na Zemlju u pratnji otkupljenih i mnoštva anđela. On poziva zle da stanu da prime svoju kaznu. Nepregledno mnoštvo, kao pesak na morskoj obali, izlazi iz svojih grobova noseći na sebi tragove bolesti i smrti...

Svi se okreću da bi posmatrali slavu Božjeg Sina. Čete zlih jednoglasno uzvikuju: 'Blagosloven koji ide u ime Gospodnje!' (Matej 23,39)¹

Danas moramo slaviti i hvaliti Boga.

„Ako ste ispravni pred Bogom danas, onda ste spremni ukoliko On danas dođe. Ono što nam treba je Hristos u nama, nada slave. Želeli bismo da osetite duboku i ozbiljnu čežnju za pravednošću Isusa Hrista. Vaša stara, pocepana haljina samopravednosti neće vam obezbediti ulazak u Nebo, ali haljina izatkana na nebeskom razboju – pravednost Isusa Hrista – hoće. Ona će vam omogućiti nasleđe među svetima. To je ono što nama treba. To je vrednije od sve ovozemaljske dobiti, od svih vaših farmi, čak i od svih počasti koje vam smrtna bića mogu dodeliti...

Da li se pojedinačno, svakodnevno pripremate da biste se mogli ujediniti sa nebeskom porodicom? Da li ste svadljivi ovde na ovom svetu? Da li iznalazite mane svojim ukućanima? Ako je tako, onda ćete im iznalaziti mane i na Nebu. Vaš karakter se proverava i isprobava u ovom životu, da bi se videlo da li ćete biti miroljubiv podanik Božjeg carstva na Nebu.

Gospod zahteva da danas obavimo dužnosti koje imamo i pretrpimo nevolje koje nas zadese. Danas treba da pazimo da ne vređamo nikoga ni rečju ni delom. Danas moramo slaviti i hvaliti Boga. Neprijatelja treba da pobedimo tako što ćemo danas pokazati živu veru. Danas moramo tražiti Boga i biti odlučni u tome da se ne smirimo, dok se ne nađemo u Njegovom prisustvu. Mi treba da stražimo, radimo i molimo se kao da je ovo poslednji dan života koji nam je darovan. Kakvom bi se silom i ozbiljnošću onda odlikovao naš život! Iz kakve blizine bismo sledili Isusa u svemu što činimo i govorimo.²

ODGOVORITE

1. Koji znaci ukazuju na Isusov dolazak?
2. Po čemu vidite da se ti znaci ispunjavaju?

Bernadine Haripersad, Feniks, Arizona, SAD

1. Ellen G. White, *The Great Hope*, condensed version, p. 50.
2. White, *In Heavenly Places*, August 8, p. 227.

Ako bismo osluškiivali svoju planetu uz pomoć stetoskopa, znali bismo da nešto nije u redu. Naša Zemlja je bolesna, moguće čak i u završnoj fazi, i svi znaci ukazuju da je kraj blizu. Simptomi obuhvataju ogromno povećanje političkog pritiska, opasnost od terorizma i česte prirodne nepogode. Dvadeset četvrto poglavlje Jevanđelja po Mateju pruža listu onoga što možemo da očekujemo, dok se približavamo kraju ovozemaljske istorije. Lista znakova koje tu pronalazimo skoro se doslovno podudara sa naslovima današnjih novina. Iako ratovi, gladi i prirodne katastrofe nisu ništa novo za čovečanstvo, učestalost i razornost tih dešavanja u poslednjoj deceniji ipak su šokantni.

Jedan izveštaj iz Medicinskog žurnala Nove Engleske glasi: „Broj prirodnih nepogoda do kojih je došlo u razdoblju od 2000. do 2009. godine tri puta je veći u odnosu na njihov broj između 1980. i 1989. Ogroman deo tog povećanja (80%) odnosi se na događaje povezane sa klimatskim uslovima.

Prirodne nepogode, a posebno poplave i oluje, postajaju sve češće i surovije zbog klimatskih promena. Organizovani, smrtonosni napadi na civile nastaviće se, podstaknuti dostupnošću ručnog oružja, stalnom društvenom i političkom neravnopravnošću, i, sve češće, borbom za prirodne resurse. Ti događaji utiču na moral, blagostanje i podložnost bolestima velikih populacija.“¹ Proračuni izvedeni na osnovu baze podataka o globalnom terorizmu na Univerzitetu u Merilendu ukazuju na skok od 61 procenta u broju žrtava terorističkih napada između 2012. i 2013. godine. To je zapanjujućih 17.958 ljudi je poginulo u terorističkim napadima tokom 2013. godine samo na Bliskom istoku.²

Proročanstva iz Matejevog Jevanđelja i ove statistike daju nam jednu morbidnu sliku. Međutim, znamo da je Hristos obećao da će svi koji izdrže do kraja biti spaseni. Iako se svet nalazi u svojim poslednjim fazama, nada postoji. Postoji lek. Isus Hristos.

ODGOVORITE

1. Učestalost prirodnih katastrofa učinila nas je u izvesnoj meri neosetljivima na patnje ljudi koji žive oko nas, tako da smo ponekad nesvesni onoga što se dešava. Mislite li da sotona to čini da bi nas naveo da poverujemo da je sve u redu? Kakve opasnosti nam prete ako poverujemo u tu laž?

2. Iako ne možemo mnogo da utičemo na ratove, prirodne nepogode i antihrišćanske aktivnosti, šta je ono što ipak možemo učiniti da bismo ubrzali Hristov dolazak?

Rajli Pilej, Kejptaun, Južna Afrika

1. „Steady Increase in Climate Related Natural Disasters“, AccuWeather.com, <http://www.accuweather.com/en/weather-blogs/climatechange/steady-increase-in-climate-rel/19974069>.
2. Kathy Gilsinan, „The Geography of Terrorism“, TheAtlantic.com, <http://www.theatlantic.com/international/archive/2014/11/the-geography-of-terrorism/382915/>.

Ono što je najteže u propovedanju Jevanđelja i Drugog dolaska je to što se i mi sami ponekad u tome izgubimo. Desi se da izgubimo iz vida Onoga koga sledimo, i onda dolazimo u priliku da slep čovek vodi slepe. U našem organizmu, međutim, postoji hormon koji reguliše rast i omogućava nam da pravovremeno izrastemo u ljude kakvima nas je Bog stvorio. On je genijalno nazvan „hormon rasta“. Hormon rasta pod nazivom „auksin“ postoji i kod biljaka. Auksin potpomaže povijanje stabljike da bi biljka mogla da raste u pravcu svetlosti. Kada je samo jedna strana biljke izložena svetlosti, auksin se premešta u njen neosvetljeni deo. Povećana koncentracija auksina pokreće brži rast tog dela stabljike i tako se biljka usmerava i uzdiže u pravcu svetlosti.

Dobri ljudi pokrenuće ono što je najbolje u vama.

U svom svakodnevnom životu imaćemo mračne trenutke. Srećom, izloženi smo Izvoru svetlosti. Porast „auksina“ u mračnim trenucima pomoći će nam da rastemo prema Njemu. Koji su to „auksini“ i kako možemo da ih upotrebimo? Ovo su neki od njih:

Svakodnevno proučavanje Biblije. Nećemo uvek imati vremena za to, osim ako ga svesno ne odvojimo. Proučavanje Biblije uz pomoć Pouke ujutro, pre nego što uradite bilo šta drugo, od suštinskog je značaja da biste mogli da posvetite svoj dan Bogu, čak i ako ne znate kakve planove On ima za vas. To će vam pomoći da Mu se približite da bi On uticao na vaše odluke, čak i one najjednostavnije, od kojih, ipak, ponekad mnogo zavisi. Prijatelje stičete tako što razgovarate sa ljudima. Isto tako upoznajte i Isusa dok proučavate Bibliju i molite se.

Evangelizam. Primenite u praksi to što propovedate. Da li ste zapazili da mnogo više naučite dok poučavate druge? Tako se upoznajete sa drugačijim načinom razmišljanja što vam pomaže da Boga sagledate u svetlu u kakvom niste nikada ranije (2. Korinćanima 4,5).

Neprekidna molitva. Najbolji način da svoje prijatelje upoznate sa tim kako se osećate je da razgovarate sa njima. Kada se obraćate Bogu, vi Mu dopuštate da vam pomogne u svim vašim problemima. Tako „rastete“ ka Njemu, i uskoro više neće biti ničega što Mu nećete reći (Luka 11,9,10).

Okružite se dobrim društvom. Dobri ljudi pokrenuće ono što je najbolje u vama. Oni su jedini kojima je vaš najbolji interes na srcu (Priče Solomonove 14,7).

To su, dakle, neki od duhovnih „hormona rasta“ koji će nam pomoći da rastemo prema jedinoj pravoj svetlosti – Isusu Hristu.

ODGOVORITE

1. Zašto i u kom smislu se osećate drugačije, kada svoj život u potpunosti posvetite Hristu?
2. Na koji još način možete ljudima pokazati Isusa, a da ne razgovarate sa njima?

Daren Džeremi Sesil, Durban, Južna Afrika

9. jun 2016.

SVETLO, KAMERA, AKCIJA

MIŠLJENJE (Matej 24,4-8)

Če

Šta vam prvo dolazi na um kada čujete te tri kratke reči od kojih se sastoji naslov današnje pouke? Možda bleštava svetla, muzika, elegantna odeća, ljudi koji se trude da se pred kamerama pokažu u najboljem izdanju, milioni gledalaca, a možda čak i naš omiljeni glumac ili glumica?

Kada pomislimo na Drugi dolazak, šta nam prvo pada na um? Bleštavo svetlo, anđeli sa trubama, ljudi koji su se pripremili da izgledaju najbolje što mogu, sve oči uprte u Isusa na oblacima... Međutim, da li je to sve što je potrebno? Da li se zaista sve svodi na to da budemo spolja besprekorno doterani i spremni, kao za mali ekran?

Matej govori o nekim vidovima Hristovog drugog dolaska koji nisu tako privlačni. „I odgovarajući Isus reče im: Čuvajte se da vas ko ne prevari. Jer će mnogi doći u ime Moje govoreći: Ja sam Hristos. I mnoge će prevariti. Čućete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne uplašite; jer treba da to sve bude. Ali nije još tada posledak. Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biće gladi i pomori, i zemlja će se tresti po svijetu. A to je sve početak stradanja.“ (Matej 24,4-8)

Ako se osvrnemo na ono što smo prvo pomislili, vidimo da, ipak, nije sve tako sjajno i privlačno. Zapravo, imamo razloga da se zabrinemo ako uzmemo u obzir istoriju i uporedimo nekadašnje prirodne nepogode i ove današnje.

Naučnici govore o globalnom otopljanju i o tome da bi Zemlja čak mogla doživeti i potop ako prilike nastave da se odvijaju na isti način kao dosad. Međutim, znamo da je Bog obećao da Potop nikad više neće doći na Zemlju, i svaki put kad ugledamo dugu podsetimo se te činjenice. Osim prirodnih katastrofa, razmislite o svim ratovima i o broju ljudi koji ginu. Te brojke su u drastičnom porastu. Smrt je postala tako uobičajena. Smrt milih i dragih izgleda da više ne izaziva šok. Živimo u društvu u kome je ono što nas je nekada užasavalo (završne faze bolesti, smrt milih i dragih, duh rata na drugim mestima) jednostavno postalo deo svakodnevnog života.

Ljudi tragaju za Spasiteljem na neki svoj način i svaki put kada se Isus negde „pojavi“, ljudi se sjate da bi Ga videli, a samo malobrojni znaju da bi Ga, da je to zaista pravi Mesija, svako oko ugledalo. Mora nam biti jasno da mi, umesto da trčimo da bismo videli te „pojave“, treba da radimo na tome da svoj život dovedemo u red da bi ljudi koji tragaju za Božjom ljubavlju mogli da je nađu preko nas.

Žermen Melodi Sesil, Hilari, Durban, Južna Afrika

**Nije sve
tako sjajno i
privlačno.**

ZAKLJUČAK

Nema nikakve sumnje u to. Zemlja se bliži svojim poslednjim danima. Isusov dolazak je blizu, kod vrata, i mi moramo marljivo raditi da bismo se pripremili za veliki ponovni susret sa našim Ženikom. Tekst u 1. Solunjanima 5,6-8. podseća nas da moramo biti svesni i bistre glave dok čekamo, da nam prilike ovoga sveta ne smeju odvući pažnju. Moramo se naoružati verom, ljubavlju i dubokom nadom u spasenje. Naša vera u Isusa pomoći će nam da se bez straha i strepnje suočimo sa završnim danima ovog sveta. Moramo se čvrsto držati obećanja o svetloj, blistavoj budućnosti sa Njim!

RAZMOTRITE

- Napišite pismo ili pošaljite mejl nekom prijatelju ili članu porodice za koga mislite da nije na putu spasenja. Pokažite Isusovu ljubav prema njemu i postavite mu teško pitanje: „Da li si spreman za Isusov povratak?“
- Molite se i razmišljajte o načelima koja su povezana sa „oklopom vjere i ljubavi“ i „kacigom nada spasenija“. U molitvi, tražite od Gospoda da vam pokaže kako da „upotpunite“ svoj oklop dok prilazite sve bliže Njemu.
- Napravite sliku koja slikovito prikazuje vaše tumačenje poslednjih dana na Zemlji. Ona može da obuhvati neke važne događaje koji su se zaista zbili, ili neke koji su više misaoni. Pokažite to svoje umetničko delo članovima svog subotnoškolskog razreda.
- Prošetajte se u prirodi i razgovarajte sa Bogom. Tražite da vam On otkrije na koji se konkretan način možete pripremiti za Njegov povratak.
- Sastavite listu ljudi iz vašeg života koji još uvek ne razmišljaju o spasenju i koji treba da upoznaju Isusovu ljubav. Pronađite način da u narednoj sedmici dosegnete bar jednog od tih ljudi.
- Napišite pesmu kojom ćete izraziti svoje osećanje povezano sa Isusovim drugim dolaskom. Pročitajte je u svom subotnoškolskom razredu.
- Posavetujte se sa svojim pastorom o tome kako biste mogli doprineti dozezanje onih koji ne veruju. Pridružite se naporima da se svet pripremi za Spasiteljev dolazak!
- Naučite napamet biblijske tekstove koji vas podsećaju na Božju istinu o poslednjim danima i Isusovim drugim dolaskom. Kad vas sotona iskušava, ti stihovi mogu vam doneti utehu i nadu!

POVEŽITE

Kološanima, 1. Petrova 5,4; 1. Jovanova 2,8.

Ellen G. White, Maranatha, the Lord Is Coming.

Denis Smit, 40 Dana: Molitava i posvećenja.

Alison Sosedo, Dejton, Ohajo, SAD

Pouka 12

Od 11. do 17. juna 2016.

Isusovi poslednji dani

»Svi ćete se vi sablazniti o Mene ovu noć...«

(Matej 26,31)

Nikada neću zaboraviti Božić i novogodišnje veče koje sam sa svojim ocem proveo u bolnici. Bilo mu je 65 godina i bio je zdrav i jak čovek. Međutim, samo nekoliko dana pred Božić, bez ikakvog određenog razloga, razboleo se i završio u bolnici. Nije mogao da govori i služio se gestikulacijom da bi komunicirao sa nama. To su bili teški trenuci za moju majku i mene. Jedne večeri, posle više od tri sedmice koje je proveo u bolnici, rekao sam mu da zbog posla moram da odem na jedno vreme, ali da ću se vratiti.

Ne mogu da zaboravim njegovo lice – lice najdivnijeg čoveka koga sam ikad poznavao – i način na koji me je pogledao. Bilo je žalosno posmatrati ga dok se svim silama trudio da mi rukama saopšti nešto što nisam uspevao da shvatim.

Isusove reči upućene učenicima odnose se i na nas.

Ubeđen sam da je hteo da mi kaže da bi voleo da moja porodica i ja ostanemo sa Isusom. A ja bih voleo da sam tada znao da je to njegov poslednji „razgovor“ sa mnom. Preminuo je sledećeg jutra sa glavom na mojim rukama, dok sam se molio.

Isus je upozorio svoje učenike: „Sina Čovječijega predaće da se razapne.“ (Matej 26,2) Znao je da se Njegovo vreme na Zemlji bliži kraju, i zato je potvrdio svojim učenicima da je On Mesija (Jovan 13,19). Osim toga, dao im je i posebnu, novu zapovest: „Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što Ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom.“ (Jovan 13,34) Zapovest da volimo druge odnosi se i na nas.

On je dao tu zapovest zato što „učenici nisu voleli jedni druge onako kako ih je Hristos voleo. Oni još uvek nisu sagledali puninu ljubavi koju je On pokazao prema ljudima. Tek je trebalo da Ga vide kako umire na krstu zbog njihovih greha. Na primeru Njegovog života i smrti trebalo je da steknu novo shvatanje ljubavi“*.

Isusove reči upućene učenicima odnose se i na nas. Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, saznaćemo nešto više o poruci koju je Isus objavljivao tokom svojih poslednjih dana na Zemlji.

Osvald Tarore, Sibubur, Zapadna Java, Indonezija

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 1140.

12. jun 2016.

VAŽNE POUKE ZA PETRA I JUDU

DOKAZ (Matej 26,21.25.26.31.33.35)

Ne

Poslednji trenuci koje su Isus i Njegovi učenici proveli zajedno pre Njegove smrti bili su prilično nabijeni osećanjema. On ih je upozorio na ono što će Mu se dogoditi i još je dodao: „Svi ćete se vi sablazniti o Mene ovu noć.“ (Matej 26,31)

Kada ih je Isus upozorio da će Ga izdati, Juda je pitao: „Da nijesam ja, Ravi?“ (Matej 26,25) Petar je uzviknuo: „Ako se i svi sablazne o Tebe, ja se neću nikad sablazniti...Da bih znao i umrijeti s Tobom neću Te se odreći.“ (Matej 26,33.35) Te reakcije pokazuju kako „malo su učenici znali o okolnostima koje će uskoro nastati i primorati ih da napuste Isusa i pobjegnu spasavajući živu glavu.“*

Petar i Juda uputili su Isusu te reči na putu prema Getsimanskom vrtu. On je Judi odgovorio: „Ti kaza.“ (Matej 26,25) A Petru je rekao: „Zaista ti kažem: noćas, dok pijetao ne zapjeva, tri puta ćeš Me se odreći.“ (Matej 26,34)

Zašto je Isus na taj način odgovorio Petru i Judi? Da li je hteo da ih zaplaši? Ne. Želeo je samo da ih upozori da bi bili spremni za ono što će se uskoro zbiti.

To što se dogodilo Petru i Judi odlična je pouka za nas. Iako možda čitamo Bibliju svakog dana, proučavamo Pouku, često i redovno se molimo i posećujemo crkvu svake Subote, ipak moramo vrlo pažljivo slušati Božja upozorenja. Uvek treba da budemo svesni čemu On pokušava da nas nauči, i kuda želi da nas povede. Moramo se u potpunosti osloniti na Njega, a ne na sebe same. Ohola samouverenost Petra i Jude predstavlja pouku za sve nas. Molimo se svakog dana da ne postanemo žrtve takvog preteranog samopouzdanja i da zbog toga ne padnemo u greh.

ODGOVORITE

1. Petar je bio poznat po svojoj samouverenosti. Koliko ste vi samouvereni? Da li često zatičete sebe kako se oslanjate isključivo na svoje sposobnosti umesto na Boga?
2. Isusovi poslednji dani pre raspeća, i samo Njegovo raspeće, bili su izuzetno uznemiravajući za učenike, uprkos starozavetnim proročanstvima i Isusovim pokušajima da ih pripremi za te događaje. Danas postoje mnogi znaci koji nas upozoravaju da se ovoj Zemlji bliže poslednji dani. Na koji način se možete najbolje pripremiti za predstojeće teškoće i za Hristov povratak?

Dejl Sompotan, Madiun, Istočna Java, Indonezija

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, p. 524.

DA LI JE TO PLAN ILI ZAVERA?

*Logos (2. Mojsijeva 12,3; Isaija 53,7; Matej 26,1-5; Jovan 1,29;
1. Korinćanima 5,7; Jevrejima 2,14)*

Početak Hristove završne službe (Matej 26)

Matej počinje 26. poglavlje rečima: „Svrši Isus riječi ove.“ (1. stih) To podrazumeva da je Isus završio svoju službu poučavanja. Sastavni deo te službe bilo je upozorenje upućeno Njegovim učenicima o vremenu kraja i o Njegovom drugom dolasku. Nakon toga, On je pristupio svojoj poslednjoj i najvažnijoj službi – žrtvovanju svog života na krstu radi nas. Neki će možda pomisliti da Ga je Njegova smrt učinila herojem. Međutim, Njegova smrt predstavlja mnogo više od toga. Njegova smrt je skršila silu koju zlo može da ima nad ljudskim bićima. To je bilo više od ubistva jednog heroja. Isusova smrt je donela smrtnu presudu i samom zlu (Jevrejima 2,14.15).

Plan nasuprot zaveri (Matej 26,1-5)

Da li je raspeće zavera ili plan? Plan spasenja obuhvata i Isusovu smrt. Matej nagoveštava da je sastavni deo tog plana bila i zavera, spletku protiv Isusa. „Isus... reče učenicima svojim: Znaćete da će do dva dana biti Pasha, i Sina Čovječijega predaće da se razapne. Tada skupiše se glavari sveštenički i književnici i starješine narodne u dvor poglavara svešteničkoga po imenu Kajafa. I svetovaše se kako bi Isusa iz prijevare uhvatili i ubili.“ (Matej 26,1-4)

Pasha je praznik kojim se slavi izbavljenje Božjeg naroda iz egipatskog ropstva. Stotinama godina bili su u ropstvu bez ikakve nade u spasenje. A onda je Bog intervenisao u korist svog naroda, šaljući zla na Egipćane. Najveće zlo bilo je poslednje – smrt prvenaca u svim egipatskim porodicama.

„Reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji misirskoj govoreći: Ovaj mjesec da vam je početak mjesecima, da vam je prvi mjesec u godini. Kažite svemu zboru Izrailjevu i recite: Desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje ili jare, po porodicama, po jedno na dom; Ako li je dom mali za jagnje ili jare, neka uzme k sebi susjeda, koji mu je najbliži, s onoliko duša koliko treba da mogu pojesti jagnje ili jare. A jagnje ili jare da vam bude zdravo, muško, od godine; između ovaca ili između koza uzmite. I čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca,

**„Ono što je učinio,
Mesija je učinio
dobrovoljno i radosno,
da bi osuđeni grešnici
mogli da se spasu.“**

a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga zakolje uveče. I neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag po kućama u kojima će ga jesti. I neka jedu meso iste noći, na vatri pečeno, s hljebom prijesnijem i sa zeljem gorkim neka jedu. Nemojte jesti sirovo ni u vodi kuhano, nego na vatri pečeno, s glavom i s nogama i s drobom. I ništa nemojte ostaviti do jutra; ako li bi što ostalo do jutra,

spalite na vatri. A ovako jedite: Opasani, obuća da vam je na nogama i štap u ruci, i jedite hitno, jer je prolazak Gospodnji. Jer ću proći po zemlji misirskoj tu noć, i pobiću sve prvence u zemlji misirskoj od čovjeka do živinčeta, i sudiću svijem bogovima misirskim, Ja Gospod. A krv ona biće vam znak na kućama, u kojima ćete biti; i kad vidim krv, proći ću vas, te neće biti među vama pomora, kad stanem ubijati po zemlji misirskoj.“ (2. Mojsijeva 12,1-13)

Isusova pokornost (Isaija 53,7; Dela apostola 8,32)

Kao „jagnje na zaklanje“, religiozne vođe predale su Isusa vlastima da bude razapet. Nesumnjivo, to je bio najteži i najbolniji deo Njegove službe. Međutim, samo zahvaljujući Njegovoj smrti, mi možemo biti oslobođeni uticaja sotonine zle sile. Matej pokazuje da Isusova smrt nije bila samo rezultat zavere, već i deo plana spasenja. On navodi da je Isus rekao: „Sina Čovječijega predaće da se razapne“ (Matej 26,2).

Sveto pismo kaže da Isus, kada su religiozne vođe došle po Njega, „ne otvori usta svojih“ (Isaija 53,7). Drugim rečima, On nije pokušao da se odbrani, niti je protestovao i žalio se. „Ono što je učinio, Mesija je učinio dobrovoljno i radosno, da bi osuđeni grešnici mogli da se spasu.“*

ODGOVORITE

1. Kada na vas vrše pritisak zato što ste hrišćanin, kako možete biti sigurni da sledite Isusov plan za vaš život?
2. Niko od nas ne uživa u patnji. Kako se možemo unapred pripremiti da bismo ostali čvrsti kada nas snađu patnje zbog naše vere?

Eduard H. M. Palar, Džakarta, Indonezija

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 291.

Dar slobodne volje koji su Adam i Eva zloupotrebili i time uvukli svet u greh, odveo je Isusa na krst. On je dobrovoljno odlučio da kao beba dođe na Zemlju. Dobrovoljno nam je pokazao kako da živimo. I dobrovoljno je odlučio da umre smrću zločinca na krstu. Bila je to druga smrt, smrt posle koje nema nade za spasenje. On je odlučio da umre takvom smrću da bismo mogli izabrati Njega i večni život.

I Petar, i Juda, i žena sa alabasterskom posudicom morali su da donesu odluku za sebe, a to moramo i mi. „Zar onda ljudsko oruđe ne treba da se založi da svetlost evanđeoske poruke bude odneta onima koji žive u mraku? Ima pojedinaца koji su spremni da pođu i na kraj sveta da bi ljudima odneli svetlost istine, ali Bog traži da se svaka duša koja poznaje istinu potruđi da pridobije i druge da bi je i oni zavoleli. Ako nismo spremni da podnesemo naročite žrtve da bismo spasli duše kojima preči propast, možemo li smatrati sebe dostojnima da uđemo u Božji grad?“¹

„Gotovo sa nestrpljivom željom anđeli očekuju našu saradnju...“

Isaija je svedočio: „Siona radi neću umuknuti, i Jerusalima radi neću se umiriti, dokle ne izađe kao svetlost pravda njegova i spasenje se njegovo razgori kao svijeća. Tada će vidjeti narodi pravdu tvoju i svi carevi slavu tvoju, i prozvaćeš se novijem imenom, koje će usta Gospodnja izreći.“ (Isaija 62,1.2)

Jeremija je rekao: „Neću Ga više pominjati, niti ću više govoriti u ime Njegovo; ali bi u srcu mom kao oganj razgorio, zatvoren u kostima mojim, i umorih se zadržavajući ga, i ne mogoh više.“ (Jeremija 20,9) Ako naša srca gore kao vatra za Hrista i preplavljena su ljubavlju prema Njemu, onda nećemo moći da odolimo da ne govorimo drugima o Njemu. „Treba da postanemo radnici zajedno sa nebeskim anđelima u predstavljanju Isusa svetu. Gotovo sa nestrpljivom željom anđeli očekuju našu saradnju; jer čovek mora da postane kanal za vezu sa čovekom. Kada posvećenjem celoga srca predamo sebe Hristu, anđeli se raduju što mogu da otkriju Božju ljubav preko naših glasova.“²

ODGOVORITE

1. Zašto je svedočenje o Bogu dužnost ljudi koji kažu da veruju u Njega? Kakve opasnosti nam prete ako ne svedočimo?
2. Kao hrišćani, koji deo svog života treba da posvetimo objavljivanju Jevanđelja?

Pol E. Zai, Džakarta, Indonezija

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 103.
2. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 297. original

15. jun 2016.

KLJUČ JE POTPUNO PREDANJE

PRIMENA (Matej 26,36-46; Marko 1,35.36; Jovan 4,34)

Sr

Od trenutka kada se probudimo, pa sve dok ponovo ne pođemo u krevet, suočavamo se sa brojnim odlukama i izborima. Ponekad biramo prave stvari, dok u drugim prilikama grešimo. Nekad čak biramo da ne biramo. Dešava se da znamo šta bi Bog voleo da izaberemo, ali prelazimo preko toga i biramo nešto sasvim drugo. Ipak, postoje i takvi trenuci kada zaista biramo upravo ono što Bog želi za nas.

Svojim životom na zemlji Isus nam je dao primer kako da tvorimo Božju volju i dokazao nam da to uopšte nije nemoguće. On je znao koja je Njegova misija na ovom svetu. Da, postojao je trenutak neposredno pre Njegovog raspeća kada je zadrhtao, svestan brutalne smrti koja Ga je čekala i patnje koju je morao da podnese – ne samo fizičkog bola, već i očaja koji Ga je obuzimao pri pomisli na odvajanja od Oca. „I otišavši malo pade na lice svoje moleći se i govoreći: Oče Moj, ako je moguće da Me mimoide čaša ova; ali opet ne kako Ja hoću nego kako Ti“ (Matej 26,39).

Možemo li i mi biti poslušni kao Isus? Naravno da možemo. Pogledajmo koje korake je On preduzeo kako bi se uskladio sa Božjim željama za Njegov život:

Bio je svestan šta Bog želi da On uradi. Isus je tačno znao šta Otac od Njega očekuje, i od srca je želeo da to i učini (Jovan 6,38-40).

Znao je da vršenje volje našeg nebeskog Oca predstavlja neospornu dužnost. On je to čak opisao kao hranu koja je neophodna za očuvanje života (Jovan 4,34).

Isus je usrdnom molitvom održavao stalnu vezu sa Ocem. On je to činio da bi primio snagu, smernice i utehu (Marko 1,35).

Ostao je dosledan do same smrti. Isus je uvek činio ono što je Ocu po volji, čak i kad je trebalo da umre na krstu za spasenje grešnika (Filibljanima 2,5-8).

**Isus je usrdnom
molitvom
održavao stalnu
vezu sa Ocem.**

ODGOVORITE

1. Biblija nam kaže da je Isus bio svestan svog identiteta i spreman da čini volju svog Oca. Saznanja o tome šta Otac želi od Njega stekao je delimično i kroz molitvu. Molitva nas uvek približava Bogu. Zašto je onda, po vašem mišljenju, hrišćanima ponekad tako teško da se mole?
2. Šta nas još sprečava da činimo Božju volju?

Orlando Sinambela, Cianjur, Zapadna Java, Indonezija

Da li ste ikad razmišljali šta bi se dogodilo da Isus nije proveo te očajničke časove u Getsimaniji moleći se Bogu za snagu da do kraja ostvari plan spasenja? Naš život danas bio bi besmislen. Ne bi bilo nade za budućnost jer ne bi bilo ni Drugog dolaska.

Ali, hvala Bogu! Isus je odoleo sotoninim iskušenjima i svemu što Ga je vuklo da se udalji u suprotnom pravcu od krsta. Hvala Bogu što nije odustao, što se pouzdao u ljubav svog Oca, što je verovao da se pobjeda može ostvariti kroz borbu i žrtvu.

Iako vaša vera može biti uzdrmana zbog neke loše ocene, romanse koja se loše završila, smrti prijatelja ili voljenog rođaka, ili zbog greha koji se ne usuđujete da priznate nikome osim Bogu, ipak nastavite da verujete da je naš Spasitelj, Isus Hristos, položio najteži ispit sa kojim je čovek ikada morao da se suoči. On je na krstu bio Pobjednik. On je pobjedio sotonu, našeg neprijatelja.

Dopustite Isusu da vam pomogne da posle pada ustanete!

Neka Bog deluje u vama. „Isusova budućnost i naša budućnost su istovetne, jer je On pobjedio zlo i pomirio nas sa svojim Ocem...

Da Isus u tome nije uspeo, Bog koga sada znamo ne bi bio naš Bog. Drugim rečima, On više, što se nas tiče, ne bi postojao. Isusov neuspeh značio bi da je Bog nesposoban da savlada sile zla i da je sotona dovoljno moćan da Ga pobedi, da ospori Njegov plan spasenja, i time Ga primora da nas napusti.

Kao što možete da vidite u skaldu sa mojim spekulacijama, ulog je bio veoma visok. Mi jedva možemo da zamislimo, a još manje da ozbiljno shvatimo da je naš, biblijski Bog, u trenutku najveće manifestacije svoje sile, na Hristovom krstu, mogao biti pobeđen.

S obzirom da je biblijski Bog po definiciji napobediv, naše pitanje (Šta da je Isus pogrešio?) skoro da ne zahteva odgovor. Da je Božji Sin u svojoj ljudskoj prirodi doživeo neuspeh, i sam Bog bi doživeo neuspeh. Međutim, to se nije dogodilo.* Stoga, ne odustajte! Dopustite Isusu da vam pomogne da posle pada ustanete!

ODGOVORITE

1. Zašto treba da verujemo da će nam Bog uvek oprostiti, čak i kad padnemo?
2. Ako vidite da se vaši prijatelji udaljavaju od Boga, šta možete učiniti da biste im pomogli da se vrate?

Sani Manopo, Džakarta, Indonezija

* Ángel Manuel Rodríguez, "What if Jesus had sinned?", <https://www.adventistbiblicalresearch.org/materials/theology-jesus-christ/what-if-jesus-had-sinned>.

ZAKLJUČAK

Završne scene iz Isusovog života i službe nastavljaju da potresaju Zemlju vekovima posle Njegovе smrti, vaskrsenja i vaznesenja. Njegov život i smrt tema su brojnih pozorišnih predstava, mini serija, filmova i mnogo toga drugog. I dok su mnogi u našoj kulturi zadivljeni tom naizgled tajanstvenom istorijskom figurom, mnogi drugi su u Isusovoj nesebičnoj žrtvi uspjeli da sagledaju Spasitelja dostojnog njihove ljubavi i odanosti. Ako ostavimo po strani tu atmosferu koja je okružavala Isusovu smrt i umesto toga ispitamo motive koji su Ga odveli na krst, bićemo pokrenuti da Mu predamo svoj život i dopustimo da budemo promjenjeni da bismo ličili na Njega.

RAZMOTRITE

- Na mapi obeležite mesta na kojima su se odigrale značajne epizode vezane za poslednje dane Isusovog života. Pronađite na kome mestu je Isus poslednji put večerao sa učenicima, gde se nalazila Kafajina palata, Pilatova sudska dvorana, brdo Golgota i Josifova grobnica.
- Razmislite da li je Bog mogao i drugačije da reši problem greha – navedite najmanje tri načina, a zatim uporedite svaki od njih sa onim za koji se Bog odlučio – sa planom spasenja kroz Isusa Hrista.
- Odslušajte pesmu „Redeemed“ („Otkupljen“) gospel kvarteta Vinans (Winans) koji je, zahvaljujući moćnim glasovima i sjajnom sazvučju, uživao veliki ugled krajem 80. i 90. godina. Potražite tu pesmu na Jutjubu (YouTube). Razmišljajte o činjenici da plan spasenja nije bio neobavezno, usputno Božje delo.
- Čitajte 26. poglavlje Matejevog Jevanđelja. Zatim, provedite jedno vreme u razmišljanju o njegovom sadržaju. Napišite kratak savremeni izveštaj o tim događajima u obliku u kome bi mogao da se objavi u popodnevnim vestima na vašoj lokalnoj televiziji.
- Izaberite jedan prizor iz završnih trenutaka Isusovog života. Napravite monodramu bez reči kojom biste mogli da ga dočarate drugima.
- Razmišljajte o nekom od događaja o kojima je nedavno bilo reči u vestima. U jednom incidentu, islamski ekstremisti pobili su putnike iz nekog autobusa zato što su se predstavili kao hrišćani. Razmislite za trenutak o sledećem pitanju: Za koji od darova, koje vam je Bog dao, bili biste spremni da umrete?
- Razmišljajte o neprolaznoj istini da posejano seme doživljava neku vrstu „smrti“ u procesu izrastanja u nešto veće. Čovečanstvo ima najveću korist od Isusove smrti, ali kakvu korist od toga ima priroda?

POVEŽITE

U potrazi za boljim životom, 1. poglavlje.

Billy Graham, *The Journey*, chap. 6.

George R. Knight, *Walking With Paul Through the Book of Romans*, pp. 35-77.

Dvejn Ezmond, Gejtersburg, Merilend, SAD

Pouka 13

Od 18. do 24. juna 2016.

Raspet i vaskrsao

»Dade Mi se svaka vlast na Nebu i na zemlji.«

(Matej 28,18)

18. jun 2016.

ODLOŽEN, ALI NE I ZABORAVLJEN

UVOD (1. Mojsijeva 1,1-28; Danilo 7,14; Matej 28,18-20; Jovan 1,1-3.14)

Su

Isus je pre svog odlaska poručio učenicima: „Dade Mi se svaka vlast na Nebu i na zemlji.“ (Matej 28,18) Ta tvrdnja, već izneta dvaput ranije, povezana je sa nalogom upućenim posebno onoj generaciji koja će stajati na samom ulasku u Božje carstvo. Ta tvrdnja nije se menjala tokom vremena. Ona ne stoji sama. Pogledajte sledeća mesta na kojima je upotrebljena ista formula:

1. *Mojsijeva 1,1* – „U početku stvori Bog nebo i Zemlju“ (Jovan 1,1-3.14). Ovaj tekst pokazuje da je Isus bio taj koji je imao vlast na nebesima i na zemlji, i nad svim što je stvoreno. A kako je On upotrebio tu vlast? Stvorio je ljude i predao im vlast nad celom zemljom. Zašto? Da bi čovek ispunio zemlju ljudima (1. Mojsijeva 1,28) koji će voleti Boga, služiti Mu i živeti s Njim kroz celu večnost.

Danilo 7,14 – Međutim, zbog greha taj plan je odložen. Tekst u Knjizi proroka Danila 7,14. pokazuje iste elemente namere, akcije i potvrde: „I dade (se Isusu) vlast i slava i carstvo... vlast je Njegova vlast vječna.“ Cilj koji se ovde navodi, potvrđuje reči iz 1. Mojsijeve: „Da Mu služe svi narodi i plemena i jezici.“

(*Danilo 7,14*) Međutim, metod se ne pominje u Danilovom snu. Možda nije bilo vreme da se o tome govori. Ipak, jasno je da Božji prvobitni plan nije bio zaboravljen.

Matej 28,18 – Ovaj tekst nas vraća na taj plan u formi koju je poprimio posle pada u greh. Sotonina zloća je razotkrivena i vlast je ponovo vraćena Isusu, koji vraća vlast i silu čoveku. „Idite, dakle!“ (19. stih) Obećanje koje prati ovaj nalog glasi: „Ja (Isus) sam s vama u sve dane.“ (20. stih)

Matej 28,19 – Metod i cilj bili su jasni. „Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao.“ (19. stih) Čovek će biti vraćen na pravi put da ispuni zemlju ljudima koji vole da služe Bogu, i koji će živeti sa Njim kroz svu večnost. Taj nalog odnosi se naročito na poslednji naraštaj.

Ove sedmice proučavaćemo teme koje se odnose na Hrista kao našu Zame-nu, na vaskrslog Hrista, i na našu ulogu u ispunjenju Velikog naloga. Pošto je ka-zna za naše grehe u potpunosti isplaćena, treba radosno da javljamo tu dobru vest svima koji žive oko nas. Isusu je data „sva vlast na Nebu i na zemlji“. Oslonimo se na tu vlast i pokažimo odvažnost u službi vaskrslog Spasitelju.

Dina Bartel-Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

Taj nalog odnosi se naročito na poslednji naraštaj.

Suočavanje sa smrću (2. Korinćanima 5,1)

Mi uglavnom ne razmišljamo o tome šta se dešava sa našim telom kad umremo. To nam jednostavno ne pada na pamet. Ali ako o tome pitate svoju baku i dedu, možda ćete dobiti odgovor koji niste očekivali. U ranijim naraštajima smatrali su važnim šta se dešava sa telom posle smrti, a tako je čak i danas u nekim kulturama i religijama. Neke Crkve uče da oni koji su posle smrti kremirani neće moći da dožive vaskrsenje. Prisustvovao sam sahranama na kojima su porodice zahtevale da posmatraju kako se telo njihovih milih i dragih stavlja u kovčeg i spušta u zemlju, i zatim kako se grob zatvara. Neke tradicije i religije čak zabranjuju doniranje organa. Dešava se da u porodicama nastupe sukobi i podele zbog načina na koji se posle nečije smrti postupalo prema njegovom telu.

**Dok je visio na krstu,
Isus nije mogao da
vidi iza groba.**

Nedavno sam čitao knjigu pod naslovom *Stiff: The Curious Lives of Human Cadavers (Ukočeni – neobičan život ljudskih leševa)*. Bio sam iznenađen saznanjem na koje je sve načine postupano sa telima umrlih tokom vremena, kao i činjenicom da ljudi mogu da zarade za život radeći sa njima. Leševi su korišćeni za isprobavanje giljotine tokom 18. veka, za vežbe presađivanja glave, i razvijanje sistema pomoću koga bi tela umrlih mogla biti upotrebljena kao kompost. Korišćeni su i za testiranje posledica sudara prilikom vožnje. Knjiga se završava poglavljem u kome autorka govori o tome šta bi ona želela da bude učinjeno sa njenim ostacima. Iako je u pogledu religije skeptik, ipak nije bila spremna da svoje telo zavešta na takav način. Nije pomoglo ni to što je znala koliko bi toga dobrog moglo da se uradi sa njim.*

Nije čudo što mnogi od nas jednostavno ne mogu da se suoče sa smrću. Međutim, kada bi život bio samo slučajnost, kao što neki hoće da nas uvere, onda bi čak i sahrane bile neobična pojava. Ako bi naša jedina svrha bila da prenesemo svoje gene sledećoj generaciji, onda bi i smrt trebalo da prihvatimo kao najnormalnija pojava. Da smo samo mulj koji je evoluirao, ne bismo čak ni žalili za svojim milim i dragim kada ih izgubimo. Ali, naprotiv, mi trošimo velike sume novca na sahrane, zato što negde duboko u sebi znamo da smo stvoreni po Božjem obličju da bismo živeli tamo gde nema smrti ni rastanaka. To je ono što je Isus učinio za nas – svojom pobedom omogućio je da rastanci ne traju večno. Jednog dana ćemo se sresti s Njim licem k licu. I zauvek ćemo živeti s Njim i sa svim ljudima koje je On otkupio.

Isus je platio kaznu koju smo mi zaslužili (Isaija 59,2; Matej 27,45; 2. Korinćanima 5,21)

Dok je visio na krstu, Isus nije mogao da vidi iza groba. Mislio je da će Njegova smrt biti konačna. To Mu je pričinjalo veću patnju od fizičkog bola koji je trpeo.

On je proživio „pakao“ koji smo mi zaslužili. Gde god i kako god da nas smrt zadesi, možemo biti sigurni da je On pobedio večnu smrt u naše ime. Zato i čekamo u veri da se ostvari naša želja da Boga vidimo licem k licu.

Nova era (Matej 27,45-53)

Zavesa u Hramu između Svetinje i Svetinje nad svetinjama bila je simbol razdvajanja grešnih ljudi i Boga. Kada je Hristos umro, ta zavesa se pocepala od vrha do dna. Mnogi koji su verovali da je Isus Mesija izašli su tada iz svojih grobova i kasnije se vazneli na Nebo sa Njim. To nam pokazuje da čak i u stanju duhovne smrti zbog greha, možemo lično prići Bogu i primiti život.

U krugu današnjeg proučavanja možemo reći da čak ni vernici koji su u ovom trenutku mrtvi nisu sakriveni od pogleda Životodavca. On nas se nikad ne stidi, kakvo god da je naše stanje. Bez obzira da li smo grešni, bezvredni, čak i mrtvi i pretvoreni u prah, ako smo Ga prihvatili za svog Spasitelja, Bog drži naš život u svojim rukama.

Kako će izgledati naše vaskrslo telo? (1. Korinćanima 15,51-54; 2. Korinćanima 5,1)

Za mene je to zadivljujuće pitanje. Mi smo načinjeni od elemenata uzetih sa ove planete (1. Mojsijeva 2,7), ali naša planeta se iskvarila zbog greha. Biblija jasno kaže da ćemo ustati neraspdljivi. Hoćemo li i mi, kao Isus, imati pravo, fizičko telo (Jovan 20,27)? Od čega će to telo biti načinjeno? Iako nikad nećemo moći da odgovorimo na to pitanje, Pavle sasvim jasno kaže da će prilikom Drugog dolaska, kada budemo uzeti na Nebo, zauvek nestati svaki nedostatak koji su nam život ili smrt naneli. Kada se Isus bude vratio, primi ćemo novo telo. Ne moramo da brinemo o tome šta će se desiti sa našim telom posle naše smrti, jer živimo nadajući se životu koji će doći, u kome više neće biti patnje, raspadanja i smrti.

Ono što bi trebalo da nas brine u ovom trenutku nije kakvo će biti stanje našeg tela nakon smrti, već kakvo je danas stanje našeg srca. Bez obzira gde ili kako ćemo umreti, i šta će se potom dogoditi sa našim ostacima, Bog je obećao da će dati novi život i novo telo onima koji Ga iskreno vole.

ODGOVORITE

1. Šta mislite kako filmovi utiču na naše shvatanje smrti i vaskrsenja?
2. Da li ste ikad razmišljali da donirate svoje organe? Mislite li da je to nešto što Bog blagosilja? Objasnite svoj odgovor.
3. Kako možemo uliti nadu ljudima, koji se plaše onoga što će se dogoditi sa njihovim telom nakon smrti?

Dustin Hol, Mineapolis, Minesota, SAD

* Mary Roach, *Stiff: The Curious Lives of Human Cadavers* (New York City, N.Y.: Norton Company, 2003).

„Gospod je video naše palo stanje. Video je našu potrebu za blagodaću, i zato što voli naše duše, dao nam je blagodat i mir. Blagodat podrazumeva naklonost prema onima koji je ne zaslužuju, prema izgubljenima. Činjenica da smo grešnici, umesto da nas odvoji od Božje milosti i ljubavi, čini ispoljavanje Njegove ljubavi prema nama neophodnim za naše spasenje. Hristos kaže: 'Vi Mene ne izbraste, nego Ja vas izbrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane.' (Jovan 15,16)

Kada je Adam pao, obezbeđen je način za njegovo obnovljenje. U određeno vreme, Isus, Knez života, došao je na naš svet i sukobio se sa silama tame. Na ovom svetu sotona je dobio priliku da pokaže kakvi su rezultati primenjivanja njegovih principa slobode od svih zakona, a Hristos, u svojoj nepokolebljivoj poslušnosti Očevim zapovestima, jasno je pokazao rezultate primenjivanja načela pravednosti. U skladu sa svojim zlim principima, sotona je žestokim iskušenjima progno- nio Božjeg Sina, i konačno Ga doveo u sudsku dvoranu u kojoj su Ga bez ikakvog razloga osudili na smrt. Savez zlih sila pokrenuo je ljudska srca da deluju u skladu sa principima zla. Hristos i Varava izvedeni su pred mnoštvo. Varava je bio ozloglašeni pljačkaš i ubica, Hristos je bio Božji Sin.¹

„Nalog upućen učenicima upućen je i nama. Danas, kao i onda, raspeti i vaskrsli Spasitelj treba da bude uzdignut pred onima koji su bez Boga i bez nade u svetu. Gospod poziva pastore, učitelje i evanđeliste. Njegove sluge treba da objavljuju vest spasenja od vrata do vrata. Vesti o pomilovanju u Hristu treba da budu odnesene svakom jeziku i plemenu, kolenu i narodu. Ova vest ne sme da se objavljuje beživotnim, mlakim rečima, već jasnim i odlučnim izrazima. Stotine čekaju da čuju opomenu da spasu svoj život. Svetu je neophodno da u hrišćanima vidi dokaz sile hrišćanstva. Neophodne su poruke milosti ne samo na pojedinim mestima, već po celom svetu!²

ODGOVORITE

1. Božji plan za nas nikad se nije promenio. Šta mislite, kakva bi mogla biti vaša uloga u Njegovom planu.
2. Opišite na koji način se Božji plan da upotrebli svoj narod u spasavanju drugih odnosi na vaše lične prilike?

Ešli M. Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

1. Ellen G. White, *Selected Messages*, bk. 1, pp. 347. 348.

2. Vajt, *Evandeoski radnici*, str. 29. original

Kroz celo Jevanđelje po Mateju Isus je prikazivan kao dugoočekivani Mesija. Jevrejska reč *mashiyach* znači „pomazanik“ i pojavljuje se 39 puta u Starom zavetu. Od toga, u trideset sedam slučajeva odnosi se na proroke (1. O carevima 19,16), sveštenike (2. Mojsijeva 28,41), i careve (1. Samuilova 16,3) koji su bili pomazani uljem u procesu posvećenja za službu koju treba da obavljaju. Isus Hristos, pomazan od svog Oca (Dela apostola 10,38), Jedini je istovremeno Prorok, Car i Sveštenik (Luka 24,19, Jovan 18,37; Jevrejima 4,14). Ostala dva pominjanja reči *mashiyach* odnose se na Pomazanika Vojvodu (Danilo 9,25.26). U Novom zavetu, grčki oblik te reči, *Messias*, upotrebljen je samo dva puta (Jovan 1,41; 4,25).^{*} Jevrejima je bilo teško da poveruju da će njihov Car umreti nasilnom i ponižavajućom smrću predviđenom samo za najgore kriminalce i neprijatelje države. Iako su poznavali Pismo i učestvovali u ceremonijama, ipak nisu prepoznali Mesiju.

**Obećanje o
budućoj žetvi
uskoro će se
ispuniti.**

Ceremonije, žrtve i svetkovine bile su simboli Božjeg delovanja u okviru plana spasenja. posle Isusove smrti, kada se i zavesa u Hramu pocerapala nadvoje, nije više bilo potrebe da se životinje žrtvuju, jer je taj običaj samo ukazivao na Isusovu žrtvu. Međutim, to ne znači da je Njegovo delo, već tada bilo u potpunosti završeno.

Još jedan simbol koji se ispunio bilo je obrtanje snopova na praznik Prvina. Pre konačne žetve, bio je običaj da se požnje samo mali deo useva. Tokom Pashe, Jevreji su uzimali taj prvi deo požnjevenih useva, vezivali ga u snop i davali svešteniku. Dan nakon Subote, sveštenik ga je obrtao kao zahvalnu žrtvu posvećenu Gospodu (3. Mojsijeva 23,9-14). Prvina se davala u svesti da će potpuna žetva uskoro stići. Isusovo vaskrsenje i vaznesenje ka Ocu predstavljalo je ispunjenje praznika Prvina. Hristos je Prvina od žetve iskupljenih koja će nastati prilikom budućeg vaskrsenja. Njegova smrt je prihvaćena. On je pobedio. Svi umiru zbog Adama, ali će oživeti i biti obnovljeni zbog Hrista (1. Korinćanima 15,20-23). Kako je divno to obećanje za koje se možemo uhvatiti. Propadljivo će se obući u nepropadljivost, i smrtno će se obući u besmrtnost! (1. Korinćanima 15,53). Hristos je ustao. Obećanje o budućoj žetvi uskoro će se ispuniti.

ODGOVORITE

1. Čemu nas Svetinja uči u vezi sa onim što Hristos upravo sada radi?
2. Mnogo puta kažemo da bismo želeli da Isus uskoro dođe. Ali, šta činimo da bismo ubrzali Njegov povratak?
3. Imate li istu ljubav prema dušama kakvu Hristos ima? Ako nemate, kako je možete razviti?

Čelzi Sampajan, Riversajd, Kalifornija, SAD

^{*} Hebrew Lexicon: H4899, s.v. „mashiyach“, <https://www.blueletterbible.org/lang/lexicon/lexicon.cfm?strongs=H4899>.

Tokom letnjih Olimpijskih igara 2008. godine Jamajčanin po imenu Jusein Bolt postavio je novi rekord u trci na 200 metara. Naporni treninzi i potpuna posvećenost pripremili su ga za tu istorijsku trku koja će se dugo pamtili. Pavle koristi sličnu sliku – sliku atlete koji se sprema za iscrpljujuću trku – opisujući tako hrišćanski put (Jevrejima 12,1.2). To je sasvim prikladna slika budući da trka na duge staze, kao i put hrišćanina, zahteva izdržljivost, požrtvovanje i odlučnost. Mnogi sportisti učestvuju na Olimpijadi, ali je mali broj onih koji osvajaju zlato. Pavle nas savetuje: „Tako trčite da dobijete.“ (1. Korinćanima 9,24) Evo nekih save-ta kako se možete „prijaviti i trenirati“:

Kako početi. Hristos nam je, svojom smrću na krstu, omogućio da se „prijavimo“, i taj postupak je sasvim jednostavan. Priznajite svoje grehe i prihvatite žrtvu koju je On prineo. On je umro da bi nas spasao iz jednog beznadežnog stanja (Isaija 53,5). Ipak, imajte na umu da je prijavljivanje tek početak puta, a ne njegov kraj.

Kako trenirati. Kada prihvatite Hrista za svog Spasitelja, morate provoditi vreme u Njegovom prisustvu da biste izgradili prisan uzajamni odnos i ispunili Njegov nalog. Svakodnevno čitanje Biblije i molitva od ključne su važnosti da biste se upoznali sa svojim „Trenerom“ i dopustili Mu da vas pretvori u sportistu, koji će osvojiti zlato (2. Timotiju 4,7.8; Jakov 5,16). Imajte na umu i to da je redovno vežbanje presudno za vaš uspeh. Govoriti drugima o Hristu predstavlja odličan način da nove stvari koje ste naučili primenite u praksi.

Kako pobediti. Pobeđićete ako istrajete do kraja i dovršite trku. Morate na praktičan način iskoristiti svoje treninge. Morate trčati disciplinovano, kao što Pavle kaže: „Da odbacimo svako breme i grijeh koji je za nas prionuo“ (Jevrejima 12,1) i „robimo svaki razum za pokornost Hristu“. (2. Korinćanima 10,5) Pobjeda nam je već osigurana. Morate imati poverenja u pripremu koju vam Trener obezbeđuje. Kada se trka završi, On će vam lično uručiti nagradu (Matej 16,27; 2. Timotiju 4,8; Otkrivenje 22,12).

Mislite na nagradu. Na Olimpijadi, sportisti se takmiče za propadljivu nagradu napravljenu od plemenitog metala. Mi težimo nagradi koja je nepropadljiva (1. Korinćanima 9,25). Ona podrazumeva sledeće: (1) susret sa našim Trenerom licem u lice, (2) ukidanje smrti, i (3) brisanje svih suza. Ne skidajte pogled sa Trenera i osvojićete nagradu.

ODGOVORITE

1. Da li ste priznali svoje grehe i prihvatili Hristovu žrtvu za sebe? Ako niste, zašto?
2. Kakav je vaš svakodnevni duhovni život? Da li je onakav kakav želite da bude?
3. Da li ste do sada trčali u ovoj hrišćanskoj trci kao da zaista želite da osvojite nagradu?

Šervin Farija, Dotan, Alabama, SAD

23. jun 2016.

DA LI STE PRIGRLILI PORUKU?

MIŠLJENJE (Isaija 59,2; Matej 27,45, 46; 2. Korinćanima 5,21; Jevrejima 9,28)

Če

Isusova poruka budi radost u ljudskom srcu još od vremena Adama i Eve. Međutim, oduvek je samo mali broj pokazivao spremnost da prigri tu poruku i nađu u Isusov povratak. Čak i sada je moguće da je mnogi, koji sebe nazivaju hrišćanima, izgube iz vida.

U Nojevo vreme ljudi su govorili: „Sa naučne tačke gledišta, nemoguće je da kiša padne zato što nikada ranije nije padala“. Međutim, pravi razlog za njihovo protivljenje bio je taj što bi poruka o Božjoj kazni, da su je prihvatili, oduzela moć vladajućoj klasi i navela mase da slede Boga.

U Sodomu, ljudi su se odvratili od Boga da bi udovoljavali svojoj izopačenoj požudi. Nisu hteli da čuju svedočenje onih koji su nastojali da ih vrate čistim, plemenitim navikama i oblicima bogoslužjenja. Njihov stav je bio: „Mi smo ovakvi kakvi smo i ne možete nas u tome promeniti“.

Kada su Danilo i njegovi prijatelji odvedeni u vavilonsko ropstvo, bilo je onih koji su ostali u zemlji. Bog je poslao Nemiju da obnovi jerusalimske zidove. Oni koji su ostali u zemlji pokušali su da zaplaše Nemiju i narod koji je radio sa njim. Sanavalat i njegovi prijatelji smatrali su da imaju pravo na tu zemlju, iako je Bog kazao drugačije. Nemija nije hteo da pregovara, da čini ustupke nasuprot onome što je Bog rekao, niti da u strahu pobegne. Umesto toga, naučio je narod da jednom rukom radi, a u drugoj drži oružje.

Pilat je znao šta je bilo ispravno da učini. Trebalo je da oslobodi Isusa i izvrši kaznu nad Varavom. Međutim, jevrejske vođe i masa naroda koji je tu bio okupljen i „zavrbovan“ da zahteva Isusovo raspeće izvršili su religiozno-politički pritisak. Pilat je popustio u ime političke korektnosti, ali je ipak smatrao sebe nevinim.

Dokazi o Isusovom identitetu mogu se videti u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Pa ipak, malo njih to vidi. Ostali se radije drže sopstvenog razumevanja takozvane nauke, morala i političke korektnosti. Svi su oni došli do istog zaključka – Božji putevi su zastareli. Tako su svi postali deo gomile koja viče: „Raspni Ga“.

ODGOVORITE

1. Da li ste u poslednjih nekoliko meseci zapazili određena društvena pitanja koja se rešavaju prema zahtevima mase, a ne prema zahtevima Biblije?
2. Budući da se hrišćani razilaze oko brojnih pitanja, kako možete biti sigurni da ste izabrali stranu koja je u skladu sa Biblijom?
3. Ako nam biblijski pogled na svet pomaže da donosimo odluke u skladu sa Božjom voljom, koji je vaš stav o pitanjima pomenutim u prethodnom tekstu? Zašto? Na koji način će to uticati na vaše spasenje i vaše svedočenje u prilog Hristu?

Pilat je popustio u ime političke korektnosti...

Geri Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

ZAKLJUČAK

Kada čitate o Pavlovim misionarskim putovanjima, uviđate da on ne bi mogao da istraje u tome da nije verovao u nešto mnogo važnije od bola i patnji koje je doživljavao. Susret sa živim, vaskrslim Hristom za svakog čoveka predstavlja početak putovanja sa ciljem da se dobra vest o spasenju prenese svima koji hoće da slušaju. Veliki nalog upućen je svakome ko sledi Hrista. „Idite“ i stvarajte učenike.

RAZMOTRITE

- Naučite napamet Veliki nalog iz Jevanđelja po Mateju 28,18-20.
- Pronađite slike koje prikazuju šta biste mogli da radite da biste ispunili Veliki nalog. Zatim napravite kolaž pod nazivom „Idite!“ i postavite ga negde gde ćete ga često vidati.
- Pronađite svoje misionarsko polje, u kome možete upoznavati ljude i sticati prijatelje za Nebesko carstvo.
- Prošetajte se kroz kraj u kome živite i molite se za svoje susede.
- Razmišljajte o Psalmu 24. koji predstavlja odgovor Neba na Isusovo vaskrsenje.
- Popravite neki komad nameštaja i neka vam to posluži kao metafora obnovenja koje Bog unosi u vaš život.

POVEŽITE

Dela apostola 14.

Elen G. Vajt, Čežnja vekova, 33. poglavlje.

Adventist Frontier Mission stories, <http://www.afmonline.org/field-stories/>.

Kris Kofin Stivenson, Sidnej, Britiš Kolumbija, Kanada

APRIL

PUTOVANJE U HANAN KROZ PUSTINJU

Božje metode nisu kao ljudske

1. P Jevrejima 11,24.25. Možemo kao Mojsije rasti u veri
2. **S** 2. Mojsijeva 2,15. Božje metode nisu kao ljudske

Bog izbavlja svoj narod

3. N Jevrejima 11,27. Moramo se oslanjati na Boga
4. P 2. Mojsijeva 12,27. Moramo ulagati u sadašnjost i večnost
5. U 2. Mojsijeva 12,26.27. Božji pečat označava veru
6. S 2. Mojsijeva 14,8. Kad srce otvrdne prema Bogu
7. Č 2. Mojsijeva 14,11. Božji štit kao oblak u pustinji
8. P 2. Mojsijeva 14,21.22. Bog izbavlja svoj narod
9. **S** 2. Mojsijeva 14,27. Božji neprijatelji izginuće

Život hrišćanina zrači i čistotom

10. N 2. Mojsijeva 14,31. Jedino istinska vera može izdržati probu
11. P Isaija 63,9.10. Greh neverovanja udaljava ljude od Boga
12. U 2. Mojsijeva 16,5. »Dokle ćete se protiviti zapovjestima Mojim«
13. S 2. Mojsijeva 16,29.30. Iskustvo Izrailja podseća na važnost Subote
14. Č 2. Mojsijeva 16,3. Opomene protiv izopačenog apetita
15. P 2. Mojsijeva 17,6. Hrišćanski život nije uvek idiličan
16. **S** 2. Mojsijeva 19,10. Život hrišćanina zrači i čistotom

Nebeski posmatrači čuju svaku reč

17. N 2. Mojsijeva 19,5.6. Božji zakon nije dat samo Izrailjcima
18. P 2. Mojsijeva 32,1. Drska pobuna je neizlečiva
19. U 2. Mojsijeva 32,32. Mojsije, primer istinske poniznosti
20. S 2. Mojsijeva 33,18. Bog nam daje svetu smelost da Mu priđemo
21. Č 4. Mojsijeva 12,2. Nebeski posmatrači čuju svaku reč
22. P 4. Mojsijeva 13,32. Pazite da ne date lažan izveštaj
23. **S** 4. Mojsijeva 13,28. Ne izgovarajte reči nepoverenja

Bogu neka je slava, ne nama

24. N 4. Mojsijeva 14,15.16. Naučimo da verujemo i poslušamo
25. P 4. Mojsijeva 13,31. Potrebni su nam ljudi poput Haleva
26. U 4. Mojsijeva 14,23. Suočavanje sa teškoćama
27. S 4. Mojsijeva 14,24. Moralna i intelektualna snaga potiču od Boga
28. Č 4. Mojsijeva 16,3. Prihvatite ukor i pouku iz njega
29. P 4. Mojsijeva 20,11.12. Bogu neka je slava, ne nama
30. **S** 4. Mojsijeva 21,8. Neverovanje i gundanje uzdiže sotonu

MAJ

U OBEĆANOJ ZEMLJI

Grob ne može da zadrži Božje svete

1. N 5. Mojsijeva 32,52. Mojsije u viziji gleda Obećanu zemlju
2. P 5. Mojsijeva 34,5. Grob ne može da zadrži Božje svete
3. U Juda 9. Mojsijevo vaskrsenje – sotonin poraz
4. S Jakov 1,12. Istinu treba pažljivo iznositi
5. Č Isus Navin 3,17. Bog s razlogom čini čuda
6. P Isus Navin 5,13.14. Možemo s poverenjem slediti Gospoda
7. S Isus Navin 6,20. Pobede izvojevane Božjom, a ne našom silom

Naš pogled usmeren Isusu

8. N Filibljanima 3,14. Naš pogled usmeren Isusu
9. P Jovan 16,33. Vera i uzdanje u Hrista obezbeđuju uspeh
10. U Isus Navin 7,13. Kako Bog gleda na »sitne« grehe
11. S Isus Navin 7,15. Greh nije moguće sakriti od Boga
12. Č Isus Navin 23,3. Bog verno ispunjava svoja obećanja
13. P Isus Navin 24,15. Ne zaboravimo Božje vođstvo
14. S 1. Samuilova 8,7. Neposvećene želje

Neuverljivi izgovori za neposlušnost

15. N 1. Samuilova 8,19. Bog želi da vodi svoj narod – ako Mu dopusti
16. P 1. Samuilova 15,22. Neuverljivi izgovori za neposlušnost
17. U 1. Samuilova 25,19. Ljubaznost pobeđuje sebičnost
18. S Priče Solomonove 15,1. Plodovi blagog odgovora
19. Č 1. Samuilova 16,1. Božja uputstva treba poštovati
20. P 2. Samuilova 12,5. Jedan greh povlači za sobom drugi
21. S 2. Samuilova 15,14. Karakter se otkriva u nevoljama

Primiti Božje oprostjenje – opravdan pred Njim

22. N Isaija 57,15. Davidovo kajanje duboko kao i njegova krivica
23. P Psalam 32,1.2. Primiti Božje oprostjenje – opravdan pred Njim
24. U Psalam 28,1. Davidova iskustva slična našim
25. S 2. Samuilova 24,14. Da li su Božje kazne prihvatljivije od ljudskih?
26. Č Psalam 77,11.12. Zamisli o Bogu i iskustva
27. P 2. Dnevnika 7,11. Crkve treba graditi na slavu Bogu
28. S 2. Samuilova 7,2. Crkve – mesto boravka za Boga

Darovite vođe potrebni su u Božjoj crkvi

29. N 1. Dnevnika 28,8. Darovite vođe potrebni su u Božjoj crkvi
30. P Jakov 1,5. Budite pažljivi u izboru prijatelja
31. U 1. Dnevnika 29,25. Odstupanje od čestitosti ugrožava dušu

JUN

CAREVI I PROROCI

Video sam Gospodnju ruku

1. S Propovednik 2,11. Blagostanje i duhovni pad
2. Č Propovednik 6,2. Sotona i iskušenja
3. P 1. O carevima 13,1-5. Čuvajte se svih koji protivreče Božjim zapovestima
4. S 1. O carevima 18,17.18. Gnev prema Božjim glasnicima

Najveće nije i najbolje

5. N 1. O carevima 19,2. Duhovni usponi ne sprečavaju duhovne padove
6. P 1. O carevima 19,4. Kada ste u iskušenju gledajte na Isusa
7. U 1. O carevima 19,18. Najveće nije i najbolje
8. S 1. O carevima 19,16. Služenjem je učio da bude vođa
9. Č 1. O carevima 19,19. Bog poziva, mi odgovaramo
10. P 2. O carevima 3,11. Skromni zadaci – priprema za uzvišenu službu
11. S Luka 16,10. Svakodnevne i važne životne dužnosti

Zalažite se za načelo

12. N 2. O carevima 5,13. Gnev i Božji blagoslovi
13. P 2. O carevima 5,20. Zamršena mreža greha
14. U Jona 1,2. Vrednost duša i lični ugled
15. S Danilo 1,8. Zalažite se za načelo
16. Č Danilo 1,12.13. Božja reč – temelj za izgradnju karaktera
17. P Danilo 1,17. Pogrešan izbor prijatelja i posledice
18. S Danilo 2,19. Uvek zahvalite Bogu za misli koje vam daje

Bogu su uvek potrebni ljudi

19. N Danilo 3,17.18. Stajati čvrsto uz Boga u vreme krize
20. P Danilo 3,27. Bog je u svakom kušanju sa nama
21. U Danilo 4,22-25. Bog je protiv ličnog ponosa
22. S Danilo 4,37. Sami odlučujemo o svojoj sudbini
23. Č Nemija 5,15. Bogu su uvek potrebni ljudi
24. P Nemija 1,11. Visok položaj i molitva
25. S Nemija 2,5. Vera i dela

Snažan uticaj naših reči i dela

26. N Nemija 2,7. 8. Pažljivo planiranje u Božjem delu
27. P Jezdra 7,10. Snažan uticaj naših reči i dela
28. U Zaharija 3,2. Isus prima i brani duše koje se kaju
29. S Malahija 3,16. Nebo i naši hvalospevi i zahvaljivanje Bogu
30. Č 1. Korinćanima 10,11. Pouke iz svete istorije

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April	Maj	Jun
1. 1. O car. 4-6	1. 2. Dnev. 23-25	1. Psalam 15-17
2. « 7-9	2. « 26-30	2. « 18-20
3. « 10-12	3. « 31-33	3. « 21-23
4. « 13-16	4. « 34-36	4. « 24-26
5. « 17-19	5. Jezdra 1-3	5. « 27-29
6. « 20-22	6. « 4-6	6. « 30-34
7. 2. O car. 1-3	7. « 7-10	7. « 35-37
8. « 4-6	8. Nemija 1-3	8. « 38-40
9. « 7-9	9. « 4-7	9. « 41-43
10. « 10-12	10. « 8-11	10. « 44-46
11. « 13-16	11. « 12-13	11. « 47-49
12. « 17-19	12. O Jestiri 1-3	12. « 50-52
13. « 20-22	13. « 4-6	13. « 53-57
14. « 23-25	14. « 7-10	14. « 58-60
15. 1. Dnev. 1-3	15. O Jovu 1-3	15. « 61-63
16. « 4-6	16. « 4-8	16. « 64-66
17. « 7-9	17. « 9-11	17. « 67-69
18. « 10-14	18. « 12-14	18. « 70-72
19. « 15-17	19. « 15-17	19. « 73-75
20. « 18-20	20. « 18-20	20. « 76-80
21. « 21-23	21. « 21-23	21. « 81-83
22. « 24-26	22. « 24-26	22. « 84-86
23. « 27-29	23. « 27-30	23. « 87-89
24. 2. Dnev. 1-3	24. « 31-33	24. « 90-92
25. « 4-7	25. « 34-36	25. « 93-95
26. « 8-10	26. « 37-39	26. « 96-98
27. « 11-13	27. « 40-42	27. « 99-103
28. « 14-16	28. Psalam 1-3	28. « 104-106
29. « 17-19	29. « 4-6	29. « 107-109
30. « 20-22	30. « 7-11	30. « 110-114
	31. « 12-14	

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
- 2.** Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
- 9.** Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
- 16.** Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
- 23.** Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
- 30.** Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
- 7.** Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
- 14.** Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
- 21.** Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
- 28.** Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
- 4.** Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
- 11.** Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
- 18.** Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
- 25.** Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2016. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	18:55	19:03	19:12	19:20	19:29
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	18:57	19:05	19:14	19:22	19:31
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	18:59	19:07	19:16	19:24	19:33
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	19:01	19:09	19:18	19:26	19:35
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	19:03	19:11	19:20	19:28	19:37
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	19:05	19:13	19:22	19:30	19:39
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	19:07	19:15	19:24	19:32	19:41
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	19:09	19:17	19:26	19:34	19:43
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Kolašin	19:11	19:19	19:28	19:36	19:45
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	19:13	19:21	19:30	19:38	19:47
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	19:15	19:23	19:32	19:40	19:49
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika	19:17	19:25	19:34	19:42	19:51
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	19:19	19:27	19:36	19:44	19:53
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	19:21	19:29	19:38	19:46	19:55
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na Moru	19:23	19:31	19:40	19:48	19:57
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	19:25	19:33	19:42	19:50	19:59
Koper, Lošinj	19:27	19:35	19:44	19:52	20:01
Rovinj, Pula	19:29	19:37	19:46	19:54	20:03

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2016. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Kladovo, Negotin	19:37	19:45	19:52	19:59
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	19:39	19:47	20:54	20:01
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	19:41	19:49	19:56	20:03
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	19:43	19:51	19:58	20:05
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	19:45	19:53	20:00	20:07
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	19:47	19:55	20:02	20:09
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	19:49	19:57	20:04	20:11
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	19:51	19:59	20:06	20:13
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboj, Pljevlja, Kolašin	19:53	20:01	20:08	20:15
Murska Sobotica, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	19:55	20:03	20:10	20:17
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	19:57	20:05	20:12	20:19
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika	19:59	20:07	20:14	20:21
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	20:01	20:09	20:16	20:23
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	20:03	20:11	20:18	20:25
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na Moru	20:05	20:13	20:20	20:27
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	20:07	20:15	20:22	20:29
Koper, Lošinj	20:09	20:17	20:24	20:31
Rovinj, Pula	20:11	20:19	20:26	20:33

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2016. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	24.
Kladovo, Negotin	20:05	20:10	20:13	20:18
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	20:07	20:12	20:15	20:20
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	20:09	20:14	20:17	20:22
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	20:11	20:16	20:19	20:24
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	20:13	20:18	20:21	20:26
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	20:15	20:20	20:23	20:28
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	20:17	20:22	20:25	20:30
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	20:19	20:24	20:27	20:32
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboaj, Pljevlja, Kolašin	20:21	20:26	20:29	20:34
Murska Sobotica, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	20:23	20:28	20:31	20:32
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	20:25	20:30	20:33	20:34
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika	20:27	20:32	20:35	20:36
Dravograd, Mežica, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	20:29	20:34	20:37	20:38
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	20:31	20:36	20:39	20:40
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na Moru	20:33	20:38	20:41	20:42
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	20:35	20:40	20:43	20:44
Koper, Lošinj	20:37	20:42	20:45	20:46
Rovinj, Pula	20:39	20:44	20:47	20:48

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.